Gulliver's Travels — No. I

A Voyage to Lilliput

(TAMIL)

4191

APPROVED BY THE TEXT-BOOK COMMITTEE

(*Vide Fort St. George Gazette, Part I-B, dated 6th August 1918, Page 454.*)

MADRAS:

C. COOMARASAWMY NAIDU & SONS

1922

Rights Reserved]

[*Price 5 As.*

PRESENTED BY:
V. PR. PL. M.
KASIVISWANATHAN CHETTIAR
KAGANERI.

கலிவர் கடற் பிரயாணங்கள்

லிலிபுட் யாத்திரை

முதல் அதிகாரம்

என் தகப்பனார் நாட்டிங்காம் ஷையரில் சிறிது பூஸ்திதி வைத்திருந்தார். அவருக்குப் பிறந்த ஐந்து புத்திரர்களுள் நான் மூன்றாவது புத்திரன். எனக்குப் பதினன்காவது வயது நடக்கையில் என்னை என் பிதா கேம்பிரிட்ஜ் பட்டணத்தி லுள்ள ஒரு பெரிய பாடசாலைக்குக் கல்வி பயில அனுப்பினர். நான் அப் பட்டணத்தில் மூன்று வருட மிருந்து, மிகவும் ஊக்கத்துடன் வாசித்து, கல்வியில் தேர்ச்சி யடைந்தேன். பிறகு நான் லண்டன் நகரத்தி லிருந்த ஜேம்ஸ் பேட்ஸ் என்னும் பெயர்போன ஒரு வைத்திய கனவா னிடம் வேலை கற்றுக்கொண்டு நான்கு வருட கால மிருந்தேன். என் தந்தை எனக்கு அடிக்கடி சிறிது திரவிய சகாயம் புரிந்து வந்தனர். அந்தப் பணத்தை நான் கப்பலோட்டும் வித்தைகளையும், பிரயாணத்திற்கு அவசியமாகவேண்டிய கணித சாஸ்திரங்களையும் கற்பதில் செலவு செய்தேன். ஏனென்றால், நான் ஒரு காலத்தில் கடற் பிரயாணம் செய்வேனென்னும் எண்ணம் என் மனத்தில் அல்லும் பகலும் குடிகொண்டிருந்தது. பேட்ஸ் என்னும் கனவானை விட்டதும், நான் என்

தகப்பனாரிடம் வந்தேன். அங்கே அவருடைய உதவியாலும், என் சிறிய தந்தையாகிய ஜான் உதவியாலும் மற்றுமுள்ள உறவினர்களின் உதவியாலும் நான் நாற்பது பவுன் சம்பாதித்தேன். அன்றியும் நான் லேடன் பட்டணத்தில் வசிப்பதற்கு வருடத்திற்கு முப்பது பவுன் எனக்கு அவர்கள் கொடுப்பதாகவும் வாக்களித்தார்கள். லேடன் பட்டணத்தில் இரண்டு வருடம் ஏழு மாதமாக மருந்துக்கு வேண்டிய பதார்த்தங்களின் லக்ஷணங்களைக் கற்றேன். ஏனென்றால் அவைகள் நீடித்த பிரயாணஞ் செய்ய உபயோகமாயிருக்குமென்று அறிந்தேன்.

லேடன் பட்டணத்திலிருந்து நான் திரும்பி வந்தவுடனே, சேனாதிபதி ஸ்வாலோ கேப்டன் அப்ரஹாம்பேனல் துரைக்கு என்னை வைத்தியனாக என்னுடைய எசமானாகிய பேட்ஸ் கனவான் சிபார்சு செய்தார். அவருடன் மூன்று வருடமும், ஆறு மாதமும் இருந்தேன். இருந்தபொழுது லேவன்ட் பட்டணத்திற்கும், வேறு சில இடங்களுக்கும் இரண்டு மூன்று பிரயாணங்கள் செய்தேன், நான் திரும்பி வந்ததும் லண்டனில் தங்கிவிடுவதாக மனதைத் திடஞ்செய்துகொண்டேன். அவ்விடத்தில் என்னை வசிக்கும்படி பேட்ஸ் கனவான் சொன்னார். அங்கே அநேக பிணியாளிகளை என்னிடம் வைத்தியம் பார்த்துக் கொள்ளவும் சிபார்சு செய்தார். ஜுரியில் ஒரு சிறிய வீட்டில் ஒரு பாகத்தைக் குடியிருக்க நான் எடுத்துக் கொண்டேன். பிறகு நான் ஒரு பெண்மணியை மணம் புரிந்தேன்.

ஆனால் என் நல்ல எஜமானராகிய பேட்ஸ் இரண்டு வருடஞ் சென்றதும் பொன்னுலகம் புக்கதாலும், எனக்கு நண்பர்களும் மிகச் சொற்பமாக இருந்தபடியாலும், என்னுடைய வேலை தாழ்ந்த நிலைமைக்கு வர ஆரம்பித்தது.

ஆகையினால் என் மனைவியோடும், இன்னும் எனக்கு அறிமுகமானவர்களோடும் கலந்து யோசனை செய்ததில், நான் மறுபடியும் கடற்பிரயாணம் செய்ய வேண்டுமென்று தீர்மானித்துக்கொண்டேன். பிறகு நான் இரண்டு கப்பல்களில் வைத்தியனாக ஆறு வருடம் இருந்தேன். அப்பொழுது ஈஸ்ட் இண்டீஸுக்கும், வெஸ்ட் இண்டீஸுக்கும் அநேக பிரயாணங்கள் செய்தேன். மேலும் கொஞ்சம் பணமும் சேமித்தேன். நான் என் ஓய்வு காலத்தை மேலான நூலாசிரியர்கள் எழுதிய புத்தகங்கள் வாசிப்பதில் கழித்தேன். நான் கப்பலில் சென்றபொழுது வெளிதேசத்துப் பற்பல ஜனங்களுடைய செய்கைகளையும், குணங்களையும், பாஷைகளையும் கவனித்ததில், அவர்களைப் பற்றிய விஷயங்கள் எப்பொழுதும் என் ஞாபகத்திலிருந்தன.

இந்தப் பிரயாணங்களில் கடைசி பிரயாணம் பயன் கொடுக்காததால், கடற் பிரயாணங்களில் வெறுப்படைந்து, வீட்டிலேயே தங்கிவிட வேண்டுமென்ற எண்ணங் கொண்டேன். நான் ஜூரியிலிருந்து பெட்டர்லேனுக்கும், பெட்டர்லேனிலிருந்து வேப்பிங்கிக்கும் கப்பலோட்டிகளிடத்தில் ஏதாவது வேலை சம்பாதிக்கலாம் என்று எண்ணி உறைவிடத்தை மாற்றினேன்; ஆனால் அது ஒன்றும் பயன்படவில்லை. எனக்கு நல்ல காலம் வருமென்று மூன்று வருட காலம் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த பிறகு, கேப்டன் வில்லியம் பிரிட்சர்டினிடத்திலிருந்து ஒரு இலாபகரமான வேலை கிடைத்தது. அவர் தென் சமுத்திரங்களுக்குப் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்தார். நாங்கள் பிரிஸ்டல் பட்டணத்திலிருந்து 1699 ஆம் வருடம் மே மாதம் 4-ஆந் தேதி பிரயாணப்பட்டோம். முதலில் எங்கள் பிரயாணம் மிகவும் சுகமாகவே யிருந்தது.

வாசிப்பவருக்கு அந்தச் சமுத்திரங்களில் நாங்கள் செய்த பிரயாணங்களைச் சில காரணங்களுக்காக விரித்துரைப்பது தகுதியல்ல. ஆனால், நாங்கள் அந்தச் சமுத்திரங்களிலிருந்து ஈஸ்ட் இண்டீஸுக்குப் போகும் வழியில் ஒரு பெரும் புசல் காற்று வந்து எங்களை வாண்டிமன்ஸ் லாண்டுக்கு வட மேற்காய் அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டது என்று நான் சொல்லுவதே வாசிப்பவருக்குப் போதும். கப்பலிற் சென்றவர்களில் பன்னிரண்டு மனிதர்கள் அதிக கஷ்டத்தாலும், தகுந்த உணவு இல்லாமையாலும் இறந்துவிட்டார்கள். மற்றவர்கள் மிகவும் பரிதபிக்கத்தக்க நிலைமையில் இருந்தார்கள்.

கப்பலோட்டிகள் அக் காலம் மூடுபனிக் காலமாயிருந்தபடியால் கப்பலுக்கு நூறு கஜ தூரத்தில்தான் ஒரு கற்பாறையைக் கண்டார்கள். அவர்கள் கற்பாறையைக் கண்டது நவம்பர் மாதம் 5-ஆந் தேதி. நவம்பர் மாதந்தான் அந்தப் பக்கங்களில் கோடை கால ஆரம்பம். அப்பொழுது புசல் அதிக வலிவாய் அடித்ததால் கப்பல் கற்பாறையின் மேல் மோதி உடைந்துவிட்டது. உடனே கப்பலில் அப்பொழுதிருந்தவர்களில் நானும், இன்னும் ஐந்து பேரும் கப்பலிலிருந்த படகுகளில் ஒன்றைச் சமுத்திரத்தில் இறக்கி, அதில் ஏறிக்கொண்டோம். ஏறிக்கொண்டு கப்பலை விட்டு வேறு திசையால் மூன்று மைல் தூரம் படகை ஓட்டிக்கொண்டு போனோம்.

பிறகு எங்களால் கஷ்டப்பட்டுப் படகை ஓட்ட முடியவில்லை; ஏனென்றால் இதற்கு முன்னமே, கப்பலில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டதால் இளைத்துக் களைப்புற்றோம். ஆகையால் நாங்கள், அலைகள்தான் எங்கள்மேல் இரக்கம் வைத்து எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல கடவுளைப் பிரார்த்தித்தோம். அரைமணி நேரத்

திற்குள் வடக்கேயிருந்து திடீரென்று வந்த ஒரு புசலால் படகு கவிழ்ந்துவிட்டது. படகிலிருந்த ஐந்து பேரும், கப்பலில் விடப்பட்ட மனிதர்களும் என்ன கதி யானார்களென்று என்னால் சொல்ல முடியாது; ஆனால் அவர்களெல்லாம் இறந்துவிட்டார்களென்று நான் தீர்மானித்துக்கொண்டேன். என்மட்டில், என் அதிர்ஷ்டவழி எவ்வாறு சென்றதோ அவ்வாறு நீந்திக்கொண்டு போனேன்.

அதாவது காற்று எந்தத் திக்கில் என்னை உந்திக்கொண்டு சென்றதோ அந்தத் திக்கே நீந்திச் சென்றேன். நான் அடிக்கடி என் கால்களை விட்டுவிட்டேன்; ஆனால் தரையை என் கால்கள் எட்டவில்லை. என் வலிவு எல்லாம் குறைந்து என்னால் அதற்குமேல் நீந்த முடியாமற் போனபொழுது தண்ணீருக்குள் நெடுந்தூரம் சென்றுவிட்டேன். ஆனால் அந்தச் சமயம் காற்று மிகவும் குறைந்துவிட்டது. பிறகு கொஞ்சம் சமாளித்து மறுபடியும் நீந்திப் போகையில் அங்கு ஆழம் அதிக மில்லை யென்று தெரிந்தது. ஆகையால் அவ்விடத்திலிருந்து சமுத்திரக் கரைக்கு இருந்த சுமார் ஒரு மைல் தூரமும் நான் நடந்தே போனேன்.

கடற்கரையோரம் வருகையில் சுமார் இரவு எட்டு மணியிருக்கும். அவ்விடத்திலிருந்து நேராய் சுமார் அரை மைல் தூரம் சென்றேன்; ஆனால் யாதொரு வீட்டையும் மனிதர்களையும் நான் காணவில்லை. அவ்விடத்தில் வீடுகள் இருப்பதாக யாதொரு அடையாளமும் காணப்படவில்லை. ஒருகால் நான் அதிக கேவலமான நிலைமையி லிருந்ததால் வீடுகளைக் கவனியாம லிருந்தாலும் இருக்கலாம். நான் சொல்லமுடியாத இளைப்பா யிருந்ததாலும், காலம் நல்ல கோடை காலமா யிருந்ததாலும், தூக்கம் என் கண்களை அதிகமாகச் சுழற்றினது. ஆகையால் அவ்விடத்தில் மிரு

துவாயிருந்த புல்லின்மேல் படுத்துக்கொண்டேன். அங்கு நான் என் ஆயுள்பரியந்தம் தூங்கியிராத அப்படிப்பட்ட தூக்கம் தூங்கினேன்.

சுமார் ஒன்பது மணிநேரம் துயின்றேனென்று எனக்குத்தெரியவந்தது. ஏனென்றால் நான் விழித்துக்கொண்டதும் பொழுதைப் பார்த்தால் வெள்ளை வெளேரென்று வெளிச்சமாய் சூரியன் புறப்பட்டிருந்தது. நான் எழுந்திருக்க முயன்றேன்; ஆனால் இப்படி அப்படி அசைய முடியவில்லை. ஏனென்றால் நான் மல்லாந்து படுத்துக்கொண்டிருந்ததால், என் இரண்டு கால்களும் கைகளும் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் நன்றாகக் கட்டப்பட் டிருப்பதையும், நீளமும் அடர்த்தியுமுள்ள என் மயிர் அம்மாதிரியாகவே கட்டப்பட் டிருப்பதையும் உணர்ந்தேன். அப்படியே என் உடம்பில் குறுக்காக அக்குளி லிருந்து தொடைவரையில் மெல்லிய கயிறுகள் கட்டப்பட்டிருப்பதையும் பார்த்தேன். நான் நிமிர்ந்தபடியே மேலேயே பார்க்கவேண்டியதா யிருந்தது. சூரியன் வர வர அதிக தீக்ஷண்யமா யிருந்தபடியால், என்னால் என் கண்களை விழித்திருக்க முடியவில்லை.

என் பக்கத்தில் ஒரு குழப்பமான சப்தங் கேட்டது; ஆனால், நான் படுத்துக்கொண்டிருந்த நிலைமையில் ஆகாயம் தவிர மற்றொன்றையும் பார்க்க முடியவில்லை. கொஞ்சநேரத்திற் கெல்லாம் உயிருள்ள ஏதோ ஒரு ஜந்து என் இடது காலிலிருந்து மெதுவாக நேராய் மார்பின் மேல் நடந்து மோவாய்க்கட்டைக்கு அருகில் வந்துவிட்டதை உணர்ந்தேன். நான் கண்களை என்னால் கூடிய வரையில் கீழே சாய்த்துப் பார்த்தபொழுது, அது ஆறு அங்குலத்திற்கும் குறைந்த உயரமுள்ளதாய், கையில் அம்பும் வில்லும், முதுகில் அம்பறுத்தூணியும் உடைய ஒரு மனித

ளாகக் காணப்பட்டது. இன்னும் இதைப்போன்ற நாற்ப துக்குக் குறையாத மனிதர்கள் இதற்குப் பின்னால் வருவதைக் கண்டேன்.

இவர்களைக் கண்டதும் என் ஆச்சரியம் சொல்ல முடியாததாயிருந்ததால், நான் ஒரு பெரிய கூச்சலிட்டேன். கூச்சலைக் கேட்டுப் பயந்து அவர்களெல்லாம் திரும்பி ஓடிப்போய்விட்டார்கள். அவர்களில் சிலர், பக்கமாய் பூமியில் குதித்தபடியால் காயமடைந்தார்கள். இவ்விஷயம் எனக்குப் பின்னர் தெரியவந்தது. எப்படியிருந்த போதிலும், அவர்கள் உடனே திரும்பி மறுபடியும் என் மேல் ஏறிச் சென்றார்கள். அவர்களில் ஒருவன் பயமில்லாமல் என் முகம் வரையில் வந்து, முகத்தை நன்றாகப் பார்த்து, இரண்டு கைகளையும் கண்களையும் ஆச்சரியத்துடன் தூக்கிச் 'சில்' லென்ற தெளிவான குரலில் "ஹெகீனடீகல்" என்று உரத்துக் கூச்சலிட்டான். மற்றவர்களும் அதே வார்த்தையை அநேக முறை திருப்பிச் சொன்னார்கள். ஆனால் அதற்கு என்ன பொருளோ எனக்குத் தெரியாது.

இதுகாறும் நான் மிகத் துன்பத்துடன் படுத்துக் கொண்டிருந்தேனென்பதை இதை வாசிப்பவர் அறியலாம். கடைசியாகத் தேகத்தைத் தளர்ச்சி செய்யப் பிரயத்தனப்பட்டு, பிறகு நான் இடது கையில் கட்டியிருந்த கயிறுகளையும் முறுக்குகளையும் அறுத்துவிட்டேன். அப்பொழுதே விசையாய் தலையை இழுத்து இடதுபக்கம் என் தலைமயிரில் கட்டியிருந்த கயிறுகளையும் கொஞ்சம் தளர்ச்சி செய்துகொண்டேன். இப்படிச் செய்ததால் எனக்கு நோய் அதிகம் உண்டானது; ஆனால் தலையை இரண்டு அங்குலம் திருப்ப இடம் உண்டாயிற்று. ஆனால் நான் அந்த மனிதர்களைக் கையால் பிடிப்பதற்கு முன்னம்

இரண்டாந் தடவையும் ஓடிப்போய்விட்டார்கள். அதற்கு மேல் சல்லென்ற உரத்த சப்தம் ஒன்று கேட்டது.

இந்தச் சப்தம் அடங்கினதும் அவர்களில் ஒருவன் "டோல்கோ பேனுக்" என்று உரக்கக் கூச்சலிட்டான். இந்தச் சப்தம் கேட்ட அந்த க்ஷணமே நூறுக்கு மேற்பட்ட அம்புகள் என் இடது கையிற் பாய்ந்தன. அவைகள் அத்தனையும் ஊசிகளாகக் குத்தின. மேலும் அந்த மனிதர்கள், நாம் ஐரோப்பாவில் பீரங்கிகள் விடுவது போல ஒரு வெடீல் போட்டார்கள். அதனால் அவர்களில் அநேகர் (எனக்குத் தெரியாமற் போனாலும்) என் உடம்பின்மேல் விழுந்தார்கள். மற்றும் சிலர் என் முகத்தின் மேல் விழுந்தார்கள். உடனே அவர்களை நான் என் இடது கையால் மூடிக்கொண்டேன். அவர்கள் அம்புகள் விடுவதை நிறுத்தினதும் எனக்கு நோக்காடும், வருத்தமும் உண்டாயின.

பிறகு என் தேகத்தை இன்னுங் கொஞ்சம் தளர்ச்சி செய்துகொள்ள முயன்றபொழுது, அவர்கள் முன்விட்டதைப் பார்க்கிலும் ஒரு பெரிய பீரங்கியைப் போட்டார்கள். அவர்களில் சிலர் என்னைப் பக்கங்களில் ஈட்டிகளால் குத்துவதற்கு முயன்றார்கள். ஆனால் நான் அடர்த்தியான ஒரு மேல்சட்டையைப் போட்டுக்கொண் டிருந்தபடியால் அதற்குள் இந்த ஈட்டிகள் நுழைய முடியவில்லை. நான் பேசாமல் அந்த இடத்திலேயே இரவு வரையில் படுத்துக் கொண்டிருந்து, பிறகு என் இடது கை முன்னமே அவிழ்க்கப்பட் டிருப்பதால், சுலபமாய் அவ்விடத்தை விட்டு எழுந்து போய்விடலாமென்று நினைத்தேன். இவ்வாறு செய்வதுதான் உத்தமமான வழி என்று என் அறிவிற்குத் தோன்றியது. ஆனால் அந்த ஜனங்கள் பெரிய படை எடுத்துக்கொண்டு சண்டைக்கு வந்தால், அவர்க

ளுக்குத் துணையாக வரும் ஜனங்களும் அதே உயர மிருந்தால், நான் அவர்களுக்குச் சரியான விரோதிதானென்று நினைத்தேன்.

ஆனால் நான் நினைத்ததெல்லாம் வேறு மாதிரியாய் முடிந்துவிட்டது. அந்த ஜனங்கள் நான் ஒன்றும் செய்யாமல் இருப்பதைக் கண்டு, என்மேல் ஒரு அம்பும் யாரும் விடவில்லை. ஆனால் நான் கேட்ட சப்தத்தினால் அவர்கள் முன்னிருந்த தொகையில் அதிகமானார்கள் என்பதை அறிந்தேன். எனக்கு நான்கு கஜ தூரத்தில், என் வலது காதுக்கு நேராய் ஜனங்கள் வேலை செய்யும்பொழுது கேட்கும் சப்தத்தைப்போல், "தட்டுத்தட்டு" என்ற சப்தம் ஒருமணி நேரத்திற்குமேல் என் செவியிற் பட்டுக்கொண் டிருந்தது. என் வலது பக்கம் கட்டி யிருந்த கயிறுகளும், முறுக்குகளும் எவ்வளவு தூரம் இடங்கொடுக்குமோ அவ்வளவு தூரம் அந்தப் பக்கம் திரும்பிப் பார்க்கையில், பூமியிலிருந்து ஏறக்குறைய ஒன்றரை அடி உயரமும், நான்கு பேர் இருக்கப் போதுமான இடமும், அதன்மேல் ஏறுவதற்குப் பக்கத்தில் இரண்டு மூன்று ஏணிகளுடன் உள்ள ஒரு மேடையு மிருந்தது.

அந்த மேடையின் மேலிருந்து, நல்ல அந்தஸ்துடைய ஒரு மனிதன் என்னிடம் அதிக நேரமாக ஏதேதோ சொன்னான். ஆனால் எனக்கு அதில் ஒரு அக்ஷரமும் விளங்கவில்லை. இவைகளெல்லாம் சொல்லுவதற்கு முன் அவன் மூன்றுமுறை "லேங்க்ரோடீ ஹல்சன்" என்று கூவினான். இந்த வார்த்தைகளுக்கும், இதற்குமுன் அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகளுக்கும் பொருள் இன்னதென்று பிறகு நான் அறிந்துகொண்டேன். பிறகு ஐம்பது மனிதர்களுக்குமேல் என் இடப்பக்கம் வந்து, அங்கே கட்டியிருந்த கயிறுகளை அறுத்தார்கள். அறுத்ததும் நான் என்

தலையை வலப்பக்கம் திருப்பி, இனி அம் மேடையின் மேல் பேசப்போகிற மனிதனுடைய உருவத்தையும், செய்கைகளையும் பார்க்க எனக்கு இடங் கொடுத்தது. அவன் மத்திய வயதாகவும், தன் கூடவந்த மூன்றுபேர்களை விட உயரமாகவு மிருந்தான்.

அம் மூவர்களில் ஒருவன் அவனுக்குப் பால சேவகன். அப் பால சேவகன் அவனுக்குப் பின் புறத்தில் நின்றிருந்தான். அவன் என் நடு விரலைவிட கொஞ்சம் பெரியவனாக இருந்தான். மற்ற இருவரும் ஒருவன் ஒரு பக்கத்திலும், மற்றொருவன் மற்றொரு பக்கத்திலும் அவனுக்குப் பாதுகாப்பாக நின்றார்கள். அவன் ஒவ்வொரு பாகத்திலும், ஒரு சிறந்த நாவலனைப் போல் பிரசங்கஞ் செய்தான். அவன் பேசினதில் பயமுறுத்துகிற வாக்கியங்களும், வாக்குத்தத்தம், பரிதாபம், பக்ஷம் இவைகளைக் காட்டுகிற வார்த்தைகளும் இருந்தன. நான் கொஞ்சம் வார்த்தைகளில் மிகவும் அடக்கமாய்ப் பதில் சொன்னேன். அப்பொழுது நான் என் வலது கையையும், இரண்டு கண்களையும சூரியனுக்கு நேராகக் காண்பித்து, அந்த சூரியனைச் சாக்ஷிக்கு அழைத்தது போல் சொன்னேன். எனக்குப் பசி அதிகமா யிருந்தது; பொறுக்க முடியவில்லை.

ஆகையால் அடிக்கடி என் விரலை வாயில் வைத்து அவர்கள் எனக்குப் பசி அதிகமா யிருக்கிற தென்று அறியும்படி செய்தேன். ஹர்கோ (ஒரு பிரபுவின் பெயர்) நான் சொன்னதை அறிந்துகொண்டார். மேடையிலிருந்து கீழே இறங்கி, என்னுடைய பக்கங்களில் அநேக ஏணிகள் வைக்க வேண்டு மென்று கட்டளை யிட்டார், ஏணிகளின் மேல் நூறு ஜனங்களுக்கு மேல் ஏறி என் வாயி னிடத்திற்கு அநேக கூடைகள் நிறைய மாமிசம்

எடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். இவைகளை, அவர்களின் அரசன் என் சமாச்சாரத்தை முதலில் கேள்விப்பட்டதும் அனுப்பினான். அக் கூடைகளில் அநேக மிருகங்களுடைய மாமிசம் இருக்கக் கண்டேனாயினும், அவைகள் எந்த மிருகங்களுடைய மாமிசம் என்று உருசியால் கண்டறிய முடியவில்லை. அவைகளில் தோள்களும், கால்களும் நன்றாய்ப் பதப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. அவைகளில் இரண்டு, மூன்றை ஒரு வாயில் சாப்பிட்டேன். துப்பாக்கிக் குண்டு அவ்வளவு பருமனான ரொட்டித் துண்டுகள் மூன்றை ஒரு வாயில் சாப்பிட்டேன்.

அவர்கள் என் பசியைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டுத் தங்களால் கூடிய வரையில் எனக்கு ரொட்டியும், மாமிசமும் கொடுத்தார்கள். பிறகு நான் தண்ணீர் வேண்டுமென்று ஒரு சைகை செய்தேன். நான் சாப்பிட்டதைப் பார்த்திருந்த அவர்கள் எனக்குக் கொஞ்சம் தண்ணீர் போதாதென்று தெரிந்துகொண்டார்கள். அவர்கள் அதிக புத்திமான்களாயிருந்தபடியால் அவர்களால் மிகவும் பெரிதாக நினைக்கப்பட்ட ஒரு பீப்பா நிறைய ஒயின் கொண்டுவந்து, பத்துப் பதினைந்து பேராக அதிக கஷ்டத்துடன், அந்தப் பீப்பாவை என் கையின்மேல் ஏற்றினார்கள். நான் அதை உடனே தூக்கி அதிலிருந்த ஒயினை ஒரு வாயாகக் குடித்துவிட்டேன். இவ்வாறு நான் செய்தது ஒரு பெரிய காரியமல்ல; ஏனென்றால் அந்தப் பீப்பா ஒயினும் நம்முடைய அரை பைண்ட். ஒயின்தானிருக்கும். ஆனாலும் நம் தேசத்து ஒயினைக் காட்டிலும் அந்த ஒயின் அதிக உருசியாயிருந்தது.

பிறகு அவர்கள் இன்னொரு பீப்பா நிறைய ஒயின் கொண்டுவந்தார்கள். அதையும் ஒரே வாயாகக் குடித்துவிட்டு, அவர்களை இன்னும் கொண்டுவரும்படி குறிப்புக்

காட்டினேன். ஆனல் அவர்களிடத்தில் அதற்குமேயில்லை. நான் இவ்வாறு ஆச்சரியங்கள் செய்யவே அவர்களெல்லாம் சந்தோஷம் மேலிட்டு, என் மார்பின்மேல் ஏறிக்கொண்டு "ஹெகீனுடீகல்" என்று சப்தம் செய்துகொண்டு நாட்டியம் செய்தார்கள். அவர்கள் என் அருகிலிருந்த ஜனங்களை எல்லாம் விலகிவிடும்படி கட்டளையிட்டுக் காலி பீப்பா இரண்டையும் கீழே போடும்படி எனக்குக் குறிப்புக் காட்டினார்கள்.

அவர்கள் ஜனங்களை விலகிப் போகும்படி சொன்னபொழுது "போராக் மெவோலா" என்று உரத்துக் கூவினார்கள். இந்தப் பீப்பாய்களை ஆகாயத்தில் பார்த்ததும், அங்கிருந்தவர்கள் யாவரும் "ஹெகீனுடீகல்" என்று உரக்கச் சப்தம் செய்தார்கள். ஏனென்றால் நான் அந்தப் பீப்பாய்களைக் கீழே போட்டபொழுது, அவைகள் அவர்களுக்கு ஆகாயத்தில் வெகுதூரத்திலிருந்து வந்தனபோல் தோன்றின. அவர்கள் என் உடம்பின்மேல் முன்னும் பின்னும் போய்க்கொண்டிருந்தபொழுது, அவர்களில் முதல் என் கைக்கு அகப்பட்ட நாற்பது, ஐம்பது பேரைப் பிடித்துத் தரையின்மேல் வீசி எறியலாம் என்ற எண்ணம் எனக்கு அடிக்கடி உண்டாயிற்று. ஆனல் நான் அவர்களுக்கு மரியாதை செய்வதாக வாக்களித்தேன். இந்த விஷயம் அப்படிப்பட்ட எண்ணங்களை என் மனதிலிருந்து உடனே அகற்றிவிட்டன.

மேலும் எனக்கு அவர்கள் செய்த தருமம், எனக்காக அவர்கள் செலவு செய்த பணம், இவைகளினல் நான் அவர்களுக்கு என் நன்றியறிதலைக் காட்டவேண்டியவனயிருந்தேன். எப்படியானலும், அந்தச் சிறிய ஜனங்களுடைய தைரியத்தைப்பற்றி எனக்குண்டான ஆச்சரியம் இப்படிப்பட்டது என்று சொல்ல முடியாது. என் ஒரு

கை கட்டிலிருந்து அவிழ்க்கப்பட் டிருக்கும்பொழுது, அவர்கள் என் தேகத்தின்மேல் ஏறுவதும், நடப்பது மாக இருந்தார்கள். என்ன பிரமாண்டமான ஜந்துவாய் நான் அவர்களுக்குக் காணப்பட் டிருப்பேன்! அவர் களுக்கு என் மேல் ஏறி நடப்பதற்கு என்ன பயங்கரம் உண்டாயிருக்க வேண்டும்!! ஆனால் அவர்கள் கொஞ்ச மேனும் பயப்பட்டவர்களாகத் தோன்றவில்லை. கொஞ்ச நேரம் கழிந்தபின், அவர்கள் நான் உணவுக்கு யாதொரு சைகையும் செய்யா திருப்பதைக் கண்டு, தங்கள் அரச னுக்கு என்ன சங்கதி தெரிவித்தார்களோ தெரியவில்லை.

உடனே என் எதிரில் அரசனால் அனுப்பப்பட்ட உன்னத நிலைமையை யுடைய ஒரு மனிதன் காணப்பட் டான். இந்த மனிதன் என் வலது கால் பக்கமாய் ஏறி, என் முகத்தின் அருகில் வந்தான். இவன் பின்னால் இவ னுடைய பரிவாரங்களில் பன்னிரண்டு பேர் வந்தார்கள். இவர்களும் இவன் அருகே வந்து காவலாக நின்றார்கள். இவன் அரசனால் அனுப்பப்பட்ட ஒரு விசுவாசப் பத்தி ரத்தை என் கண்களின் கிட்ட கொண்டுவந்து காண்பித்து, அரைமணி நேரம் வரையில் கோபமில்லாமல், ஆனால் வைராக்கியத்துடன் என்னிடம் பேசினான். அவன் என்ன சொன்னானென்று எனக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை. நான் பின்னால் அவன் பேசினதற்குப் பொருள் இன்ன தென்று அவர்களால் அறிந்தேன். அதாவது கீழ் வரு மாறு அம் மனிதன், "நாங்கள் உன்னை அரைமைல் தூரத்தி லுள்ள எங்கள் தலைமைப் பட்டணத்திற்குக் கொண்டு போவோம். இது நானாக சொல்வது அல்ல; இராஜ கட்டளை யென்றறிக."

பிறகு, கட்டவிழ்க்கப்பட் டிருக்கும் என் இடது கையைத் தூக்கி, என் முகத்தின் அருகிலிருக்கும் கவர்னர்,

அவர் தம் பரிவாரம் ஆகிய இவர்களுக்குத் தீங்கு நேரி டாதபடி என் வலதுகை, தலை, தேகம் இவைகளைக் காட்டி, என் கட்டுகளை யெல்லாம் அவிழ்த்து விடும்படி சைகை செய்தேன். இதை அவர் அறிந்ததாகத் தெரியவந்தது. ஏனென்றால், அவர் இது முடியாது என்று தலையை ஆட் டிக் கையினால் நான் சிறைச்சாலைக்குப் போகவேண்டு மென்று பொருள்படும்படி ஒருவிதமான குறிப்பு செய் தார். ஆனாலும் அவர் எனக்குத் தாங்கள் போதுமான நல்ல உணவும், ஒயினும் கொடுப்பதாகவும், தகுந்த உப சாரம் செய்வதாகவும் வேறு குறிப்புக்கள் காட்டினார். அதன்மேல் நான் என் கட்டுகளை எல்லாம் அவிழ்க்க முயன்றேன். உடனே என் கைகளின் மேலும், முகத் தின் மேலும் அவர்கள் அநேக அம்புகளை எய்தார்கள். எனக்கு அவைகள் அதிக உபத்திரவத்தை உண்டாக்கின. மேலும் அவர்கள் தொகையில் அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தார்கள்.

இதைப் பார்த்து நான் அவர்களிஷ்டப்படி என்னை என்ன செய்தாலும் செய்யலாமென்று சைகைகள் காட்டி னேன். அதன்மேல் "ஹர்கோவும்" அவர் கூட இருந்த வர்களும் அதிக மரியாதையுடனும், சந்தோஷமான முகத் துடனும் பிரிந்துவிட்டார்கள். கூடிய சீக்கிரத்தில், அவர்களெல்லாம் அடிக்கடி "பெப்லாம் சிலான்" என்று கூவினார்கள். உடனே அநேக ஜனங்கள் என் இடப் பக் கம் வந்து கட்டை அவிழ்த்தார்கள். அவிழ்த்ததும் நான் வலப் பக்கம் திரும்ப இடங் கொடுத்தது. இதற்கு முந்தி என் முகத்திலும், இரண்டு கைகளிலும் ஒருவிதமான தைல த்தைப் பூசினார்கள். அது இனிப்பான வாசனையைக் கொடுத்தது. அன்றியும் பூசிய ஐந்து நிமிஷங்களுக் கெல் லாம் அம்பினால் எனக் குண்டான நோய்களை எல்லாம்

அது போக்கிவிட்டது. இதனாலும், நான் அவர்களிடம் சாப்பிட்ட இனிப்பான உணவாலும் எனக்குத் தூக்கம் வந்துவிட்டது. நான் சுமார் எட்டுமணி நேரம் தூங்கினே னென்று எனக்குப் பின்னால் தெரியவந்தது. வைத்தியர் கள் அரசன் உத்தரவுபடி எனக்குக் கொடுத்த ஒயினில் தூக்கம் வருவிக்கும் ஒரு மருந்தைக் கலந்து கொடுத் திருப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

நான் முதலில் புல்லின்மேல் தூங்கிக்கொண் டிருந் ததை அந்த ஜனங்களில்சிலர் கண்டவுடனே, அரசன் துரித மாய்ச் செல்லும் ஒரு தூதுவனால் இந்தச் சமாச்சாரத்தை அறிந்திருப்பான் என்று தோன்றுகிறது. ஆலோசனை மண்டபத்தில் அரசன் யோசனைசெய்து, நான் முன் சொன்ன பிரகாரம் என்னை அவர்கள் கயிற்றால் கட்ட வேண்டுமென்றும், எனக்குப் போதுமான மாமிசமும், ஒயினும் அனுப்பவேண்டுமென்றும், என்னைத் தலைமைப் பட்டணத்துக்குத் தூக்கிக்கொண்டு போக ஒரு யந்திரம் செய்யவேண்டுமென்றும் கட்டளை யிட்டதாகத் தெரிய வந்தது. இவ்விதமான ஏற்பாடு அவர்கள் செய்ததால் தங்களுக் குண்டாகும் ஆபத்துக்குத் தாங்கள் சிறிதும் அஞ்சவில்லை எனத் தெரியவந்தது.

மேற்கூறிய ஏற்பாட்டை அப்படிப்பட்ட சமயத்தில் ஐரோப்பா கண்டத்திலுள்ள எப்படிப்பட்ட அரசனும் செய்யமாட்டான் என்பதில் எனக்கு ஐயமேயில்லை. எப் படி யிருப்பினும், அது மிகவும் அறிவும், தர்மமுமுடைய ஏற்பாடு என்பது என் அபிப்பிராயம். ஏனென்றால், இந்த ஜனங்கள் என்னைக் கண்டதும், தங்கள் ஈட்டிகளாலும், அம்புகளாலும் என்னைக் கொல்ல முயன்றிருந்தால், முத லில் எனக்கு நோய் உடம்பில் உறைத்தவுடனே கோபம் அதிகரித்து, அதனால் வலிவும் அதிகரித்து என்னைக் கட்டி

யிருந்த கயிறுகளை யெல்லாம் அறுத்துவிட்டிருப்பேன். அதன் பிறகு, அவர்களால் என்னை எதிர்க்க முடியாதாத லால், அவர்கள்மேல் நான் இரக்கம் என்பதைக் காட்டி யிருக்க மாட்டேன்.

இந்த ஜனங்கள் கணித சாஸ்திரத்தில் மிக்க வல்லவர் கள். யந்திர சாஸ்திரத்தில் அரசனுடைய உதவியாலும், அனுக்கிரகத்தாலும் சம்பூர்ணத்தை அடைந்தவர்கள். அரசனே கலாவிநோத னென்று பெயர் வாய்ந்தவன். இந்த அரசன் மரங்களையும், பெரிய சாமான்களையும் அடித் துக்கொண்டுபோகும் வண்டிக்காகச் சக்கரங்களின்மேல் அநேக யந்திரங்களை நிறுத்தியிருந்தான். அவன் அடிக் கடித் தன் பெரிய சண்டைக் கப்பல்களைத் தேக்கு வளர் கிற காடுகளில் செய்து, அங்கிருந்து சமுத்திரத்திற்கு மூந்நூறு, நானூறு கஜ தூரத்திற்கும் இந்த யந்திரங்களின் மேல்தான் கொண்டுவருவது வழக்கம்.

உடனே ஐந்நூறு தச்சர்களும், எஞ்சினியர்களும் அவர்களிட மிருந்த எல்லா யந்திரங்களை விட பெரியதாய் ஒரு யந்திரம் தயார்செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். அது இரு பத்திரண்டு சக்கரங்களின்மேல் நிறுத்தப்பட்டுப் பூமியி லிருந்து மூன்று அங்குல உயரமும், ஏழு அடி நீள மும், மூன்று அடி அகலமும் உடைய ஒரு மரத்தினால் செய்யப்பட்டது. இந்த யந்திரம் என் அருகில் வந்ததும், அவர்களிட்ட ஒரு சப்தத்தால் அது புறப்பட்டு நான்கு மணி நேரமாயிற்று என்று அறிந்தேன். நான் படுத்துக் கொண்டிருந்தபொழுது அவர்கள் இந்த இயந்திரத்தை எனக்கு நேராகக் கொண்டுவந்து நிறுத்தினார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு முதன்மையான கஷ்டம் என்னைத் தூக்கி அதன்மேல் வைப்பதே. ஒரு அடி உயரமுள்ள எண்பது கம்பிகள் இதற்காக நிறுத்தப்பட்டன. கோணி தைக்

கும் நூலவ்வளவு கனத்த வெகு வலிவான கயிறுகள் என் கழுத்து, தேகம், கை, கால்கள் இவைகளைச் சுற்றிக் கட்டப்பட்டன. இவைகளில கொளுக்கிகளும் பூட்டப் பட்டன;

வலிவாளிகளில் தொளாயிரம் பேர் கம்பிகளின் மேல் பூட்டப்பட்ட அநேக கப்பிகளால் இந்தக் கயிறுகளை இழுக்க நியமிக்கப்பட்டார்கள் பிறகு மூன்று மணி நேரத்திற்குள் நான் பூமியிலிருந்து எழுப்பப்பட்டு, இயந்திரத்தின் மேல் வைக்கப்பட்டேன். அதில் என்னை வேகமாய்க் கயிறுகளால் கட்டிவிட்டார்கள். இவைகளை எல்லாம் நான் பின்னால் கேள்விப்பட்டேன். ஏனென்றால், ஒயினில் கலந்து கொடுத்த மருந்து, தூக்கத்தை உண்டு பண்ணுகிற பொருளாதலால், எனக்கு நல்ல தூக்கத்தை உண்டுபண்ணிவிட்டது. சக்கரவர்த்தியினுடைய நாலரை அங்குலம் உயரமுள்ள பெரிய குதிரைகள் பதினைந்தாயிரம் அங்கிருந்து அரை மைல் தூரத்தி லுள்ள தலைமைப் பட்டணத்திற்கு என்னை இழுத்துக்கொண்டு போகக் கொண்டு வரப்பட்டன.

நாங்கள் பிரயாணப்பட்ட நான்கு மணி நேரத்திற்குள் நான் விபரீதமாய்த் திடீரென்று விழித்துக்கொண்டேன். இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் இயந்திரத்தில் ஏதோ ஒரு பாகம் கெட்டுப்போய்விட்டபடியால் அதைச் சரிப்படுத்துவதற்கு வண்டியை அந்த ஜனங்கள் நிறுத்தினார்கள். நிறுத்தினபொழுது, அவர்களில் இரண்டு மூன்று பேர் நான் தூங்கும்பொழுது, எவ்வாறு தோன்றுகிறேனென்று பார்க்க ஆசைப்பட்டார்கள். ஆசைப்பட்டு இயந்திரத்தின்மே லேறி, மெதுவாக என் முகத்தினிடத்தில் வந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவன் தன் கையிலிருந்த ஈட்டியை அரைப் பாகம் வரையில் என் இடது மூக்குத்

துவாரத்தில் விட்டான். அது என் மூக்கில் ஒரு வைக் கோல் விடப்பட்டது போல் தேகத்தைக் கூசப்பண்ணி ஒரு பெரிய தும்மலை உண்டுபண்ணிற்று. பிறகு அவர் கள் எனக்குத் தெரியாமல் ஓடிப் போய்விட்டார்கள்.

இப்படி நான் திடீரென்று விழித்துக்கொண்டதின் காரணத்தை அறிய எனக்கு மூன்று வாரங்கள் ஆயின. நாங்கள் அன்று முழுதெல்லாம் பிரயாணஞ் செய்து, அன் றிரவு ஓரிடத்தில் தங்கிவிட்டோம். அப்பொழுது என் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் ஐந்நூறு பேர் நின்றார்கள். அதில் பாதிப் பேர் தீவர்த்திகளுடனும், பாதிப் பேர் வில், அம்புகளுடனும், நான் அப்படி இப்படி அசைய மூயன் றால் என்னைக் காயப்படுத்தத் தயாராயிருந்தார்கள். மறு நாள் பொழுது விடிந்ததும் நாங்கள் மறுபடியும் பிரயாண மானோம். ஏறக்குறைய பகல் பன்னிரண்டு மணிக்குப் பட்டணத்து வாசற்படிகளுக்கு இருநூறு அடி தூரத்திற் குள் இருந்தோம். சக்கரவர்த்தியும், இராஜாங்கத்தி லிருந்த பெரியோர்களும் என்னைக் காண வந்தார்கள். ஆனால் சக்கரவர்த்தி என் உடம்பின்மேலேறிப் பார்க்கும் ஆபத்துக்கு உள்ளாகாதபடி அவருடைய பெரிய உத்தி யோகஸ்தர்கள் அவரை என்மேல் ஏறிப் பார்ப்பதைத் தடை செய்தார்கள்.

வண்டி நிறுத்தப்பட்டிருந்த இடத்தில் சக்கரவர்த்தி யின் இராஜாங்கம் முழுமைக்கும் பெரியதென்று சொல் லப்பட்ட ஒரு பழைய கோயில் இருந்தது. இந்தக் கோயி லில் சில வருஷங்களுக்கு முன் செய்யத் தகாத கொலை யொன்று செய்யப்பட்டபடியால், கோயில் தற்சமயம் சிலாக்கியமாக அவர்களால் நினைக்கப்பட வில்லை. இதி லிருந்த ஆபரணங்களும், சாமான்களும் வேறு இடத்திற் குக் கொண்டு போகப்பட்டன. ஆகையால் அவர்கள்

இதைச் சாதாரண உபயோகத்திற்கு வைத்துக்கொண்டார்கள். இந்தக் கோயிலில்தான் நான் இருக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் தீர்மானஞ் செய்துகொண்டார்கள். வடக்குப் பக்கமிருந்த வாசற்படி நான்கடி உயரமும், இரண்டடி அகலமும் இருந்தது. அதற்குள் நான் சுலபமாய் நகர்ந்து போகக் கூடும். அந்த வாசற்படியின் இரண்டு பக்கத்திலும் பூமியிலிருந்து ஆறு அங்குல உயரமுள்ள இரண்டு ஜன்னல்கள் இருந்தன.

இடது பக்கமிருந்த ஜன்னல் வழியாய் சக்கரவர்த்தியின் கம்மாளன், ஐரோப்பாவில் பெண் பிள்ளைகள் கைக்கெடியாரத்தில் தொங்கவிட்டுக்கொள்ளும் சங்கிலிகளைப் போன்ற பெரிய சங்கிலிகள் தொண்ணூற்றொன்று கொண்டு வந்தான். இந்தச் சங்கிலிகள் என் இடது காலில் முப்பத்தாறு ஆமைப்பூட்டுகளால் பூட்டப் போடப்பட்டன. அக் கோயிலுக்குள் இருபது அடி உயரமுள்ள ஒரு கோபுரம் இருந்தது. அது ஐந்தடி உயரத்திற்குக் குறையாமலிருந்தது. சக்கரவர்த்தி, இராஜாங்கத்து அநேக உயர்ந்த பிரபுக்களுடன், என்னைப் பார்க்க அந்தக் கோபுரத்தின் மேல் ஏறிக்கொண்டார். பல்லாயிர ஜனங்கள் பட்டணத்திலிருந்து என்னைப் பார்க்க அதிக ஆவலாய் வந்தார்கள்.

அநேக காவலாளிகளிருந்தும் பட்டணத்திலிருந்து வந்த ஜனங்களில் ஆயிரத்திற்குக் குறையாமல் ஏணிகளின் உதவியால் என் தேகத்தின் மேல் ஏறினார்கள். ஆனால் என் தேகத்தின் மேல் ஏறுகிறவர்கள் மரண தண்டனை விதிக்கப்படுவார்களென்று இராஜகட்டளை பிறந்தது. வேலையாட்கள், என்னால் கட்டுகளை அவிழ்த்துக்கொள்ள முடியாததைக் கண்டு, என்னைக் கட்டப்பட்டிருந்த கயிறுகளை எல்லாம் அறுத்துவிட்டார்கள். பிற்பாடு என்

ஆயுளிலும் அனுபவியாத வருத்தத்தோடு நான் எழுந்து நின்றேன். பிறகு நான் எழுந்து நடப்பதைக் கண்டு அந்த ஜனங்களுக்குண்டான ஆச்சரியமும், அவர்கள் செய்த சந்தடியும் இப்படிப்பட்டதென்று என்னால் சொல்ல முடியாது. என் காலைப் பிடித்திருந்த சங்கிலி என்னை முன்னும் பின்னும் அரைவட்டமாக அசைய இடந்தந்தது. நான் என் தேக முழுமையையும் மேற் கூறிய கோயிலில் வைத்துப் படுத்துக்கொள்ள அதில் இடமிருந்தது.

இரண்டாம் அதிகாரம்

அந்தக் கோயிலில் நான் படுத்துக்கொண் டிருந்த பொழுது, என்னைச் சுற்றிப் பார்த்தேன். அப்படிப் பார்க்கையில் நான் அதுவரையில் பார்த்திராத வெகு அழகான ஒரு தோற்றத்தைக் கண்டேன் அந்த நாடு முழுவதும் ஒரு பெரிய தோட்டமாகவும், அதிலிருந்த நிலங்களெல்லாம் புஷ்ப சயனங்களாகவும் எனக்குக் காணப்பட்டன. அந் நிலங்கள் ஒவ்வொன்றும் சாதாரணமாய் நாற்பது அடி அகலமும், நாற்பது அடி நீளமும் இருந்தது. அந்த நிலங்களில் சிற்சில இடங்களில் மரங்கள் காணப்பட்டன. அவைகளில் அதிக உயர்ந்த மரம் ஏழு அடிக்குமேல் இல்லை நான் இடப்பக்கமாய் அந்தப் பட்டணத்தைப் பார்த்தபொழுது, அது நாடக சாலையில் பலவித நிறங்கள் கொடுத்திருக்கும் ஒரு நகரத்தின் திரையைப்போலத் தோன்றிற்று.

நான் நல்ல காற்றை உட்கொள்ளும் பொருட்டு என் வீட்டுக்கு வெளியே வந்தேன். சக்கரவர்த்தி கோபுரத்திலிருந்து முன்னமே இறங்கி, குதிரையின்மேல் என்னிடத்

திற்கு வந்துகொண்டிருந்தார். அவர் என்னிடம் வந்ததும், குதிரை அவர் பிராணனுக்கே ஆபத்தை உண்டு பண்ணிற்று. ஏனென்றால், அந்தக் குதிரை நன்றாகப் பழக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், என்னைப் போன்ற அவ்வளவு பெரிய ஒரு ஜந்துவை அதுவரையில் பார்த்ததில்லை யாதலாலும், என்னைக் கண்டதும் அதற்கு ஒரு மலையே தன் எதிரே நடந்து வருவதுபோல் தோன்றினதாலும் மருண்டு காலை உதறிக்கொண்டு கீழே விழுந்துவிட்டது.

ஆனால் சக்கரவர்த்தி குதிரை சவாரி செய்வதில் மிக்க வல்லவராதலால், தன் வேலைக்காரர்களில் சிலர் ஓடிவந்து குதிரையின் கடிவாளத்தைப் பிடிக்கும் வரையில் அவர் குதிரையின்மேலேயே இருந்து, பிறகு கீழே இறங்கினார். அவர் இறங்கினதும் வெகு ஆச்சரியத்துடன் என்னைச் சுற்றிப் பார்த்தார். ஆனால் அவர் என் கிட்ட வருவதற்குப் பயந்து, என்னைக் கட்டியிருக்கும் சங்கிலிக்கு அப்பால் கொஞ்சம் தூரத்தில் இருந்துகொண்டே என்னைப் பார்த்தார். அவர் தன்னுடைய சமையல் வேலைக்காரர்களை எனக்குச் சாப்பாடும், ஒயினும் கொடுக்கும்படி கட்டளையிட்டார்.

அவர்கள் சாப்பாட்டை ஒருவிதமான வண்டியில் வைத்து, அந்த வண்டியைத் தள்ளிக்கொண்டு என்னிடம் வந்தார்கள். வண்டி என் கைக்கு எட்டினவுடனே, அவர்கள் தூரமாய் ஓடிவிட்டார்கள். இம்மாதிரி அவர்கள் கொண்டுவந்த வண்டிகளை யெல்லாம் வெகு சீக்கிரத்தில் நான் காலி செய்துவிட்டேன் அவைகளில் இருபதில் நிறைய மாமிசமும் பத்தில் நிறைய சாராயமும் இருந்தன. மாமிச வண்டிகளில் ஒவ்வொன்றில் இருந்தது எனக்கு இரண்டு, மூன்று வாய்களாயின. பத்து வண்டி சாராயத்

தையும் ஒரு பெரிய வண்டியில் ஊற்றி, அதை ஒரே வாயாய்க் குடித்துவிட்டேன்.

சக்கரவர்த்தினியும், இராஜகுமாரர்களும், இராஜ குமாரத்திகளும், அநேக தோழிகளும் கொஞ்ச தூரத்தில் வெவ்வேறு நாற்காலிகளில் ஒருபக்கமாய் உட்கார்ந்தார்கள். ஆனால் அரசனுக்குக் குதிரையினால் நேரிட்ட கஷ்டத்தைப் பார்த்ததும், உடனே அவர்களெல்லாம் நாற்காலிகளை விட்டு எழுந்து, சக்கரவர்த்தியினிடம் வந்தார்கள். அவர் தன் இராஜாங்கத்திலிருந்த மனிதர்களைவிட என் நக அளவு உயரம் அதிகமாய் இருந்தார். அதுவே, அவரைப் பார்த்தவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணும். அவருடைய மூக்கு வில்வளைவாயும், முகம் பளபளவென்று சிவப்பாயும், உடம்பின் அவயவங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பொருத்தமாயும், பார்வை கம்பீரமாயும் இருந்தன. அவருடைய முகக்குறிப்பு, தான் வலிவும் ஆண்மைத் தனமும் உள்ளவரென்பதைக் காட்டிற்று. அவருக்கு அப்பொழுது வயது, இருபத்தெட்டு வருஷங்களும், ஒன்பது மாதங்களும் ஆயிற்று; அதில் ஏழுவருஷகாலமாக அதிக சந்தோஷத்துடனும், எங்குச் சென்றாலும் ஜயத்துடனும் இராச்சியத்தை ஆண்டுவருகிறார். அவரை நான் சரியாகப் பார்ப்பதற்கு என் முகத்தை அவர் முகத்திற்கு நேராய்த் திருப்பிக்கொண்டேன்.

மேலும் அவர் எனக்கு மூன்று கஜ தூரத்தில்தான் நின்றுகொண்டிருந்தார். இது தவிர, அவரை நான் அநேக முறை என் கையில் வைத்துக்கொண்டிருந்தேன்; ஆதலால் அவரைப்பற்றிச் சரியாக விரித்துரைப்பேன். அவர் சாதாரண இலேசான உடையைத் தரித்துக்கொண்டிருந்தார். அந்த உடை ஆசியா கண்டத்திலிருப்பவர் நாகரிகத்திற்கும், ஐரோப்பா கண்டத்திலிருப்பவர் நாகரி

கத்திற்கும், மத்திமமான ஒருவித நாகரிகமாக இருந்தது. தலையில் ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு பொன் கிரீடத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருந்தார். அவர் தம் குடுமியில் ஒரு இறகு வைத்திருந்தார். நான் ஒரு கால் சங்கிலிகளை அறுத்து விட்டால், அவர் தம்மைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள, கத்தியை உருவித் தம் கையில் பிடித்துக்கொண்டிருந்தார்; அந்தக் கத்தி ஏறக்குறைய மூன்று அங்குல நீளமிருந்தது; அதன் பிடியும், உறையும் பொன்னால் செய்யப்பட்டு வைரங்களால் இழைக்கப்பட்டிருந்தன. அவர்குரல் தெளிவாயும், கேட்கக் கூடியதாகவும் இருந்தது.

ஸ்த்ரீகளும், இராஜாங்கத்து உத்தியோகஸ்தர்களும், வெகு நேர்த்தியான உடைகளை உடுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள்; ஆகையினால், அவர்கள் நின்றுகொண்டிருந்த இடம், ஒரு பாவாடையைத் தரையில் பரப்பி, அதில் பொன்னாலும், வெள்ளியாலும் செய்த உருவங்கள் வைத்துச் சித்திரவேலை செய்தாற்போல் தோன்றிற்று. சக்கரவர்த்தி அடிக்கடி என்னிடம் பேசினார்; அவருக்கு அப்போதைக் கப்போது நான் பதில் சொல்லிக்கொண்டுவந்தேன். ஆனால் நாங்கள் இருவரும் ஒருவர் சொன்னதில் மற்றொருவர் ஒரு எழுத்தும் அறிந்தோமில்லை. அங்கு அநேக பாதிரிகளும், நியாயவாதிகளும் வந்திருந்தார்கள். அவர்கள், தாங்களே என்னிடம் பேசும்படி சக்கரவர்த்தியால் கட்டளை யிடப்பட்டார்கள். நான் எனக்குத் தெரிந்த பாஷைகளிலெல்லாம் பேசிப்பார்த்தேன். ஆனால் ஒன்றும் பயன்படவில்லை. நான் அவர்களிடம் பேசின பாஷைகளாவன, டச், லேடின், பிரெஞ்ச், ஸ்பேனிஷ், இடாலியன் முதலியவைகளாம்.

பிறகு இரண்டு மணி நேரங் கழிந்தபின், எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களும் ஊருக்குள் சென்றார்கள். என்னிடத்தில், கீழ்மக்கள் கைதட்டிக் கலகம் செய்வதையும், அவர்கள் என்னைப் பார்த்துக் கேலிசெய்வதையும் தடுக்க ஒரு வலிவான சேனை வைக்கப்பட்டது. அவர்களில் சிலர் நான் என் வீட்டின் கதவின் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தபொழுது, வெட்கமில்லாமல் தங்கள் கர்வத்தினால் என்மேல் சில அம்புகளை உய்த்தார்கள். அவைகளில் ஒன்று என் இடது கண்ணுக்கு வெகு அருகாமையில் வந்தது. அப்பொழுது தளகர்த்தர் (Colonel) இந்தச் செய்கைக்கு முதற்காரணமா யிருந்த ஆறுபேரைப் பிடித்து, அவர்கள் கால்களையும் கைகளையும் கட்டி அவர்களை என்னிடத்தில் கொடுத்துவிடுவதைவிட கொடூரமான தண்டனை வேறு இல்லை என நினைத்து, தன் போர்ச்சேவகர்களை அவ்வாறே மேற் சொல்லிய ஆறு பேரையும் நடத்தி என்னிடம் அனுப்பும்படி அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்.

போர்ச் சேவகர்களில் சிலர், என் கைக்கு எட்டும்படி அந்த ஆறு பேரையும், தங்கள் ஈட்டிகளின் நுனியினால் குத்தித் தள்ளினார்கள். நான் அந்த ஆறு பேரையும் என் வலது கையில் எடுத்து, அவர்களில் ஐந்து பேரை என் மேல்சட்டையின் ஜோபியில் போட்டு, ஒருவனை மாத்திரம் கையில் வைத்துக்கொண்டு, அவனை உயிரோடு சாப்பிடப் போவதுபோல் ஒருவிதமாக என் தேகத்தை அசைத்தேன். அப்பொழுது அவன் பயங்கரமாய்க் கதறினான். தளகர்த்தரும், அவர் உத்தியோகஸ்தர்களும், நான் என் பேனாக்கத்தியை எடுத்ததைப் பார்த்து மிகவும் மனம் வருந்தினார்கள். ஆனால் நான் அவர்கள் பயத்தைக் கீழ் வருமாறு செய்து நீக்கினேன். அதாவது, நான்

அவனைச் சாந்தமாய்ப் பார்த்து, உடனே அவனைக் கட்டப் பட்டிருந்த கயிறுகளை அறுத்து, மெதுவாகத் தரையில் விட்டேன். அவன் ஓட்டமாய் ஓடிவிட்டான்.

நான் மற்றவர்களையும் ஒவ்வொருவராக ஜேபியிலிருந்து எடுத்து இம்மாதிரியாகவே செய்தேன். போர்ச் சேவகர்களும், ஜனங்களும் நான் இந்தச் சிறிய ஜனங்களிடத்தில் காட்டிய பக்ஷத்தைப் பார்த்து மிகவும் சந்தோஷமடைந்தார்களென அறிந்துகொண்டேன். இந்தச் சமாசாரத்தை அவர்கள் கோர்ட்டில் எனக்கு நன்மையாகவே அரசனிடத்திலும், மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களிடத்திலும் சொன்னார்கள். இராத்திரியானதும், நான் கொஞ்சம் கஷ்டத்துடன் என் வீட்டுக்குள் நுழைந்து, அங்கே தரையின் மேல் படுத்துக்கொண்டேன். நான் இன்னும் பதினைந்து நாள் இவ்வாறுதான் நித்திரை செய்யவேண்டுமென்று என் மனதைத் திடஞ் செய்து கொண்டேன். ஏனென்றால் சக்கரவர்த்தி பதினைந்து நாளுக்குள் எனக்கு ஒரு படுக்கை செய்யும்படி தன் வேலையாட்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்.

சாதாரண அளவுள்ள அறுநூறு படுக்கைகள் வண்டியில் என் வீட்டுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. அவைகளைக் கொண்டு எனக்கு ஒரு படுக்கை தயார்செய்ய வேலைகள் நடந்தன. அந்தப் படுக்கைகளில் நூற்றைம்பதை ஒன்றாய்ச் சேர்த்து ஒரு படுக்கை தைக்கப்பட்டது. அப்படித் தைக்கப்பட்டது, என் படுக்கைக்குச் சரியாய் இருந்தது. இந்தப் படுக்கைக்கு நான்கு மடிப்புகள் இருந்தன. இதைப் போட்டுக்கொண்டும் எனக்குச் சௌக்கியம் உண்டாகவில்லை. ஏனென்றால், அந்தத் தரையில் சிறிய மெதுவான கற்கள் இருந்தன. ஆகையால் தரை உறுத்தினது. இதே அளவைக் கொண்டு

அவர்கள் எனக்குத் துப்பட்டிகளும், ஜமக்காளங்களும் செய்து கொடுத்தார்கள். வெகுநாளாகக் கஷ்டங்களை அனுபவித்துக்கொண் டிருக்கும் ஒரு மனிதனுக்கு இவை கள் எவ்வளவோ சௌக்கியமாக இருந்திருக்கு மென் பதை நீங்களே உணரலாம்.

என் வரவு அந்த இராச்சியம் முழுமையும் பரவி விட்டபடியால், அநேக ஜனங்கள் பல இடங்களிலிருந்து என்னைப் பார்க்க வந்தார்கள். வந்த ஜனங்களில் பணக் காரர்களும், சோம்பேறிகளும், ஏழைகளுமாகிய சகல ரும் இருந்தார்கள். நாட்டுப் புறங்களெல்லாம் காலியாய் விட்டன வென்றே சொல்லலாம். ஆகையால் அநேக ஜனங்கள் வீட்டுக் காரியங்களைப் பார்க்காமலும் வயல் களை உழுது பயிரிடாமலும் இருந்திருப்பார்க ளென்று எனக்குத் தோன்றிற்று. சக்கரவர்த்தி, என்னை முன் னமே பார்த்துவிட்டவர்கள், திரும்பி அவரவர்கள் வீடு போய்ச் சேரவேண்டு மென்று, கட்டளை செய்தார். மேலும், அரண்மனையி லிருந்து சுவாதீனம் (Licence) வாங்காத எவனும் என் வீட்டுக்கு ஐம்பது கஜதூரத்திற்கு அப்பாலேயே இருக்கவேண்டும் என்றும் கட்டளை யிட் டார். அவ்வளவு தூரத்திலிருந்து என்னைப் பார்க்க ஒரு வராலும் முடியாததலால் அநேக ஜனங்கள் அரண்மனை யிலிருந்து சுவாதீனம் வாங்கிக்கொண்டு என்னைப் பார்க்க வந்தார்கள்.

இதனால் இராச்சியத்தின் காரியதரிசி (Secretary of State) அதிக பணத்தைச் சம்பாதித்தார். இதற்குள் சக்கரவர்த்தி என்னை எவ்வாறு நடத்தவேண்டு மென்று அநேக முறை ஆலோசனை மண்டபத்தில் யோசனை செய் தார். எனக்கு அவர்களுள் உயிர்த்தோழனாயிருந்த ஒரு வன் என்னைப் பற்றி இராஜாங்கத்திற்குக் கஷ்டங்கள்

அநேகம் இருந்தன வென்று என்னிடம் பின்னால் சொன்னான். என்னை அவர்கள் அவிழ்த்துவிட அஞ்சினார்கள். என் சாப்பாட்டிற்கு அதிக செலவாகிறபடியால் இராச்சியத்தில் என்னால் பஞ்சம் உண்டாகுமென்று நினைத்தார்கள். சில வேளைகளில் எனக்கு உணவு கொடுக்காமல் என்னை இறக்கச் செய்யலாமென்றும், மற்றும் சில வேளைகளில் என் முகத்திலும் கைகளிலும் விஷமுடைய அம்புகளை விட்டு என்னைக் கொல்லலாம் என்றும் தீர்மானஞ் செய்தார்கள். ஆனால் இவ்வாறு செய்தால் என் பிணம் அதிக நாற்றத்தை உண்டு பண்ணி, அதனால் தலைமைப் பட்டணத்தில் பிளேக் நோயை உண்டுபண்ணும் என்றும், பிறகு அந்த நோய் தேச முழுமையும் பரவிவிடும் என்றும் அவர்கள் பயப்பட்டார்கள்.

சக்கரவர்த்தியும் மற்ற பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களும் ஆலோசனை மண்டபத்தில் இவ்வாறு பலவிதமாக என்னைப் பற்றி ஆலோசனை செய்துகொண்டிருக்கும் சமயம் என்னிடம் பாதுகாப்புக்காக விடப்பட்ட சேனையிலிருந்து அநேக உத்தியோகஸ்தர்கள் அவ்விடம் சென்றார்கள். அவர்களில் இரண்டு பேர் மாத்திரம் உள்ளே போக உத்தரவு பெற்றார்கள். இவர்கள் உள்ளே சென்றதும், சக்கரவர்த்தியினிடத்தும் அங்கிருந்த மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களிடத்தும், கீழ் மக்களில் ஆறுபேர் குற்றவாளிகளென்று நியமிக்கப்பட்டதையும், அவர்களைக் கால்களையுங் கைகளையுங் கட்டி என்னிடம் கொடுத்ததையும் நான் அவர்களுக்கு ஒரு தீங்கும் செய்யாமல் அவர்களைப் பக்ஷமாய் நடத்தியதையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதைக் கேட்டதும் சக்கரவர்த்தியும் மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களும் மிகவும் சந்தோஷப்பட்டு, எனக்கு அனுகூலமாக ஒரு நல்ல ஏற்பாடு செய்தார்கள். அதாவது, பட்

டணத்தைச் சுற்றி தொளாயிர கஜதூரம் வரையில் உள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்து எல்லாக் குடித்தனக்காரர்களும், ஆறு மாடுகளும், நாற்பது ஆடுகளும், இவைகளுக்குத் தகுந்த ரொட்டிகளும் ஒயினும் மற்றும் பலவித சாராயங்களும் தினந்தோறும் கொடுக்க வேண்டும் என்பதும், அவைகளின் கிரயத்தைச் சக்கரவர்த்தி தன் பொக்கிஷத்திலிருந்து ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்பதுமேயாம்.

ஏனென்றால், இந்த அரசன் தனக்காக ஏற்பட்டிருக்கும் நிலங்களில் வரும் வருமானத்தையே அனுபவிக்க வேண்டியவன்; ஏதோ அபூர்வமாய்ச் சில சமயத்தில் தான் அரசன் குடிகளின்மேல் வரி போடவேண்டும். குடிகள் சண்டைகளில் மாத்திரம் தங்கள் செலவாக யுத்தஞ் செய்யவேண்டும். இது அப்பட்டணத்து வழக்கம். மேலும், அறுநூறு மனிதர்கள் என் வீட்டு வேலைக்காரர்களாக அனுப்பப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு இராஜாங்கத்தாரால் தகுந்த சம்பளமும், ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு கூடாரமும் போட்டுக் கொடுக்கப்பட்டன. அரசன் அந்தத் தேசத்து நாணயத்திற்கு ஒத்தபடி எனக்கு உடுப்புகள் தைக்க அறுநூறு தையற்காரர்களை ஏற்பாடு செய்தான். சக்கரவர்த்தியினது நன்றாய்த் தேர்ச்சியடைந்த ஆறு பண்டிதர்கள் எனக்கு அவர்கள் பாஷையைக் கற்பிக்க என்னிடம் அனுப்பப்பட்டார்கள். கடைசியாய், சக்கரவர்த்தியின் குதிரைகளும், பெரிய பிரபுக்களின் குதிரைகளும், சக்கரவர்த்தியின் படையிலிருந்த குதிரைகளும் என் பயம் ஒழிய, என்முன் கொண்டுவரப்பட்டு, பழக்கஞ் செய்யப்பட்டன. ஏறக்குறைய மூன்று வாரங்களுக்குள் நான் அவர்கள் பாஷையைக் கற்றுக் கொள்வதில் பண்டிதர்களுக்குத் திருப்தி கொடுத்தேன்.

இதற்குள் சக்கரவர்த்தி என்னை வந்து அடிக்கடி பார்த்துக்கொண்டு போயிருந்தார். அவர் எனக்குத் தங்கள் பாஷையைக் கற்பிக்கும் பண்டிதர்கள் சாமர்த்தியத்தை வியந்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்யத் தயாரா யிருந்தார். சக்கரவர்த்தியும் நானும் ஒருவாறு கப் பேச ஆரம்பித்தோம். நான் பண்டிதர்களிடத்தில், "என்னைத் தாங்கள் சிறைச்சாலையி லிருந்து விட்டுவிட வேண்டும்." என்பதை அவர்கள் பாஷையில் முதலில் கற்றுக்கொண்டு, அதை அரசன் என்னைப் பார்க்க வரும் பொழுதெல்லாம் நான் முழங்காலிட்டு அவரை வணங்கிச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தேன். அவர் அதற்கு "நீ என்னைக் கேட்பது சாதாரணமாய்ச் சீக்கிரத்தில் கொடுக்கத் தக்கதல்ல, என் மந்திரி முதலானவர்களிடம் இது விஷயத்தைப்பற்றி ஆலோசிக்காமல் இதைப்பற்றி நான் எண்ணவே கூடாது. நீ 'லூமாஸ் கேல்மின் பெஸ்ஸோ டெஸ்மார் லான் எம்போசா' என்று முதலில் சொல்லவேண்டும்" என்று என்னிடம் சொன்னார். அதன் பொருள், "நீ என்னிடத்திலும், என் குடிகளிடத்திலும் சமாதானமாய் இருக்கிறேனென்று சத்தியம் செய்யவேண்டும்."

இதுவன்றி அவர் என்னை, என் பொறுமையாலும் தந்திரமான நடத்தையாலும் தம் நல்ல அபிப்பிராயத்தையும், தம் குடிகளின் நல்ல அபிப்பிராயத்தையும், சம்பாதித்துக்கொள்ளும்படி, எனக்குப் புத்தி சொன்னார். மேலும் அவர் என் தேகம் முழுவதையும் சோதனை செய்யும்படி சில உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கட்டளை யிட்டால், அதை நான் இழிவாக நினைக்கக்கூடாது என்று என்னைக் கேட்டுக்கொண்டார். ஏனென்றால், அவர் என்னிடத்தில் சில சண்டை ஆயுதங்கள் இருக்கக்கூடும் என்றும் அவைகள் என்னைப்போன்ற ஒரு பிரமாண்டமான மனிதனிடம்

இருந்தால் ஜனங்களுக்கு ஆபத்து நேரிடுமென்றும் சொன்னார். அதற்கு நான் சொன்னதாவது, "மகிமை தங்கிய சக்கரவர்த்தியின் இஷ்டத்திற்கு நான் தடை சொல்லவில்லை. என் உடுப்புகளையெல்லாம் இதோ கழற்றி விடுகிறேன். என் ஜோபிகளையெல்லாம் இதோ திறந்து காண்பிக்கிறேன். பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்'' இதை நான், பாதி வார்த்தைகளாலும், பாதி சைகைகளாலும் அவருக்குத் தெரிவித்தேன்.

அவர் எனக்குப் பதில் மொழி சொன்னதாவது "இராச்சியத்தின் சட்டங்களால், என் உத்தியோகஸ்தர்களில் இருவர் உன் தேக முழுமையும் ஆராயவேண்டும். இது உன் சம்மதியும் உதவியும் இல்லாமல் முடியாது. உன்னைப்பற்றி எனக்கு நல்ல அபிப்பிராயம் இருக்கிறபடியால், அவ்விருவரையும் உன்னை நம்பி உன் கையில் ஒப்புவித்து விடுகிறேன். உன்னிடமிருந்து என்னென்ன எடுக்கப்படுகின்றனவோ அவைகளெல்லாம் நீ ஊரை விட்டுப் போகும்பொழுது உன்னிடம் திருப்பிக் கொடுத்துவிடப்படும்; அல்லது நீ அவைகளுக்கு என்ன கிரயம் சொல்லுகின்றாயோ அதைக் கொடுத்துவிடப்படும்.'' இதைக் கேட்டு நான் அந்த இரண்டு உத்தியோகஸ்தர்களையும் என் கையில் எடுத்து என் மேல்சட்டையின் ஜோபியொன்றில் விட்டேன்; பிறகு யெல்லா ஜோபிகளிலும் யெடுத்தெடுத்து விட்டேன். ஆனால் என் சொக்காயிலிருந்த இரண்டு சிறு ஜோபிகளில் மாத்திரம் அவர்களை விடவில்லை; யாருக்கும் தெரியாத மற்றொரு ஜோபி இருந்தது. அதிலும் விடவில்லை.

ஏனென்றால், அவைகளில் எனக்கு மாத்திரம் உபயோகப்படும் சில வஸ்துக்களை நான் வைத்திருந்தேன். அவர்களை விடாத இரண்டு சிறு ஜோபிகளில் ஒன்றில் என்

வெள்ளிக் கைக்கெடிகாரமும், மற்றொன்றில் சில சவரங்களையுடைய ஒரு சிறு பையும் இருந்தன. அந்த இரண்டு உத்தியோகஸ்தர்களும், கடிதாசி, பேனா, மைக்கூடு முதலியவற்றை எடுத்துக்கொண்டு வந்திருந்தபடியால், அவர்கள் என் ஜேபிகளில் புதிதாய்ப் பார்த்த சாமான்களையெல்லாம் தாங்கள் கண்டபடியே ஒரு கடிதத்தில் கீழ் வருமாறு எழுதினார்கள். இக்கடிதத்தை நான் சக்கரவர்த்தியிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் அவர்களைக் கீழே விட்டுவிட வேண்டுமென்றும் என்னைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவர்கள் எழுதியதை நான் அப்படியே பதத்திற்குப் பதம் பின்னால் கீழ்வருமாறு நமது பாஷையில் மொழி பெயர்த்துக்கொண்டேன்.

'பெரிய மலை மனிதனது பெரிய மேற்சட்டையின் ஜேபியில், நாங்கள் நன்றாய்ச் சோதனை செய்த பிறகு, தாங்கள் அரண்மனையின் முதன்மையான அறையில் கீழே போடுவதற்குப் போதுமான ஒரு பெரிய கனத்த துணியைக் கண்டோம். இடது ஜேபியில் ஒரு பெரிய வெள்ளிப் பெட்டகம் மூடியோடு இருக்கக் கண்டோம். அதை எங்களால் தூக்க முடியவில்லை. நாங்கள் அதைத் திறப்பதற்கு இஷ்டப்பட்டு, எங்களில் ஒருவன் அதற்குள் காலை வைத்தான்; உடனே, அவன் காலில் அரைப் பாகம் ஒருவிதமான தூளில் அகப்பட்டுக்கொள்ள, அத் தூள்களில் சில பறந்து வந்து எங்கள் முகத்தின் மேல் விழ அவைகள் எங்கள் இருவரையும் அநேக முறை தும்மும்படி செய்தன. மலைமனிதனுடைய அந்த மார்புச் சட்டையில் ஒன்றின் மேல் ஒன்றாய் மடித்து ஒரு வலிவான கயிற்றால் கட்டப்பட்டுக் கறுத்த உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டு மூன்று மனிதர்கள் பருமானமுள்ள வெண்மையான மெல்லிய சாமானையுடைய ஒரு பெரிய மூட்டையைக் கண்டோம்.

அந்த உருவங்களை நாங்கள் எழுத்துக்கள் என்றே எண்ணுகிறோம்; ஒவ்வொரு எழுத்தும் நம்முடைய உள்ளங்கையின் அரைப்பாகம் அவ்வளவு பெரிதாயிருந்தது. இடது பக்கத்தில் ஒருவிதமான யந்திரம் இருந்தது. அதன் பின்புறத்தில் தங்கள் அரண்மனையிலுள்ள கம்பங்களைப் போன்ற இருபது நீண்ட கம்பிகள் பரப்பப்பட்டிருந்தன. அதனால் மலைமனிதன் தன் தலையைச் சீவிக்கொள்கிறானென்று நினைக்கிறோம். நாங்கள் சொல்வதை அவன் அறிந்துகொள்ளச் செய்வது எங்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமான காரியமாக விருந்தபடியால், உண்மையை அறிய நாங்கள் அவனை அடிக்கடி கேள்வி கேட்டுத் தொந்தரவு செய்யவில்லை. பெரிய ஜோபியில் தூணைவிட பெரிய வலிவான ஒரு தேக்கு மரத் துண்டில் கட்டப்பட்டு, ஒரு மனிதன் உயரம் நீளத்தை யுடைய இரும்பினால் செய்யப்பட்ட ஒரு குழாயான கம்பத்தைக் கண்டோம்.

கம்பத்தின் ஒரு பக்கத்தில் பெரிய இரும்புத் துண்டுகள் ஒட்டிக்கொண் டிருந்ததால், அவைகள் ஒரு விதமான உருவங்களாகக் காணப்பட்டன. அவ் வுருவங்களை நாங்கள் என்ன செய்வ தென்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. இடது ஜோபியில் இதே மாதிரியான மற்றொரு யந்திரம் இருந்தது. வலது பக்கத்தின் சிறிய ஜோபியில் வெவ்வேறு பருமனையுடைய வெள்ளை உலோகத்தாலும், சிவப்பு உலோகத்தாலும் செய்யப்பட்ட அநேக உருண்ட தட்டையான துண்டுகள் இருந்தன. வெள்ளைத் துண்டுகளில் சில எங்க ளிருவராலும் தூக்கமுடியாத அவ்வளவு பெரிதாகவும் கனமாகவும் இருந்தன. இந்த வெள்ளைத் துண்டுகளெல்லாம் வெள்ளியாற் செய்யப்பட் டிருந்தன. இடது ஜோபியில் ஒழுங்கீனமாய் அமைக்கப்பட்ட இரண்டு கறுத்த தூண்கள் இருந்தன. நாங்கள் மலை மனி

தனுடைய ஜோபியின் அடியி லிருந்தபடியால், அவை களின் உச்சியில் எங்களால் சுலபமாய் ஏறமுடியவில்லை. அவைகளில் ஒன்று மூடப்பட்டிருந்தது.

மற்றொன்றின் மேல்நுனியில் எங்கள் தலைகளுக்கு இரண்டு பங்கு பருமனுடைய ஒரு வெண்மையான உருண்டை வஸ்து காணப்பட்டது. இவ்விரண்டிற்கும் உள்ளே எஃகினால் செய்யப்பட்ட ஒரு பெரிய தட்டு அடைக்கப்பட்டிருந்தது இவைகளைப் பார்த்ததும் நாங் கள் இவைகள் அபாயகரமான யந்திரங்கள் என்று நினை த்து மலைமனிதனை அவைகளை நன்றாய் எடுத்துக் காட்டும் படி சொன்னோம். அவன் அவைகளை மூடிகளிலிருந்து எடுத்து, ஒன்று தன் தேகத்தில் முகக்ஷவரம் செய்து கொள்ள உதவுவதென்றும், மற்றொன்று மாமிசத்தைத் துண்டாக வெட்ட உபயோகப்படுவதென்றும் சொன் னான். இன்னும் நாங்கள் உள்ளே நுழையக்கூடாத இர ண்டு ஜோபிக ளிருந்தன. அவைகளை அவன் சிறு பைக ளென்று சொல்லுகிறான்.

வலது சிறு ஜோபியின் வெளியே ஒரு பெரிய வெள் ளிச் சங்கிலி, அதிலிருந்த விசித்திரமான யந்திரத்துடன் தொங்கிக்கொண்டிருந்தது. சங்கிலியின் நுனியில் என்ன இருக்கிறதென்று மலைமனிதனை ஜோபியிலிருந்து அதை யெடுத்துக் காண்பிக்கச் சொன்னோம். அது ஒரு பாகம் வெள்ளி போலவும், மற்றொரு பாகம் ஒளியூடுருவுகிற உலோகம் (கண்ணாடி) போலவும் இருக்கிற ஒரு கோள மாகக் காணப்பட்டது. ஒளியூடுருவுகிற பக்கத்தில் நாங் கள் சில அற்புதமான உருவங்கள் சுற்றி யெழுதப்பட்டி ருந்ததைக் கண்டோம். நாங்கள் அவைகளைத் தொடலா மென்று நினைத்தோம். ஆனால் நாங்கள் அவைகளைத் தொட எங்கள் கைகளை அருகில் கொண்டுபோகும்பொ

மூது மத்தியில் தெளிவான பொருள் ஒன்று (கண்ணுடி) கைகளைத் தடுத்துவிட்டது. அவன் இந்த யந்திரத்தை எங்கள் காதினிடத்தில் கொண்டுவந்தான்.

அது ஜல யந்திரத்தைப் போல் இடைவிடாத சந்தடி செய்தது. நாங்கள் அது ஏதோ நாம் அறியாத மிருகமாக வாவது, அல்லது அவன் வணங்கும் தெய்வமாகவாவது இருக்கவேண்டுமென்று யோசித்தோம். ஆனாலும், நாங்கள் அது அவன் வணங்கும் தெய்வமென்றேதான் துணிந்தோம்; ஏனென்றால் அவன் அதனிடம் யோசனை செய்யாமல் எந்தக் காரியமும் செய்வதில்லையென்று எங்களிடம் சொன்னன். அவன் அதைத் தன் 'தேவவாணி' யென்றும், தனக்கு நடக்கப்போகும் சங்கதிகள் இப்படிப் பட்டனவென்று சொல்லுமென்றும் சொன்னன். இடது சிறு ஜோபியிலிருந்து செம்படவனுக்குப் போதுமான ஒரு வலையை யெடுத்தான்.

அந்த வலையை ஒரு பையைப் போல மூடவும் திறக்கவும் அவனல் முடிந்தது. அந்த வலை அவனுக்கு ஒரு பையாகவே உபயோகப்பட்டது. ஏனென்றால், அதில் மஞ்சள் உலோகத்தின் துண்டுகள் இருந்தன. அவைகள் நிஜமாய்ப் பொன்னயிருந்தால் அதிக விலைபெறும். தங்கள் ஆக்கினைகளின்படியே மலைமனிதனுடைய ஜோபிகளை யெல்லாம் சுறுசுறுப்பாய் நாங்கள் ஆராய்ந்ததில், அவன் ஒரு பெரிய மிருகத்தினுடைய தோலால் செய்யப்பட்ட கச்சை யொன்றைத் தன் இடுப்பில் கட்டிக்கொண்டும், அதிலிருந்து இடது பக்கமாய், ஐந்து மனிதர்கள் உயரம் நீளத்தையுடைய ஒரு கத்தியைத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டும் இருந்தான். அவன் வலது பக்கத்தில் இரண்டு சிற்றறைகளையுடைய ஒரு பை தொங்கிக்கொண் டிருந்தது.

அந்தச் சிற்றறைகள் ஒவ்வொன்றும் தங்கள் குடிகள் மூன்றுபேர் இருக்க இடங்கொடுக்கும். இந்தச் சிற்றறைகளில் ஒன்றில் நமது தலைகள் பருமானம் கனமுடைய உலோகத்தால் செய்யப்பட்ட பந்துகளிருந்தன. அவைகளைத் தூக்க அதிக வலிவானவர்கள்தான் வரவேண்டும். மற்றொரு சிற்றறையில் கறுத்த தானியத்தூளியல் ஒன்றிருந்தது. அவைகள் அவ்வளவாகக் கனமாயில்லை. ஏனென்றால், அவைகளில் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்டதை எங்கள் உள்ளங்கையில் வைத்துக்கொள்ள இயன்றது. நாங்கள் மலைமனிதன் ஜேபிகளில் ஆராய்ச்சிசெய்தமாதிரியாகவே ஒன்றையும் விடாமல் இதில் எழுதிவைத்தோம்.

தங்கள் தாழ்மையுள்ள,
கிளப்ரின் பிரிலாக்,
மார்சி பிரிலாக்.

இந்தக் கடிதத்தைச் சக்கரவர்த்தியின் முன் அவர் உத்தியோகஸ்தர்களில் ஒருவர் வாசித்தானதும் அவர் தம் உத்தியோகஸ்தர்கள் கடிதத்தில் குறித்தவண்ணம் என்னை என் ஜேபிகளிலிருந்த சகல சாமான்களையும் அவரிடம் கொடுத்துவிடும்படி மிகவும் பக்ஷமாய்ச் சொன்னார். முதலில் அவர் என்னை என் பட்டயத்தை எடுக்கச் சொன்னார். நான் பட்டயம், உறை முதலிய அனைத்தையும் வெளியே எடுத்தேன். இதற்குள் சக்கரவர்த்தி நானிருந்த இடத்திற்குக் கொஞ்ச தூரத்தில் அதிக தேர்ச்சியடைந்த தம் போர்வீரர்களில் மூவாயிரம் பேரை, வில்லுடனும் அம்புடனும் தயாரா யிருக்கும்படி கட்டளையிட்டார். என் கண்கள் சக்கரவர்த்தியின் முகத்துப் பக்கமே திரும்பியிருந்தபடியால், நான் இவ்வுபாயத்தைக் கவனிக்க இடமில்லை.

பிறகு சக்கரவர்த்தி என் பட்டயத்தை உறையிலிருந்து எடுக்கும்படி என்னைக் கேட்டுக்கொண்டார். நான் அவ்வாறே செய்தேன்; அப்பட்டயம் சமுத்திர ஜலத்தால் கொஞ்சம் துருப்பிடித்திருந்தாலும் சில இடங்களில் மாத்திரம் பளபளவென்று வெகு பிரகாசமா யிருந்தது. இதைக் கண்டு போர்வீரர்களெல்லாம் பயத்தாலும், வியப்பாலும் ஒரு பெரிய கூச்சல் போட்டார்கள். ஏனென்றால், நான் பட்டயத்தை என் கையில் வீசினபொழுது, அது சூரியப் பிரகாசத்தினால் அவர்கள் கண்களைச் ஜொலிக்கச்செய்தது. சக்கரவர்த்தி வெகு தைரியசாலியா யிருந்தபடியால் நான் எண்ணினதற்குக் குறைவாகவே தான் பயப்பட்டார். பிறகு அவர் என்னைப் பட்டயத்தை உறையிலேயே போட்டு என்றால் எவ்வளவு கூடுமோ அவ்வளவு மெதுவாக அதைக் கீழே வைக்கும்படியாக எனக்குக் கட்டளையிட்டார். பிறகு என்னை எடுக்கும்படி சொன்னவை இரும்பாற் செய்த குழாயான கம்பங்கள்; அவையாவன என் ஜேபியில் வைத்துக் கொள்ளும் கைத்துப்பாக்கிகள்.

நான் அவைகளை வெளியே எடுத்து, சக்கரவர்த்தியின் இஷ்டப்படி என்றால் கூடியவரையில் அவைகளின் உபயோகத்தை அவருக்கு எடுத்து விளக்கினேன். பிறகு, கைத்துப்பாக்கியில் மருந்துபோட்டு, சக்கரவர்த்தியைப் பயப்படாம லிருக்கும்படி சொல்லி, பையிலிருந்த மருந்துப் பொடிகள் நனையாம லிருந்ததால், துப்பாக்கியால் ஒரு வெடிபோட்டேன். இவ்விடத்தில், என் பட்டயத்தை அவர்கள் பார்த்தபொழுது எனக்குண்டான வியப்பைக் காட்டிலும் மிகவும் அதிக வியப்பு உண்டாயிற்று. ஏனென்றால், நூற்றுக் கணக்கான ஜனங்கள் தாங்கள் மரணமடைந்தாற்போல் தரையில் விழுந்தார்கள். ஆனால் சக்கரவர்த்தி

தாம் கீழே விழாமற் சமாளித்துக்கொண்டாலும் தம் புத்தி சுவாதீனத்திற்கு வர சில நிமிஷங்களாயின. பிறகு, நான் என் இரண்டு கைத்துப்பாக்கிகளையும், மருந்து குண்டுகள் வைக்கப்படும் பையையும் கீழே மெதுவாக வைத்தேன்.

இதை வைப்பதற்கு முன்னே, நான் சக்கரவர்த்தியிடம் தாம் மருந்துகளிலும், குண்டுகளிலும் ஒரு நெருப்புப் பொறிகூடப் படாமல் வெகு ஜாக்கிரதையாய் வைக்கும்படி பார்க்கவேண்டுமென்றும், தவறி ஒரு பொறி பட்டுவிட்டால் தம்முடைய மாளிகை முழுமையும் தீப் பற்றிப் பாழாய்விடுமென்றும் சொன்னேன். அம்மாதிரியாகவே என் கைக் கெடியாரத்தையும் சக்கரவர்த்தியிடம் ஒப்புவித்துவிட்டேன். அவர் அதைக் கண்டு மிகவும் வியந்து, தம் காவலாளிகளில் இரண்டு பேரை அதன் வளையத்தை ஒரு மெல்லிய கட்டையில் நுழைத்துத் தங்கள் தோள்களின்மேல் அதைத் தூக்கிக்கொண்டு போகும்படி கட்டளையிட்டார். அவர்கள் இவ்வாறு அதைத் தோள்களின் மேல் தூக்கிச் சென்றது, இங்கிலாந்தில் வண்டிக்காரர்கள் சாராயம் நிறைந்த ஒரு பீப்பாயைத் தூக்கிச் செல்வதுபோலிருந்தது.

சக்கரவர்த்தி, கைக் கெடியாரம் செய்த இடைவிடாத சப்தத்தையும், நிமிஷங்காட்டி முள் சுற்றி வருவதையும் பார்த்து அளவில்லா ஆச்சரியத்தையடைந்தார். இந்த முள்ளின் அசைவை அவர்களால் நன்றாய்ப் பார்க்க இயன்றது; ஏனென்றால் நம்முடைய பார்வையைவிட அவர்களுடைய பார்வை அதிக கூர்மையானது. அவர் அதைப் பற்றித் தம் தேசத்திலிருந்த எல்லா வித்துவான்கள் அபிப்பிராயத்தையுங் கேட்டார். அவர்கள் தங்களுக்குத் தோன்றியவாறு அநேக விதமாக அபிப்பிராயங்கள் கூறினார்கள்.

பிறகு நான் பித்தளை, வெள்ளி நாணயங்களையும், பணப் பையையும், அதிலிருந்த பெரிய பொன் துண்டுகளையும், பேனாக் கத்தியையும், அம்பட்டன் கத்தியையும், சீப்பை யும், வெள்ளிப் பொடி டப்பியையும், கைக் குட்டையை யும், தின வர்த்தமான புத்தகத்தையும் சக்கரவர்த்தியிடம் கொடுத்துவிட்டேன்.

என் பட்டயம், கைத் துப்பாக்கிகள், மருந்துப் பை இவைகளெல்லாம் வண்டிகளில் சக்கரவர்த்தியின் கிடங் குக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டன. மற்ற சாமான்களெல் லாம் என்னிடமே திருப்பிக் கொடுத்துவிடப்பட்டன. நான் முன் சொன்னபடியே ஒரு ஜேபியை மாத்திரம் அவர்கள் பார்க்கும்படி நடந்துகொள்ளவில்லை. அதில் நான் ஒரு ஜதை மூக்குக் கண்ணாடியும், ஒரு ஜதை தூர திருஷ்டிக் கண்ணாடியும், இன்னும் எனக்கு உபயோகப் படும் சில சாமான்களையும் வைத்திருந்தேன். இந்தச் சாமான்கள் அந்த ஜனங்களுக்கு ஒரு விதத்திலும் உப யோகப்படா வென்றும் அவைகள் என்னை விட்டுச் சென் றால் தொலைந்துவிடு மென்றும் அல்லது பாழாய்விடுமென் றும் நினைத்து, அவர்கள் கண்டுபிடிக்காமற்படி செய்து கொண்டேன்.

மூன்றும் அதிகாரம்

நான் சக்கரவர்த்தியினிடத்திலும், மற்றைய குடிகளி டத்திலும் இருந்த நல்ல நடக்கையாலும், தாழ்மையாலும் அவர்கள் என்னைச் சிறைச்சாலையிலிருந்து சீக்கிரத்தில் விடு தலைசெய்து விடுவார்களென்று நம்பியிருந்தேன். மேலும் என்னால் எவ்வளவு கூடுமோ அவ்வளவு பிரயத்தினங்க ளும், நல்ல செய்கைகள் பலவும் எப்பொழுதும் செய்து

கொண்டு வந்தேன். அக்குடிகள் வரவர என்னிடத்தில் பயப்படாமலிருக்க ஆரம்பித்தார்கள். நான் சில வேளைகளில் கீழே படுத்துக்கொண்டு அவர்களில் ஐந்து ஆறு பேரை என் சிரசின்மேல் நாட்டியம் செய்யவிடுவது வழக்கம். கடைசியாய்ச் சிறு பிள்ளைகளும், சிறு பெண்களும் என் தலையில் ஏறிக்கொண்டு மயிரில் தாங்கள் கண்பொத்தியாட்டம் பயமின்றி விளையாடும்படியான தைரியத்தையுடையவர்களானார்கள்.

இம்மாதிரி அநேக சிறு பிள்ளைகளும், சிறு பெண்களும் கண் பொத்தியாட்டம் என் தலையில ஏறிக்கொண்டு விளையாடுவது வழக்கம். நான் இப்பொழுது அவர்கள் பாஷையைப் பேசினால் தெரிந்துகொள்வதிலும், அவர்களிடம் மறு மொழி பகர்தலிலும் அவர்களுக்குத் திருப்தி கொடுத்தேன். சக்கரவர்த்தி, தாங்கள் வேறு தேசத்து ஜனங்களைக்காட்டிலும் தங்கள் புத்திக் கூர்மையாலும், கைப்பழக்கத்தாலும், மகிமையாலும் மேன்மை யடைந்திருந்த தம் தேசத்து அநேக விதமான காட்சிகளையும், வித்தைகளையும், ஆட்டங்களையும் எனக்குக் காட்ட விரும்பினார். எல்லா வித்தைகளிலும் கயிறு நாட்டியந்தான் எனக்கு அதிக சந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணினது. அதாவது பூமியிலிருந்து பன்னிரண்டு அங்குல உயரத்தில் ஏறக்குறைய இரண்டடி நீளமுள்ள கயிறு கட்டி அதன் மேல் நாட்டியம் செய்வதாம்.

இந்த விளையாட்டைப் பற்றி நான் இன்னும் அதிகமாய்ச் சொல்ல விருப்பமிருக்கிறபடியால், இதை வாசிப்பவரும் மனம் பொறுத்து அதைக் கேட்பாராக. இவ் விளையாட்டு பெரிய உத்தியோகங்களையும் அரண்மனையில் ஒரு பெரிய நன்மையையும் அடைய விரும்பினவர்களால் விளையாடப்படுவது வழக்கம். இதில் அவர்கள் இளமை

யிலேயே பழகுவார்கள். அவர்கள் அநேகமாய் உயர்ந்த குடியில் பிறந்தவர்களுமல்லர். போதுமான கல்வியறிவுடையவருமல்லர். கல்வியையும், உயர் குடிப்பிறப்பையும் ஒரு சிறிதும் கவனியாது, ஏதாகிலும் ஒரு பெரிய உத்தியோகம் மரணத்தாலாகிலும் அவமானத்தாலாகிலும் காலியானால், மேற்கூறிய மனிதர்கள் கயிறு நாட்டியம் என்னும் ஆட்டம் வைக்கும்படி சக்கரவர்த்திக்கு மனுவொன்றெழுதுவார்கள்.

சக்கரவர்த்தியும் குடிப்பிறப்பையும், கல்வியையும் சிறிதேனுங் கவனியாமல் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடியே அந்த ஆட்டத்தைவைப்பார். அந்த ஆட்டத்தில் எவன் எல்லாரையும்விட உயரமாக விழாமல் குதித்து விளையாடுகிறானோ அவனுக்குத்தான் அந்தக் காலியான உத்தியோகம் கிடைக்கும். அடிக்கடி மந்திரிகள்கூட அந்த ஆட்டத்தில் தங்கள் சாமர்த்தியம் இன்னும் குறையவில்லையென்று சக்கரவர்த்தியின் முன் காட்ட விரும்பி, மேற்கூறிய ஆட்டத்தை வைத்துத் தாங்கள் ஆடிக்காட்டுவது வழக்கம். பொக்கிஷதாரராகிய பிளிம்னாப் என்பவர் அந்த இராச்சிய முழுமையிலும் இருந்த பிரபுக்கள் எல்லாரைக் காட்டிலும் நேரான கயிற்றின்மேல் ஒரு அங்குலம் அதிக உயரமாகக் குதித்து விளையாடுவதற்கு அரசனிடமிருந்து அனுமதி வாங்கிக்கொண்டார்.

நான் இங்கிலாந்தின் சாதாரண மூட்டை நூல் கனத்திற்கு அதிகப்படாத கயிற்றினால் கட்டி நிறுத்தப்பட்ட ஒரு மரத் தகட்டின்மேல் அவர் அநேகமுறை குட்டிக்கரணம் போடுவதைக் கண்டேன். சக்கரவர்த்தியினுடைய அந்தரங்க காரியங்களுக்கெல்லாம் முதன்மையான காரியதரிசியும் என் சிநேகிதருமாகிய ரேல்டிரசல் என்பவர் அந்த விளையாட்டில் பொக்கிஷதாரருக்கு அடுத்த கெட்

டிக்காரர் என்பது என் பக்ஷபாதமில்லாத அபிப்பிராயம். மற்ற பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களெல்லாம் அந்த விளையாட்டில் ஒருவருக்கொருவர் தோற்புக் கெலிப்பு இல்லாமலிருந்தார்கள். இவ்விதமான விளையாட்டுகளால் மரணத்திற் கேதுவான இடையூறுகள் அநேகம் நேரிட்டிருந்தன. அவைகளில், தங்கள் அவயவங்களை இழந்த அநேக ஜனங்களின் பெயர்கள் ஒரு புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தன. இரண்டு மூன்று உத்தியோகஸ்தர்கள் தங்கள் அவயவங்களில் ஒன்றை இழந்ததை நானே என் கண்ணால் பார்த்தேன்.

மந்திரிகள் தங்கள் தங்கள் சாமர்த்தியத்தைக் காட்ட மேற்கூறிய ஆட்டம் வைக்கப்பட்டால் அதனால் விளையும் ஆபத்து எல்லாவற்றையும்விட மிகவும் அதிகம். ஏனென்றால் அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் மற்றவர்களைவிட அதிக கெட்டிக்காரரென்று சக்கரவர்த்திக்குக் காட்டிக்கொள்ளும்பொருட்டு, மிகவும் முயன்று தங்களால் கூடியவரையில் கஷ்டப்பட்டு அதிக உயரம் குதித்து விளையாடப் பார்ப்பராதலால் ஒவ்வொருவரும் ஒரு முறையாகிலும் கீழே விழாமலிருந்ததே கிடையாது. அவர்களில் சிலர் இரண்டு மூன்று முறையும் கீழே விழுவார்கள். நான் இந்தத் தேசத்துக்கு வருவதற்கு இரண்டொரு வருஷத்திற்கு முன் பிளிம்னப் அதாவது பொக்கிஷதாரர், தான் கீழே விழுந்த விசையைத் தரையில் தற்செயலாய் இருந்த அரசனுடைய மெத்தைகளில் ஒன்று குறைக்காமலிருந்தால், அவர் கழுத்து நிச்சயமாய் உடைந்துவிட்டிருக்கும் என்று நான் கேள்விப்பட்டேன்.

விசேஷித்த தினங்களில் சக்கரவர்த்தி, சக்கரவர்த்தினியார், முதன் மந்திரி இவர்கள் முன்னிலையில் மாத்திரம் இன்னொரு விதமான ஆட்டம் நடத்தப்படுவது

வழக்கம். சக்கரவர்த்தி, மேஜையின்மேல் ஆறு அங்குலம் நீளமுள்ள அதிக நேர்த்தியான பட்டு நூல்கள் மூன்று வைப்பார்; ஒன்று நீல நிறமாயும் ஒன்று சிவப்பு நிறமாயும், ஒன்று பச்சை நிறமாயும் இருக்கும். சக்கரவர்த்தி தமக்குச் சில உத்தியோகஸ்தர்களின்மேல் அதிக விருப்பமிருந்து, அவர்களுக்குத் தாம் ஒரு கௌரவம் கொடுக்கவேண்டுமென்று எண்ணினால், மேற்படியாரைத் தன் இராச்சிய மண்டபத்திற்கு வரவழைத்து, ஒரு விசித்திரமான ஆட்டம் வைத்து அதில் அவர்களை விளையாடும்படி செய்து மேற்கூறிய அந்தப் பட்டு நூல்களை அவர்களுக்கு வெகுமானமாகக் கொடுப்பார்.

நான் இவ்விதமான விளையாட்டைப் பழைய உலகத்திலாகிலும் புது உலகத்திலாகிலும் ஏதோ ஒருவிதமாகவாகிலுங்கூட நடத்தப் பார்த்ததே இல்லை. அவ்விளையாட்டுக் கீழ் வருமாறு நடைபெறும். சக்கரவர்த்தி தம் கைகளில் ஒரு தடியை அதன் இரண்டு நுனிகளும் அடிவானத்திற்கு நேராக இருக்கும்படி பிடித்துக்கொள்வார். அப்பொழுது விளையாடவந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் ஒவ்வொருவராக அரசனிடம் வந்து தடியின் உயர்வு தாழ்வுக்குத் தகுந்தபடி சில வேளைகளில் அந்தத் தடியை முன்னும் பின்னும் குதித்துத் தாண்டுவார்கள்; சில வேளைகளில் அதன் கீழ் முன்னும் பின்னும் நுழைந்து செல்வார்கள். சில சமயங்களில் தடியின் ஒரு நுனியைச் சக்கரவர்த்தியும் மற்றொரு நுனியைச் சக்கரவர்த்தியின் முதன் மந்திரியும் பிடித்துக்கொள்வார்கள்; சில சமயங்களில் முழுமையும் தாமே பிடித்துக்கொள்வதுமுண்டு.

எவனொருவன் மற்றெல்லாரையும்விடச் சுறுசுறுப்பாக விளையாடி, தடியைத் தாண்டுவதிலும், அதன் கீழ் நுழைந்து செல்வதிலும் எல்லாரையும்விட அதிக தூரம்

போய் இருக்கிறானோ அவன் நீல நிறமுடைய பட்டு நூலை அரசனிடமிருந்து இனாமாகப் பெறுவான். அவனுக்கு அடுத்தவன் சிவப்பு நிறமுடைய பட்டுநூலையும், அவனுக்கு அடுத்தவன் பச்சை நிறமுள்ள பட்டுநூலையும் பரிசிலாகப் பெறுவார்கள். இப்படிப்பட்ட நூல்களை அந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் தங்கள் அரைகளில் இரண்டு மூன்று சுற்றுக் கட்டிக்கொள்வார்கள். மேற்கூறிய மூன்று விதமான நூல்களில் ஏதாகிலும் ஒன்றைத் தன் அரையில் கட்டிக்கொண்டிராத உத்தியோகஸ்தனை அந்த அரசன் அரண்மனையில் நாம் பார்ப்பது அரிது.

சேனையிலிருக்கும் குதிரைகளும், அரசன் லாயத்திலிருக்கும் குதிரைகளும் தினந்தோறும் என் எதிரில் கொண்டுவந்து பழக்கப்பட்டு வந்ததால் அவைகளெல்லாம் என்னிடமிருந்த பயமும், கூச்சமும் நீங்கி, என் பாதங்களின் சமீபத்தில் தைரியமாய் வர ஆரம்பித்தன. நான் என் கைகளைத் தரையில் வைத்துக்கொண்டிருந்தால் குதிரைச் சவாரிசெய்வோர் தங்கள் குதிரைகளை அவைகளின்மேல் ஓட்டுவார்கள். அரசனுடைய வேட்டையாட்களில் ஒருவன் பந்தயக் குதிரையின்மே லேறிக்கொண்டு என் பாதங்களிடத்தில் வந்து, அவைகளில் போட்டிருந்த ஜோடுகளையும் மேற்ஜோடுகளையும் துரிதமாய் எடுத்துக்கொண்டு சென்றான். நான் அரசனைச் சந்தோஷிக்க ஒரு விபரீதமான வழி கண்டுபிடித்தேன்.

அதாவது :— இரண்டடி உயரமும் சாதாரண பிரம்பின் கனமுமுள்ள அநேகத் தடிகள் எனக்கு வரவழைத்துக் கொடுக்கும்படி நான் அரசனைக் கேட்டுக்கொண்டேன். அம்மாதிரியாகவே அரசனும், காட்டைப் பாதுகாத்து வரும் பெரிய உத்தியோகஸ்தனுக்குக் கட்டளையிட, அவன் மறுநாள் காலையில் வேண்டிய தடிகளை எட்

டுக் குதிரைகள் பூட்டிய அநேக வண்டிகளில் ஏற்றி, அரசன் கட்டளையின்படி என்னிடம் கொண்டுவந்து ஒப்பு விக்கத் தனக்குக் கீழ்ப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்களில் ஆறு பேருக்குக் கட்டளையிட, அவர்கள் உடனே என்னிடம் மேற்கூறிய வண்டிகளில் வந்து சேர்ந்தார்கள். நான் வந்த தடிகளில் ஒன்பதை எடுத்து, அவைகளை நாற் கோண வடிவமாகப் பூமியில் $2\frac{1}{2}$ அடி சதுரம் வலிவாக நிறுத்தினேன்; வேறு நான்கு தடிகளை எடுத்துப் பூமியி லிருந்து இரண்டடி உயரம் ஒவ்வொரு மூலையிலும் முன் நிறுத்திய தடிகளுக்கு நேராகக் கட்டினேன்.

பிறகு நான் என் கைக்குட்டையை எடுத்து நேராக நிற்கும் ஒன்பது தடிகளிலுங் கட்டி, அதை நன்றாக எல் லாப் பக்கங்களிலும் பரப்பினேன். மற்ற நான்கு தடி களும் கைக்குட்டை யிருக்கு மிடத்திலிருந்து ஐந்து அங் குல உயரமிருந்தபடியால் அவைகள் ஒவ்வொரு பக்கத் திற்கும் கம்பமாக உபயோகப்பட்டன. இந்த வேலை முடிந்ததும், நான் சக்கரவர்த்தியைத் தம் படையிலிருந்த உயர்ந்த குதிரைகள் இருபத்து நான்கு கொண்டுவந்து இந்த மைதானத்தில் பழக்கத் தம் வேலைக்காரர்களுக்கு உத்தரவளிக்கும்படி பிரார்த்தித்தேன். சக்கரவர்த்தியும் என் வேண்டுகோளுக்கு, அவ்வாறே கொண்டுவரும்படி கட்டளையிட, பல குதிரைகள், முதுகில் சண்டை ஆயுதங் கொண்ட போர்வீரர்களோடு என்னிடம் வந்துசேர்ந்தன.

அவைகள் வந்து சரியாக நின்றதும், அவைகளெல் லாம் இருபிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டன. பிறகு போர்வீரர் களெல்லாம் நான் செய்து வைத்திருக்கும் மைதானத்தில் ஒவ்வொருவராக என்னால் ஏற்றப்பட்டு ஒருவரோடொரு வர் விளையாட்டுச் சண்டைபோட ஆரம்பித்தார்கள். அவர் கள் ஒருவர்மேல் ஒருவர் மழுக்கான அம்புகள் விட்டதும்,

தங்கள் கத்திகளை உருவிக்கொண்டதும், சிலர் திரும்பி யோட அவர்களைச் சிலர் துரத்திப் பின்சென்றதும், ஓடின வர்கள் மறுபடியும் இவர்களைத் துரத்தியடித்ததும் ஆகிய இவைகளை எல்லாம் பார்த்து நான் என்று மடையாத சந்தோஷத்தை யடைந்தேன். நான் அதுவரையில் பார்த் திராத வித்தைகளை எல்லாம் அவர்கள் அவ் விளையாட்டுச் சண்டையில் காட்டினார்கள். போர்வீரர்களையும் குதிரை களையும் கீழே விழாமல் செய்தவை மேற்கூறிய ஒன்பது தடிக ளல்லாத மற்றைய நான்கு தடிகளே.

இந்த விளையாட்டைப் பார்த்துச் சக்கரவர்த்தி பேரா னந்தம் அடைந்ததால், இதையே அடிக்கடி வைக்கும்படி உத்தரவு செய்தார். மேலே மைதானத்தில் விளையாடும் போர்வீரர்களுக்குத் தாம் ஒரு கட்டளையிட ஒருமுறை சக்கரவர்த்தி தம்மை மெதுவாக மேலே தூக்கிக் காட்ட எனக்கு ஆஞ்ஞாபித்தார். இந்த விளையாட்டைச் சரியாகப் பார்க்கச் சக்கரவர்த்தினியாரும் அதிக விருப்பங்கொண்டு மடிநாற்காலியில் தம்மைத் தூக்கிக் காட்டும்படியாக என் னைக் கேட்டுக்கொண்டார். கேட்டுக்கொண்டபடியே சக் கரவர்த்தியும் எனக்குக் கட்டளையிட, நான் அவ்வாறே செய்தேன். என் நல்லகாலம் இவ்விளையாட்டுகளில் எந்த விதமான ஆபத்தும் ஒருவருக்கும் நேரிடவில்லை. ஆனால் ஒரே ஒரு முறை சேனைத் தலைவர்களில் ஒருவருடைய முரட்டுக் குதிரை தன்னுடைய குளம்பினால் புரண்டி என் கைக்குட்டையில் ஒரு பொத்தலை உண்டாக்கினது.

அப்பொழுது அந்தப் பொத்தலில் அக் குதிரையின் பாதம் சிக்கிக்கொள்ள, குதிரையும் அதன்மே லேறி யிருந்த போர்வீரனும் கவிழ்ந்து விழுந்தார்கள்; ஆனால் உடனே நான் அவர்க ளிருவரையும் காப்பாற்றினேன். பிறகு பொத்தலை ஒருகையால் மூடிக்கொண்டு, மற்றொரு

கையால் மேலிருந்த சேனையை நான் எவ்வாறு மேலே ஏற்றினேனே அவ்வாறே கீழே இறக்கிவிட்டேன். ஆனால் கீழே விழுந்த குதிரைக்கு மாத்திரம் இடது தோளில் இழுத்துக்கொண்டது. நல்லகாலம் அதன்மேல் ஏறியிருந்த போர்வீரனுக்கு ஒரு காயமும் படவில்லை. நான் என் கைக்குட்டையை என்னால் கூடியவரையில் சரிப்படுத்திக் கொண்டேன். இருந்தாலும் இப்படிப்பட்ட ஆபத்தான வேளைகளில் அதை நம்பக்கூடாதென்று தீர்மானித்துக் கொண்டேன்.

நான் சிறைச்சாலையி லிருந்து விடுதலை பெற்றுக்கொள்ள மூன்று நாட்கள் இருந்தபொழுது, ஓர்நாள் மேற் கூறிய விளையாட்டுகளால் சக்கரவர்த்தியைச் சந்தோஷப் படுத்திக்கொண்டிருந்த சமயத்தில், தீவிரமாய்ச் செல்லுந் தூதன் ஒருவன் அரசனிடம் வந்து, மலைமனிதன் முதல் முதலில் இருந்த இடத்தில் அவருடைய குடிகளில் சிலர் குதிரைச் சவாரி செய்தபொழுது அதிசயமான வடிவத்தையுடைய ஒரு பெரிய கறுத்த சாமானை அவ்விடத்தில் கண்டதாகவும், அது அதன் ஓரங்களி லெல்லாம் உண்டையாக அகலப்படுத்தப்பட் டிருந்ததாகவும், அந்த ஓரங்களின் அகலம் அவருடைய படுக்கையறை அகலம் இருந்ததாகவும், அது அதன் நடுவில் ஒரு மனிதன் உயரம் உயர்த்தப்பட் டிருந்ததாகவும், அது புல்லின்மேல் அசைவின்றிக் கிடந்ததால் அவர்கள் முதலில் நினைத்தபடி அது உயிருள்ள ஜந்துவல்லவென்றும் சொன்னான்.

அன்றியும், அவர்களில் சிலர் அதைச் சுற்றி அநேக முறை நடந்துபோனதாகவும், அவர்கள் ஒருவர்தோளின் மேல் ஒருவராக ஏறி அதன் உச்சியிற் சென்றதாகவும், உச்சி தட்டையாகவும் சமமாகவும் இருந்ததாகவும், அங்கிருந்து அதை உற்றுக் கவனித்தபொழுது அதற்குள்ளே

குழாயாக இருந்ததாகவும், அந்தச் சாமான் மலைமனிதனுடையதாகவே இருக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் நினைப்பதாகவும், சக்கரவர்த்திக்கு இஷ்டமிருந்தால் அதை யெடுத்துக்கொண்டு வர அவர் அவ்விடம் ஐந்தே குதிரைகள் அனுப்பினால் அவர்கள் அதை அவரிடம் கொண்டுவருவதாகச் சொல்லுவதாகவும் அவரிடம் சொன்னான். இதைக் கேட்டு நான் குதிரைச்சவாரி செய்தவர்கள் சொன்னது இன்ன சாமான் என்று உடனே தெரிந்துகொண்டேன்.

நான் முதலில் எவ்விடத்தில் படுத்து நித்திரை செய்தேனோ அவ்விடத்திற்கு நான் வருவதற்கு முன்னே, எங்கள் கப்பல் உடைந்ததால் நான் மனமிகக் கலங்கி என் தொப்பியைத் தலையில் ஒரு கயிற்றினால் கட்டிக்கொண்டேன். பிறகு நான் நீந்திக்கொண்டு வந்தபொழுதெல்லாம் அது ஒட்டிக்கொண்டே வந்து நான் தண்ணீரை விட்டு நிலத்திற்கு வந்தபொழுது கீழே விழுந்துவிட்டாற் போலிருக்கிறது. இதை நான் நீந்திவரும் வழியில் கயிறு தற்செயலாய் எனக்குத் தெரியாமல் அறுந்து, தொப்பி சமுத்திரத்தில் விழுந்துவிட் டிருக்குமென்று எண்ணிக்கொண்டேன். பிறகு நான் சக்கரவர்த்திக்கு அந்தச் சாமான் இப்படிப்பட்ட தென்றும் தெரிவித்து அதை என்னிடம் கொண்டுவரும்படி தன்னுடைய வேலைக்காரர்களுக்குக் கட்டளையிடும்படி அவரை வேண்டிக்கொண்டேன்.

அப்படியே சக்கரவர்த்தி தம் வேலைக்காரர்களுக்குக் கட்டளையிட, மறுநாள் காலையில் அது என்னிடம் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் அது அவ்வளவாக நல்ல நிலைமையில் இருக்கவில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் அதன் ஓரத்தில் இரண்டு சந்துகள் செய்து, அந்தச் சந்துகளில் இரண்டு கொளுக்கிகளை மூடுக்கி அக்கொளுக்கிகளைக் குதிரை

களின் இடுப்பில் ஒரு நீண்ட கயிற்றால் கட்டி அதை எங்களிடம் இழுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். அது சுமார் நம்முடைய அரை மைல் தூரத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனாலும் அந்தத் தேசத்துத் தரை மேடு பள்ளம் இல்லாமலும் சமமாகவும் இருந்தபடியால் அது நான் நினைத்ததற்கு அதிகக் குறைவாகத்தான் பழுதாக்கப்பட்டிருந்தது.

இது நடந்த இரண்டாம் நாள் சக்கரவர்த்தி லிலிபுட் பட்டணத்தில், பல இடங்களிலிருந்த சேனைகளையெல்லாம் ஒன்றுசேர்த்துத் தயார்செய்யும்படி தம் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு உத்தரவு செய்தார். ஏனென்றால், இவைகளைக் கொண்டு ஒரு விபரீதமான வேடிக்கை செய்ய இஷ்டப்பட்டார். அதாவது :— அவர் என்னை என்னால் கூடிய வரையில் என் இருகால்களையும் அகலமாகப் பரப்பச் சொல்லி, அவருடைய சேனைத் தலைவரை (இந்தச் சேனைத் தலைவர் வெகுநாளாகத் தம் தொழிலில் அனுபோகப்பட்டவர், எனக்கும் மிகவேண்டியவர்) சேனைகளை யெல்லாம் கிட்ட நெருங்கிக்கொள்ளும்படி செய்யவும், என் கீழே அவைகளை எல்லாம் புறப்பட்டுப் போகும்படி செய்யவும் ஆஞ்ஞாபித்தார். காலாட்கள் இருபத்து நான்கு இணைகளாகவும், குதிரையாட்கள் பதினாறு இணைகளாகவும், டிரம் வாத்திய முழக்கத்துடன், விதம் விதமான நிறமுடைய கொடிகள் பறக்க, ஈட்டிகளுடன் சென்றன.

இந்தச் சேனை வகுப்பில் மூவாயிரங் காலாட்களும், ஓராயிரங் குதிரையாட்களும் இருந்தார்கள். பிறகு நான் விடுதலையை யடைய சக்கரவர்த்திக்கு அநேக மனுக்களும், விண்ணப்பங்களும் அனுப்பினேன். அதன் பிறகு அவர் இந்த விஷயத்தை, முதலில் மந்திரி ஆலோசனை மண்டபத்திலும், பிறகு, ஆலோசனைச் சங்கத்தார் மண்டபத்திலும்

தெரிவித்தார். ஆலோசனைச் சங்கத்தார்களில், ஸ்கைரேஷ் போல் கோலம் என்பவர் தவிர என்னை விடுதல் செய்ய எல்லோரும் இணங்கினார்கள். அவர் மாத்திரம் யாதொரு காரணமுமின்றி என் ஜென்ம விரோதியாய் ஏற்பட்டு விட்டார். ஆனாலும் என்னை விடுதல்செய்ய மற்றவர்களெல்லாம் இஷ்டப்பட்டபடியால் அரசர் என்னை விடுதல் பண்ணக் கட்டளை செய்துவிட்டார்.

அந்த மந்திரி அந்தத் தேசத்துப் போர்ச்சேவகர்களுக்கெல்லாம் தலைவர். அவர் அரசனுடைய முழு நம்பிக்கையும் தம்பால் இருக்கப் பெற்றவர். அவர் இராஜாங்க காரியங்களி லெல்லாம் நன்றாகப் பழக்க முடையவர்: ஆனாலும், கடுகடுப்பாகப் பேசும் இயல்பும் சிலவேளை சுடுமூஞ்சியாகக் காணப்படும் சுபாவமும் பொருந்தியவர். எப்படி யிருந்தபோதிலும், கடைசியாய் என் விடுதலையின் பொருட்டுச் சில ஏற்பாடுகள் அவரை யெழுதும்படி எல்லோரும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவரும் சில திட்டங்கள் எழுதினார். அவ் வேற்பாடுகளின் படியே நான் நடக்கவேண்டுமென்று என்னைச் சக்கரவர்த்தி முதலானவர்கள் சத்தியம் செய்து கொடுக்கச் சொன்னார்கள்.

மேற்கூறிய ஏற்பாடுகள் எழுதப்பட்ட கடிதத்தை ஸ்கைரெஷ்பொல் கொலம் என்பவர் இரண்டு சிறிய காரிய தரிசிகளோடும் நல்ல அந்தஸ்துடைய அநேக பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களோடும் என்னிடம் வந்து கொடுத்தார். அதில் எழுதப்பட்டிருந்த ஏற்பாடுகளை யெல்லாம் எனக்குப் படித்துக் காண்பித்த பிறகு, நான் அவைகளுக்கு இணங்கியதும் முதலில் என்னை எங்கள் தேசத்து வழக்கப்படிக்கும் பிறகு அவர்கள் தேசத்து வழக்கப்படிக்கும் சத்தியம் செய்யும்படி வற்புறுத்தினார்கள். அவர்கள் தேசத்து வழக்கமாவது :— நான் என் வலது

பாதத்தை இடது கையால் பிடித்துக்கொண்டு வலது கையின் நடுவிரலை உச்சந்தலையிலும் கட்டைவிரலை வலது செவியின் நுனியிலும் வைத்துக்கொண்டு பிரமாணஞ் செய்ய வேண்டியதாம்.

வாசிப்பவருக்கு அவர்களெழுதும் நடை ஒருவாறாக விருக்கவேண்டுமென்றும், அவர்கள் செய்த ஏற்பாடுகள் நூதனமாக விருக்கவேண்டுமென்றும், எண்ண முண்டாகுமாதலால் நான் அக்கடிதத்தில் எழுதப்பட்டிருந்ததை என்னால் கூடியவரையில் அவர்கள் பாஷையினின்றும் நமது பாஷையில் சரியாக மொழிபெயர்த்தேன். எல்லா வல்லமையுமுடைய லிலிபுட் சக்கரவர்த்தி, தம் தேசங்களுக்கெல்லாம் சந்தோஷகரமாகவும் பயங்கரமாகவும் விளங்கா நிற்கும் சர்வசக்தி வாய்ந்தவர். இராஜ்ஜியம் ஐயாயிரம் பிளஸ்டர்க்ஸ் விஸ்தீரண முடையது. (அஃதாவது நம்முடைய கணக்குக்குப் பன்னிரண்டு மைல்).

எல்லாரையும்விட அதிக உயர முடையவர். அவர் தலையை ஒருவாறு அசைத்தால் மற்ற அரசர்களெல்லாம் கிடுகிடென்று நடுங்குவார்கள். அவர் சந்தோஷமும், எல்லாவிதமான சௌகரியமும், பிறர்க்கு உபகாரஞ் செய்யும் அருங்குணமும், மற்ற அரசர்கட்கு ஆண்சிங்கம் போன்ற சௌரியமும், கம்பீரமும் வாய்ந்த ஒரு திவ்விய புருஷர். மகா மாட்சிமை தங்கிய சக்கரவர்த்தியார் கீழ் வரும் ஏற்பாடுகளுக்கு லிலிபுட் பட்டணத்திற்குப் புதிதாக வந்திருக்கும் மலைமனிதன் இணங்கி நடக்கவேண்டுமென்று கட்டளை பிறப்பித்தார்.

I. "மலைமனிதன் எங்கள் தேசத்திலிருந்து எங்கள் பெரிய முத்திரையையுடைய சுதந்தரச் சீட்டன்றி வெளியே போகக்கூடாது.

2. "அவன் எங்கள் தலை நகரிற்கு எங்களால் அனுப்பப்படும் தீவிரமாய்ச் செல்லுந் தூதன் கொண்டு வரும் அனுமதியின்றி வருவதற்கு எண்ணலாகாது. அந்தக் காலத்தில் பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் தங்கள் தங்கள் வீடுகளிலேயே இருக்கும்படி இரண்டுமணி நேரத்திற்கு முன்னதாகவே சமாசாரம் தெரிவிக்கப்படுவார்கள்.

3. "அவன் எங்கள் பிரதான சாலைகளிலன்றி வேறு சிறு சாலைகளில் நடக்கலாகாது. புற்றரையிலாவது தானியம் பயிரிடப்பட்டிருக்கும் நிலத்திலாவது படுத்தல், நடத்தல் முதலிய காரியங்கள் ஒன்றும் செய்யலாகாது.

4. "அவன் மேற்கூறிய சாலைகளில் நடக்கும் பொழுது எங்களுடைய குடிகளையாவது அவர்களுடைய குதிரைகளையாவது வண்டிகளையாவது மிதித்துவிடாமல் வெகு சாக்கிரதையாக நடத்தல் வேண்டும்.

5. "ஏதேனும் ஒரு சமாசாரம் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு வெகு துரிதமாகச் செல்லவேண்டுமானால் மலைமனிதன் அந்தச் சமாசாரம் அடங்கிய கடிதத்தைத் தன் ஜோபியில் வைத்து, குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு மாதத்திற்கு ஒருமுறை போதல் வேண்டும்.

6. "பிளிவஸ்கோ தீவிலுள்ள எங்கள் விரோதிகளை, எங்களுக்கு உதவியாய் எப்போது வேண்டுமோ, அப்பொழுது முறியடிக்கவேண்டும். எங்கள் பேரில் படையெடுக்கத் தயார் செய்பவர்கள் சண்டைக் கப்பல்களையெல்லாம் நிர்மூலப் படுத்தவேண்டும்.

7. "அவன் தன் ஓய்வுகாலத்தில் எங்கள் தொழிலாளிகள் சில பெரிய கற்களைப் பிரதானமான நந்தனவனத்தின் சுவரின் மேலும் மற்றும் அரசனுடைய கட்டடங்களின் மேலும் தூக்கிவைக்கும்பொழுது அவர்களுக்கு ஒத்தாசை செய்யவேண்டும்.

8. "அவன் இரண்டு மாதங்களுக்குள் தன்னுடைய நடையினுல் எங்கள் இராஜ்ஜியத்தின் முழு சுற்றளவைச் சரியாக எடுத்து எங்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

9. "மேற்கூறிய ஏற்பாடுகளுக் கெல்லாம் மலைமனிதன் ஒத்துக்கொள்வதாகச் சத்தியம் செய்துகொடுத்தால், அவனுக்குத் தினந்தோறும் 1728 குடிகளுக்குப் போதுமான சாப்பாடும் சாராயமும் கொடுக்கப்படும். அரசனைத் தடையில்லாமல் அவன் பார்க்கவுங் கூடும். இன்னும் பலவிதமான கௌரவங்களும் அவன் அடையக் கூடும். இந்தப்படிக்கு எங்கள் பெல்வெபொராக் மாளிகையில் இந்தச் சீட்டு எங்கள் அரசாட்சியின் தொண்ணூற்றொன்ருவது மாதம் பன்னிரண்டாம் நாளில் யெழுதிக் கொடுக்கப்பட்டது"

இந்த ஏற்பாடுகளில் சில எனக்கு இஷ்டப்படாதவையா யிருந்தாலும் நான் அவைகளை உற்சாகத்தோடும் திருப்தியோடும் ஒத்துக்கொண்டு சத்தியம் செய்தேன். எனக்கு இழிவாகக் காணப்படும் சில ஏற்பாடுகள் ஸ்கைரேஷ்போல் கோலம் துர்போதனையாலேயே செய்யப்பட்டன. நான் சத்தியஞ் செய்தானதும் என் கால்களில் போடப்பட்டிருந்த சங்கிலிகளின் பூட்டுகள் திறக்கப்பட்டன; நான் விடுதலை அடைந்தேன். இந்தச் சமயத்தில் சக்கரவர்த்தியாரே என் பக்கத்தி லிருக்கும்படியான கௌரவத்தை யடைந்தேன். பிறகு நான் அவர் பாதங்களில் குப்புற விழுந்து வணங்கினேன். அவர் அநேக நல்ல சொற்கள் சொல்லி என்னை எழுந்திருக்கும்படி கட்டளையிட்டார். பிறகு, அவர் எனக்கு முன்னமே கொடுத்திருக்கும் கௌரவங்களுக்கும் நான் தகுதியுடையவனுக நடந்துகொள்வேனென்பது தம் நம்பிக்கை யென்று சொன்னூர்.

முன்னே கூறப்பட்ட ஒன்பதாவது ஏற்பாட்டில் சக்கரவர்த்தியார் கட்டளைப்படி எனக்குத் தினந்தோறும் 1728 மனிதர்களுக்குப் போதுமான சாப்பாடும், சாராயமும் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கணக்கை அவர்கள் எவ்வாறு அறிந்தார்களென்பதை அடியிற் கூறுகிறேன். இதை நான் கொஞ்சகாலங் கழிந்தபின் அரண்மனையிலிருந்த எனக்கு நிரம்பவும்வேண்டிய ஒரு சிநேகிதரைக் கேட்டபொழுது அவர் அடியில்வருமாறு என்னிடம் சொன்னார். சக்கரவர்த்தியாரின் கணித சாஸ்திரிகள் என் தேகத்தின் உயரத்தை துரீய யந்திரத்தால் கணக்கெடுத்துக்கொண்டு அவர்கள் உயரத்தையும் என் உயரத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்ததில் என் உயரம் அவர்கள் உயரத்திற்குப் பன்னிரண்டு பங்கு அதிகமாக இருக்கக்கண்டு, மேலும் அவர்கள் தேகத்தின் அளவையும் என் தேகத்தின் அளவையும் ஆலோசித்து, அவர்கள் மனிதர்களில் 1728 பேரை என் தேகம் பிடிக்குமென்று அறிந்து, குறைந்தது அந்த 1728 பேருக்கு வேண்டிய உணவு எனக்கு வேண்டும் என்று கணக்கெடுத்தார்கள். அதனால் அந்தத் தேசத்து ஜனங்களின் புத்திக்கூர்மையும், கருத்தும், ஆராய்ச்சியும், திட்டமும் இப்படிப்பட்டவைகளென இதை வாசிப்பவர்கள் உணரலாம்.

நான்காம் அதிகாரம்

நான் விடுதலை யடைந்ததும் லிலிபுட் தேசத்திற்குத் தலைமைப் பட்டணமாகிய மில்டென்டோவைப் போய்ப் பார்ப்பதற்குச் சுதந்தரம் கொடுக்கும்படி சக்கரவர்த்தியாரைக் கேட்டேன். அவர் அதை எனக்கு வெகு சுல

பமாகக் கொடுத்தார். ஆனால் அவர் தம் தேசத்துக் குடிக ளுக்காவது, அவர்களுடைய வீடுகளுக்காவது ஒரு தீங்கும் நேரிடாதபடி என்னை வெகு சாக்ரதையாகப் போய்ப் பார்க்கும்படி எனக்கு அறிவித்தார். ஜனங்கள் நான் மில்டென்ட்டோவைப் பார்க்கப் போகும் சமாசாரத்தை அரசன் கட்டளையால் முன்னதாகவே அறிவிக்கப்பட் டார்கள். அந்தப் பட்டணத்தைச் சுற்றி இருந்த சுவர் 2½ அடி உயரமும், 11 அங்குல அகலமும் இருந்தது. ஆதலால் நான்குசக்கர குதிரை வண்டியும், குதிரைகளும் மிகவும் பத்திரமாய் அதைச் சுற்றிலும் போகலாம். சுவ ருக்குப் பத்தடி தூரத்தில் வலிவான கோபுரங்கள் அப் பட்டணத்திற்குப் பாதுகாப்பாகக் கட்டப்பட் டிருந்தன.

மேற்பக்க மிருந்த பெரிய வாசற்படியைத் தாண்டி, அப்பட்டணத்திலுள்ள பிரதானமான இரண்டு வீதிகளில் மேற்சட்டை போட்டுக்கொண்டால் அதன் ஓரங்கள் அவ் வீதிகளிலுள்ள வீடுகளின் மேல் உராய்ந்து அவை களின் கூரைகளையும் தாழ்வாரங்களையும் பாழாக்கிவிடு மென்று பயந்து அதைத் தரித்துக்கொள்ளாமல் மார்புச் சட்டையை மாத்திரம் தரித்துக்கொண்டு, மிகவும் மெது வாகச் சென்றேன். நான் வீதிகளில் வரும்பொழுது ஒருவரும் வெளியே வாராமல் தங்கள் வீடுகளிலேயே இருக்கவேண்டு மென்று கண்டிப்பான இராஜ ஆக்கினை இருந்தபோதிலும், வேடிக்கை பார்க்க யாராகிலும் ஜனங்கள் இருக்கப்போகிறார்களென்று நான் வெகு சாக் கிரதையாக நடந்து போனேன். உப்பரிகைகளின் ஜன் னல்களிலும், வீடுகளின் மேலும் என்னைப் பார்ப்பதற்கு ஜனக் கூட்டங்கள் விசேஷமாக இருந்தன. இவ்வளவு ஜனக் கூட்டங்களை நான் அதுவரையில் செய்த பிரயாணங் கள் ஒன்றிலும் பார்க்கவில்லை.

அப்பட்டணம் சரியான சதுரமாக இருந்தது. அதன் ஒவ்வொரு பக்கமும் 500 அடி நீளமுள்ள சுவர்களும் இருந்தன. அதன் குறுக்காகச் செல்லும் இரண்டு பெரிய வீதிகள் அதை நான்கு பாகங்களாகப் பிரித்தன. அவைகள் ஒவ்வொன்றும் 5 அடி அகலம் இருந்தது. நான் இவ்வீதிகளில் சென்றபொழுது அநேக சந்துகள் இருந்தன. அவைகள் பன்னிரண்டு அங்குல அகலத்திலிருந்து பதினெட்டு அங்குல அகலம் வரையில் இருந்தபடியால், அவைகளில் நுழைந்து போக என்னால் முடியவில்லை. அந்தப் பட்டணத்தில் 500000 ஜனங்கள் வசித்திருந்தார்கள். வீடுகள் மூன்று அடுக்கிலிருந்து ஐந்து அடுக்கு வரையில் இருந்தன. கடைகளும் கடைத் தெருவுகளும் நன்றாக அமைக்கப்பட்டிருந்தன. சக்கரவர்த்தியின் மாளிகை மேற்கூறிய இரண்டு பெரிய வீதிகளும் சந்திக்குமிடத்தில் பட்டணத்தின் மத்தியில் இருந்தது. அந்த மாளிகையைச் சுற்றி இரண்டு அடி உயரமுள்ள ஒரு சுவர் இருந்தது.

அந்தச் சுவருக்கும் கட்டடத்திற்கும் இருபது அடி நீளமிருந்தது. நான் இந்தச் சுவரைத் தாண்டிப் போக மாட்சிமை தங்கிய சக்கரவர்த்தியாரிடமிருந்து உத்தரவு பெற்றேன். சுவருக்கும் கட்டடத்திற்கும் மத்தியில் இடம் அதிக விசாலமாக இருந்ததால், நான் மாளிகையின் ஒவ்வொரு பக்கத்தையும் நன்றாகப் பார்த்தேன். வெளி அரண்மனை நாற்பது அடி சதுரமுள்ளது; அதற்குள் வேறு இரண்டு அரண்மனைகள் இருந்தன. மாளிகையின் உட்புறத்தில் சக்கரவர்த்தியின் அறைகள் இருந்தன. அவைகளைப் பார்க்க நான் மிகவும் விரும்பினேன். ஆனால், மாளிகையில் ஒரு பிராகாரத்திலிருந்து மற்றொரு பிராகாரத்துக்குப் போகும் பெரிய வாசற்படிகள் 18 அடி உயர

மும் 7 அங்குல அகலமும் இருந்தபடியால், என்னால் அவைகளைப் பார்க்க முடியவில்லை.

வெளி அரண்மனையிலிருந்த கட்டடங்கள் 5 அடி உயரம் இருந்தன. அவைகளின் சுவர்கள் வெட்டப்பட்ட கற்களால் வலிவாகக் கட்டப்பட்டு, நான்கு அடி கனமுள்ளவையா யிருந்தும் அவைகளின் அடுக்குகள் பாழாகாதபடி நான் அவைகளைத் தாண்டுவது அசாத்தியமான காரியமாயிருந்தது. அப்பொழுது சக்கரவர்த்தியார் தம் மாளிகையின் மகத்துவத்தை நான் பார்க்கவேண்டுமென்று விரும்பினர். ஆனால், அப்பொழுது அவர் இஷ்டப்படி மாளிகைக்குள் இருக்கும் மகத்துவங்களை என்னால் பார்க்க முடியவில்லை. ஆகையால் என் இடத்திற்குத் திரும்பிப் போய், பிறகு அங்கிருந்து பட்டணத்திற்கு நூறு கஜ தூரத்திலுள்ள அரசனுடைய நந்தனவனத்திற்குப்போய், அந் நந்தனவனத்திலிருந்த மிகப் பெரிய மரங்களில் சிலவற்றை என் பேனக்கத்தியினால் வெட்டி, இந்த மரங்களினால் என்னைத் தாங்கத்தக்க மூன்று அடி உயரமுள்ள இரண்டு ஆசன பீடங்கள் செய்தேன். இது செய்வதற்கு எனக்கு மூன்று நாட்கள் ஆயின.

நான் மறுபடியும் தலைமைப் பட்டணதுக்கு வரும் சங்கதி பட்டணத்தி லுள்ள ஜனங்கள் இரண்டா முறை முன்னதாகவே அரசன் உத்தரவால் தெரிவிக்கப்பட்டார்கள். நான் என் கைகளில் இரண்டு ஆசனபீடங்களோடு மறுபடியும் பட்டணத்திற்குள் போனேன். அரசனுடைய வெளி அரண்மனைப் பக்கம் வந்ததும் நான் ஒரு ஆசன பீடத்தின் மேல் நின்றுகொண்டு மற்றொரு ஆசன பீடத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டேன். இதை அரண்மனையின் கூரையின் மேல் தூக்கி இந்த அரண்மனைக்கும் இரண்டாவது அரண்மனைக்கும் மத்தியிலுள்ள 8 அடி அகல

முள்ள இடத்தில் மெதுவாக வைத்தேன். பிறகு நான் கட்டடத்தை ஒரு ஆசன பீடத்தி லிருந்து மற்றொரு ஆசன பீடத்தில் கால் வைத்துத் தாண்டி முதலில் நான் நின்று கொண் டிருந்த ஆசன பீடத்தை என் கையில் வைத்திருந்த வளைவான தடியால் தூக்கிக்கொண்டேன்.

இந்தத் தந்திரத்தால் நான் உள் அரண்மனைக்குச் சென்றேன். நான் அவ்விடத்தில் ஒரு பக்கம் சாய்வாகப் படுத்துக்கொண்டு என் முகத்தை அரண்மனையின் நடு அடுக்கில் எனக்காகத் திறக்கப்பட் டிருக்கும் சாளரங்களின் வழியாகத் திருப்பிக்கொண்டு மகா விசித்திரமான அநேக அறைகளைப் பார்த்தேன். அங்கே சக்கரவர்த்தியாரும், சககரவர்த்தினியாரும் வெவ்வேறு அறைகளில் முதன்மையான வெவ்வேறு வேலைக்காரர்களோடு இருந்ததைக் கண்டேன். சக்கரவர்த்தினியார் தமக்கு என்மே லிருக்கும் பக்ஷத்தினுல் என்னைக் கண்டதும் புன்சிரிப்புக்கொண்டு, ஜன்னலின் வழியால் தம் கையை நான் முத்திகொடுக்கும் பொருட்டு நீட்டினர். பிறகு நான் விடுதலையை அடைந்து ஏறக்குறைய பதினன்கு நாட்கள் ஆனதும் ஒருநாள் காலையில் ஆப்த காரியங்களுக்குப் பிரதான காரியதரிசியாகிய ரேல்டிரசல் என்பவர் ஒரு வேலைக்காரரோடு என் வீட்டுக்கு வந்தார். அவர் தம்முடைய குதிரைவண்டியைக் கொஞ்சந் தூரத்தில் நிறுத்தி வைக்கும்படி கட்டளையிட்டுப் பிறகு என்னிடம்வந்து தம்மோடு ஒரு மணிநேரம் சம்பாஷிக்கவேண்டு மென்று என்னைக் கேட்டுக்கொண்டார்.

அவருடைய நற்குணத்திற்கும், சாமர்த்தியத்திற்கும் எனக்குச் செய்த அநேக நன்மைகளுக்கும் நான் அவர் இஷ்டத்திற்கு உடனே உடன்பட்டேன். நான் சொல்லுவதை அவர் சுலபமாகக் கேட்பதற்காக நான் கீழே படுத்

துக்கொள்ள விருப்பமுற்றேன். ஆனால் அவர் நான் அவ்வாறு செய்வதை விட அவரை என் கையில் சம்பாஷணை முடியும் வரையில் வைத்துக்கொள்வது உத்தமம் என்று கூறினார். நான் அவ்வாறே செய்ய இசைந்தேன். அவர் கீழ் வருமாறு என்னிடம் சம்பாஷித்தார். "லிலிபுட் தேசம் அந்நிய தேசத்தாருக்குத் தோன்றுவதுபோல் அவ்வளவுமேலான நிலைமையில் தற்சமயம் இருக்கவில்லை. நாங்கள் எங்களுக்கு இருக்கும் இரண்டு பெரிய கெடுதிகளால் அதிக கஷ்டப்படுகிறோம். இராஜாங்கத்திற்கு விரோதமாக நடக்கும் திறத்தாரால் உண்டாகும் கெடுதி ஒன்று. வெளியே எங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் மிக்க வலிவுள்ள விரோதிகள் எங்கள் தேசத்தின்மேல் படையெடுப்பதால் உண்டாகும் கெடுதி இரண்டு.

முதல் கெடுதியைப் பற்றி நான் சொல்லவேண்டியதாவது, சென்ற எழுபது மாதங்களுக்கு மேலாக இந்தத் தேசத்தில் டிரா மேக்சான், ஸ்லா மேக்சான் என்னும் பெயரையுடைய இரண்டு திறத்தார் ஒருவர்க்கொருவர் சண்டை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவ் விருதிறத்தாருக்கும் உள்ள வித்தியாசம் யாதெனில், ஒரு திறத்தார் குதிக்கால் வரையில் வரும் காற்ஜோட்டைப் போட்டுக்கொள்வார்கள்; மற்றொரு திறத்தார் பாதத்திலிருந்து ஏறக்குறைய முழங்காலுக்கு அரைப் பாகம் வரையில் வரும் காற்ஜோட்டைப் போட்டுக் கொள்ளுவார்கள். பண்டைக் காலத்திலிருந்த அரசர்கள் முழங்காலில் ஏறக்குறைய அரைப்பாகம் வரையில் வரும் காற்ஜோட்டைத் தான் போட்டுக் கொள்ளுவது சிரேஷ்டம் என்று கூறினார்கள். அப்படியே குடிகளும் இரண்டாவது கூறிய காற்ஜோடுகளை உபயோகித்து வந்தார்கள். ஆனால், தற்சமயம் இருக்கும் சக்கரவர்த்தியார் தம் அரசாட்சியில்

குதிக்கால் வரையில் வரும் காற்ஜோடுகளைத்தான் உபயோகிக்கவேண்டு மென்று தம் குடிகளுக்குத் திட்டம் செய்தார்.

இதை ஒத்துக்கொண்டவர்கள் சிலர், ஒத்துக்கொள்ளாதவர்கள் சிலர், ஆக இரண்டு கக்ஷி தேசத்தில் உண்டாயின. இவ்விரு கக்ஷியாரும் ஒருவர்மேல் ஒருவருக் குண்டாகும் அருவருப்பினாலும், பகைமையாலும் அவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து புசித்தலாவது, பருகுதலாவது, சம்பாஷித்தலாவது கிடையாது. இத்தகைய தொல்லைகள் பல இங்கே நிறைந்து கிடக்க, பிஸிவஸ்கோ என்னும் பெயர் கொண்ட வேறொரு நாட்டின் அரசன் இந்நாட்டின் மேல் படை யெடுப்பதாகப் பயமுறுத்தி யிருக்கிறான். பிளிவஸ்கோ நாடும் இந்த நாட்டைப் போலவே பலவிதப் பெருமையும், வன்மையும் வாய்க்கப் பெற்றதே. கடந்த முப்பத்தாறு மாதங்களாக இந்த இரண்டு நாடுகளும் ஒன்றோடொன்று பல பலமான சண்டைகள் செய்துகொண்டு வருகின்றன.

நான் கீழே கூறும் காரணத்தால்தான் இந்த இரண்டு தேசங்களுக்கும் போர்கள் பல நிகழ்ந்தன. அஃதாவது, பண்டைக்காலத்தில் எங்கள் ஆன்றோர்கள் முட்டைகளைக் குறுக்காக அறுத்துப் புசித்து வந்தார்கள்; அங்ஙனமே, தற்சமயம் லிலிபுட்டுக்கு மன்னனாகி யிருக்கும் அவர் பாட்டனாரும் இளமைப் பருவத்தில் ஒரு முட்டையை பறுத்தபோது தம் விரல்களி லொன்றை அறுத்துக் கொண்டார்.

ஆகையால் அவர் தகப்பனார் தம் குடிகளை யெல்லாம் தாங்கள் முட்டைகளை இனிமேல் நேராகத்தான் அறுத்துப் புசிக்கவேண்டுமென்றும், அவ்வாறு செய்யத் தவறுபவர்கள் பெரிய தண்டனை விதிக்கப்படுவார்க ளென்றும்

ஓர் புதிய சட்டம் ஏற்படுத்தினர். குடிகள் இச்சட்டத்தை முற்றிலும் வெறுத்ததாகவும், அவ்வாறு வெறுத்ததினுல் ஆறு கலகங்கள் உண்டானதாகவும், அக் கலகங்களுள் ஒன்றில் ஒரு சக்கரவர்த்தி தன் பிராணனை இழந்ததாகவும் வேறென்றில் மற்றொரு சக்கரவர்த்தி தம் செங்கோலை இழந்ததாகவும் சரித்திரங்கள் கூறுகின்றன.

பிளிவஸ்கோ தேசத்து அரசர்கள் இந்தக் கலகங்களை மிகவும் விரும்பி அவைகளில் சம்பந்தப்பட்ட குடிகளுக்கெல்லாம் அதிக ஊக்கத்தைக் கொடுத்து மேலும் மேலும் அவர்களை அவ்வாறு செய்யும்படி தூண்டினுர்கள். இத் தேசத்து அரசர்கள் இவ்வித கலகங்கள் செய்வோரை எல்லாம் தகுந்தபடி தண்டித்து அவைகளை நிகழ வொட்டாமல் தடுத்து விட்டார்கள். ஆகையினுலே கலகப்பிரியர்களெல்லாம் லிலிபுட் தேசத்தை விட்டுப் பிளிவஸ்கோ தேசத்திற்குச் சென்று அங்கே குடியேறினுர்கள். பல்லாயிர ஜனங்கள் முட்டைகளை நேராக அறுத்துப் புசிக்கச் சம்மதியாமல் தங்கள் உயிர்களைத் தாங்களே இழந்துகொண்டார்களென்று இத் தேசத்து சரித்திரத்தில் எழுதப்பட்டுளது. இந்த ஜனங்களுக்கு இஷ்டப்பட்டவர்கள் இந்த விஷயத்தை, விரிவாக நடந்த சம்பவங்கள் ஒன்றையும் விடாமல் புத்தகங்களில் எழுதி வெளிப்படுத்தினுர்கள். ஆனுல் லிலிபுட் அரசன் இத்தகைய காரியங்கள் ஒன்றும் மறுமுறை நிகழவொட்டாமல் தடுத்துவிட்டான்.

எங்கள் அரசன் ஆக்கினைக்கு மாருக நடந்தவர்கள் இராஜாங்கத்தில் உத்தியோகம் பெறுவதை இழந்தார்கள்; ஆகையால் அவர்களெல்லாம் பிளிவஸ்கோ தேசம் போய் அத் தேசத்து ஜனங்களுக்குத் தங்களால் கூடிய உதவி புரிந்து வந்தார்கள். இதுவன்றியும் இந்தத் தேசத்திலும் கலகப் பிரியர்கள் அநேகர் இருக்கின்றமையால் இவ் விர

ண்டு தேசங்களுக்கும் முப்பத்தாறு மாதங்களாகச் சண்டைகள் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. இச் சண்டைகளில் சில காலங்களில் அத் தேசத்தார் வெற்றி பெறுவதும் சில சமயங்களில் இத்தேசத்தார் வெல்வதுமாக இருக்கிறார்கள்.

இந்தச் சண்டைகளில் நாங்கள் நாற்பது பெரிய சண்டைக் கப்பல்களையும், இதற்கு மேலான தொகையுள்ள சிறிய கப்பல்களையும், முப்பதினாயிரம் போர்வீரர்களையும் இழந்தோம்; எங்கள் பகைவர்களான பிளிவஸ்கோ தேசத்தார் எங்களைவிட அதிக நஷ்டமடைந் திருக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் அறியலானோம்.

இஃது எவ்வாறாயினும் ஆகுக. அவர்கள் இப்பொழுது அநேக சண்டைக் கப்பல்கள் தயார் செய்துகொண்டு எங்கள்மேல் விரைவில் படையெடுக்கப் போவதாக வதந்தி அடிக்கடி வந்துகொண் டிருக்கிறது. ஆதலால் எங்கள் சக்கரவர்த்தி உன் பராக்கிரமத்தையும், வீரத்தையும் நம்பி மேற்கூறிய சமாசாரங்கள் அனைத்தையும் உன்னிடம் உரைக்கும்படி எனக்கு உத்தரவு பண்ணினார்'' என்று என்னிடம் மொழிந்தான்.

நான் சக்கரவர்த்திக்கு இவ்விதசமயத்தில் வேண்டிய உதவிபுரிதல் என் தலைமையான கடமைதான் என்றும், ஆயினும் அந்நியனாகிய நான் இக் காரியங்களில் தலையிடுதல் நியாய விரோதமாயினும் அவர்பொருட்டும் அவருடைய குடிகள் பொருட்டும் என் பிராணனையுங் கொடுக்கச் சித்தமாயிருக்கிறே னென்றும் அவரைத் தம் சக்கரவர்த்தியினிடம் கூறும்படி சொன்னேன்.

ஐந்தாம் அதிகாரம்

பிளிவஸ்கோ இராச்சியம் லிலிபுட் இராச்சியத்திற்கு வடகிழக்கில் 800 கஜ அகலமுள்ள ஒரு கடற் கால்வாயால் லிலிபுட் தேசத்தினின்றும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு தீவு. நான் அதை இதுகாறும் பார்த்ததில்லை. ஏனென்றால் லிலிபுட் தேசத்தின்மேல் பிளிவஸ்கோ தேசத் தரசன் படையெடுக்கப் போவதாக நான் சிலநாட்களுக்கு முன்னரே கேள்விப்பட்டிருந்தமையால் இத் தேசத்துக் கடற் கரையோரம் சென்றால் கப்பல்களி லிருக்கும் பிளிவஸ்கோ தேசத்து மனிதர்களில் சிலர் என்னைக் காணக்கூடும். அதனால் அவர்கள் சில புதிய ஏற்பாடுகள் செய்வார்க ளென்று பயந்து அத் திசையைக் கண்ணெடுத்தே பார்க்க வில்லை.

அன்றியும் போர்நிகழுங் காலங்களில்அவ் விரு தேசத் திலுமுள்ள குடிகள் ஒருவரும் தம் தேசத்தை விட்டுப் பிரிதல் கூடாதென்றும், அங்ஙனம் பிரிவரேல் தாங்கள் மரணத்துக் குள்ளாவார்க ளென்றும், அவ் விரு தேசத்தி லும் சட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தன. அவ்வாறே லிலிபுட் அரசர் எவ்வித கப்பல்களும் தம் தேசத்தி லிருந்து வெளியே போதலும், வெளி தேசத்துக் கப்பல்கள் தம் தேசத்திற்கு வருதலும் கூடா தென்று தம் குடிகளுக் கெல்லாம் ஓர் அறிக்கை செய்திருக்கின்றார்.

இஃதிப்படி யிருக்க நான் லிலிபுட் சக்கரவர்த்திக்குத் தம் பகையாளியின் சண்டைக் கப்பல்களை யெல்லாம் பிடித்துவிட ஓர் உபாயம் கண்டுபிடித் திருப்பதாகத் தெரி வித்தேன். பிறகு பிளிவஸ்கோ தேசத்துச் சண்டைக் கப் பல்க ளெல்லாம் துறைமுகத்தில் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன வென்றும், சரியான புசல் வந்ததும் அவைக ளெல்லாம்

சண்டைக்குப் புறப்படு மென்றும் எங்கள் வேலைக்காரர் களில் சிலர் எங்களிடம் கூறினார்கள். கப்பலோட்டு வதில் மிக்க அனுபவமுடைய சிலரை நான் அக்கடற் கால்வாய் எவ்வளவு ஆழ முடையதென்று வினவினேன். அவர்கள் அதிக ஜலமிருக்கும் பாகம் மாத்திரம் எழுபது கிளம் கனப்சு ஆழ மிருக்கிற தென்றும் ஏனைய பாகங்க ளெல்லாம் ஐம்பது கிளம் கனப்சுக்கு மேல் ஆழ முடை யனவா யில்லை யென்றும் மறுமொழி பகர்ந்தார்கள். (எழுபது கிளம் கனப்சு வென்பது நம் அளவுக்குச் சற்றே றக் குறைய ஆறு அடி யிருக்கும்).

நான் லிலிபுட் தேசத்திற்கு வடபாகத்திற் செல்கை யில் அங்கே காணப்பட்ட ஒரு மேடையின்மேல் படுத்துக் கொண்டு என் தூரதிருஷ்டிக் கண்ணாடியை யெடுத்து பிளி வஸ்கோ தேசத்தின் துறைமுகத்தை அதிக உன்னிப்பா கப் பார்த்தேன்; அப்பொழுது அங்கே நான் ஐம்பது பெரிய சண்டைக் கப்பல்களையும் அநேக சிறிய கப்பல்களை யும் கண்ணுற்றேன். பிறகு நான் என் வீட்டிற்குத் திரும்பி வந்து, லிலிபுட் அரசனை என்னிடம் அநேக வலிவான கயிறுகளும் இரும்புக் காருகளும் கொடுக்கும்படி கேட் டேன். கயிறுகள் நாம் மூட்டை கட்டும் கயிறு கனமும், இரும்புக் காருகள் நமது பின்னலூசி நீளமும் இருந்தன. நான் அக் கயிறுகளை யெல்லாம் மூன்றாக மடித்துத் திரி த்து ஒரு வலிவான கயிறு அமைத்துக்கொண்டேன்.

அப்படியே இரும்புக் காருகளையும் மும்மூன்றை யொன்றாய்ச் சேர்த்து முறுக்கிப் பல பெரிய காருகள் செய்து அவற்றின் நுனிகளைத் தூண்டில்களாக வளைத்து வைத்துக்கொண்டேன். பிறகு ஐம்பது கயிறுகளில் ஐம் பது தூண்டில்களை மாட்டி, அவைகளை எடுத்துக்கொண்டு மறுபடியும் சமுத்திரக் கரையோரம் சென்றேன். அவ்

விடத்தில் என் மேற்சட்டை, கால்ஜோடு இவைகளைக் கழற்றி வைத்துவிட்டு என் மார்க்கவசத்தோடு சமுத்திரத்திற்குள் ஏறக்குறைய அரை மணி நேரம் நடந்து சென்றேன்; என்றால் எவ்வளவு விரைவாகப் போகக் கூடுமோ அவ்வளவு விரைவாக நடந்து போனேன்; மத்தியில் மாத்திரம் முப்பது கஜ தூரம் நீந்திச் சென்றேன். அரைமணி நேரத்திற்குள் பிளிவஸ்கோ தேசத்துத் துறைமுகத்தையடைந்தேன். பகைவர்கள் என்னைக் கண்டதும் அதிக நடுக்கமுற்று கப்பல்களி லிருந்து தண்ணீரில் குதித்துக் கரைக்கு நீந்திச் சென்றார்கள்.

அங்கே முப்பதினாயிரம் ஜனங்களுக்குக் குறையாமல் இருப்பதை நான் கண்டேன் பிறகு நான் அவர்கள் கப்பல்களின் அருகிற் சென்று ஒவ்வொரு கப்பலுக்கும் முன் பாகத்தில் ஒவ்வொரு துவாரம் செய்து, அத் துவாரங்களில் நான் கொண்டுபோன இரும்பு தூண்டில்களை முடுக்கி, பிறகு கொண்டுவந்த கயிறுகளை யெல்லாம் ஒவ்வொரு தூண்டிலில் ஒவ்வொரு கயிறு கட்டிக்கடைசியில் இக்கயிறுகளை யெல்லாம் சேர்த்து ஒரு பெரிய கயிற்றில் கட்டினேன். நான் இவ்வாறு செய்துகொண் டிருக்கும்பொழுது பகைவர்கள் அநேக ஆயிரம் அம்புகளை என்மேல் விட்டார்கள்; அவைகளில் அநேகம் என் கைகளிலும் முகத்திலும் பட்டன இவைகள் எனக்கு மிகவும் நோயையுண்டுபண்ணின தல்லாமலும், நான் செய்திருந்த வேலைக்கும் தடங்கல் செய்தன. என் கண்கள் கெட்டுப்போய் விடுமென்று நான் மிகவும் பயந்தேன். பிறகு, நான் ஒரு யோசனை செய்யாமலிருந்தால் என் கண்களை இழந்து விட்டிருப்பேன்.

நான், சக்கரவர்த்தியின் வேலைக்காரர்கள் என்னைச் சோதனை செய்தபோது அவர்களுக்குத் தெரியாமல் ஒரு

ஜோபியில் எனக்கு அவசியம் வேண்டிய சாமான்களுடன், ஒரு ஜதை மூக்குக் கண்ணாடியும் வைத்திருந்தேனென்று முன்னமே சொன்னேனல்லவா? இந்த மூக்குக் கண்ணாடியை நான் ஜோபியிலிருந்து எடுத்து என் மூக்கில் மிகவும் வலிவாகப் போட்டுக்கொண்டேன். பகைவர் என்மேல் எய்த அம்புகளை நான் சிறிதும் கவனியாமல் என் வேலையில் ஊக்கமாகவே யிருந்தேன். அவர்கள் என்மேல் எய்த அம்புகளில் அநேகம் என் மூக்குக் கண்ணாடியின்மேல் பட்டன. இருந்தபோதிலும் அந்த மூக்குக் கண்ணாடியிலிருந்த கண்ணாடிகள் மாத்திரம் கொஞ்சம் அசைந்தனவே யொழிய வேறு எவ்விதமான கெடுதியையும் நான் அடையவில்லை.

பிறகு, நான் எல்லாக் கப்பல்களையும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்துக் கட்டியிருந்த கயிற்றை இழுக்க ஆரம்பித்தேன். ஆனால் ஒரு கப்பலாவது இப்படி அப்படி அசையவில்லை; ஏனென்றால் அவைகளெல்லாம் நங்கூரங்களில் வலிவாகக் கட்டப்பட்டிருந்தன. ஆகையினால் நான் இதுவரையில் செய்து வந்த வேலைகளைக் காட்டிலும் இனிச் செய்யவேண்டிய வேலைதான் அதிக தைரியத்துடன் செய்யவேண்டிய வேலையாயிருந்தது. நான் உடனே கயிற்றையும், தூண்டில்களையும் அப்படியே விட்டு விட்டு, நங்கூரங்களில் கட்டப்பட்டிருந்த கயிறுகளை யெல்லாம் என் பேனாக்கத்தியினால் அறுத்தேன். அறுக்கும்பொழுது சுமார் இருநூறு அம்புகள் என் முகத்திலும் கண்களிலும் விடப்பட்டன.

பிறகு, நான் மேற்கூறிய பெரிய கயிற்றின் முனையைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு அவர்களால் மிகப் பெரிதாக நினைக்கப்படும் சண்டைக் கப்பல்களை யெல்லாம் வெகு சுலபமாக இழுத்துக்கொண்டு சென்றேன். பிளிவஸ்கோ தேசத்து ஜனங்கள் நான் இனிச் செய்யப்போகும் காரியம்

இன்னதென்று சற்றேனும் அறியாததால் முதலில் ஆச்சரியத்தினால் பிரமித்திருந்தார்கள். நான் நங்கூரங்களின் கயிறுகளையெல்லாம் அறுத்ததை அவர்கள் பார்த்த பொழுது நான் அவர்கள் கப்பல்களையெல்லாம் ஒன்றின் மேல் ஒன்று மோத விடுவேனென்று எண்ணினார்கள். ஆனால் அவர்கள் கப்பல்கள் எல்லாம் ஒரே வரிசையாக அசைவதையும் நான் அவைகளை எல்லாம் ஒன்றாய்ச் சேர்த்துக் கட்டியிருக்கும் கயிற்றின் முனையைப் பிடித்திழுப்பதையுங் கண்டு, வருத்தத்தாலும், பயத்தாலும் என்னால் இத்தன்மையதென்று சொல்லக்கூடாத ஒரு பெருங் கூக்குரலிட்டார்கள்.

நான் அபாயத்தினின்றும் தப்பித்துக்கொண்டதும் என் கைகளிலும், முகத்திலும் தைத்திருந்த அம்புகளையெல்லாம் பிடுங்கி எடுக்கக் கொஞ்சநேரம் ஒன்றும் செய்யாமல் நின்றுகொண்டிருந்தேன். பிறகு, நான் முன் தெரிவித்தபடியே முதலில் லிலிபுட் தேசம் வந்தபோது என்னை அத்தேசத் தரசன் அவ்வூர் பழைய பெரிய கோயிலுக்குக் கொண்டுபோக என்மேல் பூசிய தைலத்தை யெடுத்து எனக்கு எவ்வெவ்விடங்களில் காயம் பட்டிருந்தனவோ அவ்வவ்விடங்களிலெல்லாம் தடவினேன். பிறகு, நான் கண்ணில் போட்டிருந்த மூக்குக் கண்ணாடியை எடுத்து விட்டு, ஒருமணி நேரம் காற்றுக் குறையாமலிருந்ததால் இருந்த இடத்திலேயே நின்றுகொண்டிருந்தேன். பிறகு, நான் மேலே சொன்ன கப்பல்களை யெல்லாம் இழுத்துக்கொண்டு தண்ணீரில் நடந்து ஒரு கெடுதியுமில்லாமல் லிலிபுட் பட்டணத்துத் துறைமுகம் வந்து சேர்ந்தேன்.

லிலிபுட் சக்கரவர்த்தியும் அவர் நியாயஸ்தலத்திலுள்ள எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களும் என் வரவை எதிர்

பார்த்துக்கொண்டு கடலோரத்தில் நின்றிருந்தார்கள். அவர்களெல்லாம் ஒரு அர்த்த சந்திரன் தங்கள் எதிரில் வருவதைப்போல், நான் இழுத்து வந்த கப்பல்களெல்லாம் இருந்ததாக நினைத்தார்கள். ஆனால் நான் அப்பொழுது மாரளவு ஜலத்தில் வந்துகொண்டிருந்ததால் அவர்கள் என்னை மாத்திரம் பார்க்கவில்லை. நான் கடற்கால் வாயின் நடுவில் வந்துகொண்டிருந்தபொழுது, லிலிபுட் தேசத்துச் சக்கரவர்த்திக்கும், அவர் பரிவாரங்களுக்கும் கழுத்தளவு ஜலத்தில் இருந்தது நான் தோன்றாமையால், தண்ணீரில் முழுகிவிட்டேனென்றும், பிளிவஸ்கோ தேசத்துக் கப்பல்கள் தங்கள்மேல் சண்டைக்கு வருகின்றனவென்றும், தீர்மானங்கொண்டு மிகவும் மனவருத்தத்துடனும், பயத்துடனும் இருந்தார்கள்.

பிறகு, நான் நடந்து வரவர ஆழம் குறைந்து வந்தபடியால் கொஞ்ச நேரத்திலெல்லாம் அவர்கள் என்னைக் கண்டதன்றியும், நான் பேசின வார்த்தைகளையுங் கேட்டார்கள். ஆகையால், அவர்கள் உடனே அளவிலா ஆனந்தம் அடைந்தார்கள். நான் அவர்கள் அருகில் வந்ததும், கப்பல்களையெல்லாம் ஒன்றாய்ச் சேர்த்துக் கட்டியிருக்கும் கயிற்றின் முனையை உயரத் தூக்கி, "மகா வல்லமை தங்கிய லிலிபுட் தேசத்துச் சக்கரவர்த்தி நெடுங்காலம் வாழ்க," என்று உரக்கச் சொன்னேன். சக்கரவர்த்தி நான் கரைக்கு வந்ததும், எனக்குத் தகுந்த உபசாரணை மொழிகள் கூறி, அவ்விடத்திலேயே அவர்களுக்குள் பெரிய கௌரவப் பட்டமாகிய நார்டக் என்னும் பட்டத்தை எனக்குக் கொடுத்தார்.

மாட்சிமை தங்கிய சக்கரவர்த்தி தன் பகையரசனுடைய மற்றக் கப்பல்களையும் அம்மாதிரியாகவே தம் தேசத்துக்குக் கொண்டுவரும்படி என்னை வேறொரு உபா

யஞ்செய்யும்படி சொன்னார். அரசர்களின் பேராசை யளவிட முடியாத தாதலால், லிலிபுட் சக்கரவர்த்தி பிளி வஸ்கோ தேசம் முழுமையையும் ஒரே ஜில்லாவாக்கி அதை ஓர் இராஜப் பிரதிநிதியைக் கொண்டு தாம் அர சாட்சி செய்யவேண்டு மென்றும், தம் தேசத்திலிருந்து பிளிவஸ்கோ தேசத்துக்கு ஓடிப்போயிருக்கும் பெரிய இந்தியர்களை தாம் நாசமாக்க வேண்டுமென்றும் முட்டை களை நேராகவே அறுக்கும்படி அவர்களைத் தாம் கட்டா யப்படுத்த வேண்டுமென்றும், தாமே உலகம் முழுமைக் கும் ஏக சக்கராதிபதியா யிருக்கவேண்டுமென்றும் அவர் எண்ணங்கொண் டிருக்கிறாரென்பதை நான் குறிப்பால் அறிந்தேன்.

ஆனால், நான் அவருக்கிருந்த கெட்ட எண்ணங்களை யொழிக்க கீழ்வரும் விஷயத்தை அவருக்கு உரைத்தேன். அஃதாவது "இதுகாறும் தம்மிஷ்டப்படி இருந்த ஒரு தேசத்து ஜனங்களை (மேலும் மகா தைரியமுள்ள ஜனங் களை) வேறொரு தேசத்து ஜனங்களுக்கு அடிமையாக்குவ தில் நான் எதுவாக ஒருக்காலும் இருக்கமாட்டேன்" சக்கரவர்த்தி இதைக் கேட்டதும், என்மேல் கோபமும், மனதில் வருத்தமும் கொண்டாரென்று அறிந்தேன். பிறகு இந்த விஷயம் சக்கரவர்த்தியின் ஆலோசனை மண்ட பத்தில் பேசப்பட்டபோது, புத்திக் கூர்மையுள்ள மந்திரி கள் மாத்திரம் என்மேல் குற்றஞ் சாட்டவில்லை. அவர் ஏதோ கபட எண்ணங்கொண்டு இவ்விஷயத்தைத் தம் ஆலோசனை மண்டபத்தில் பேசினார்.

அப்பொழுது அங்கு வந்திருந்த நல்லறிவுடையார் மாத்திரம் தாங்கள் மௌனஞ் சாதித்து அரசன் என்னைக் கேட்டுக்கொண்டபடி நான் ஒப்பமாட்டே னென்று கூறு வது முற்றிலுஞ் சரியே என்று காட்டினார்கள். ஆனால்

மற்றவர்களோ என்னுடைய பகைவர்களாதலால் ஏதோ சிலவற்றை எனக்குக் கெடுதியாகச் சொல்லாமலிருக்க அவர்களால் இயலவில்லை. பிறகு சக்கரவர்த்திக்கும், சில மந்திரிகளுக்கும் என்னைக் கெடுக்க அநேக சம்பாஷணைகள் இரகசியமாக நடந்துவந்தன. கடைசியில், அவர்கள் தீர்மானம் இன்னதென்று இரண்டு மாதத்திற்குள் வெளிப்பட்டது. அஃதாவது அவர்கள் எப்படியாகிலும் என்னை நிர்மூலப்படுத்திவிட வேண்டுமென்பதேயாம். ஆனால் இவைகளெல்லாம் எனக்குப் பின்னர் தெரியவந்தன. அப்பொழுதுதான் நான் அரசனுக்குச் செய்யும் நன்றியெத்துணைப் பலன் கொடுக்குமென் றறிந்தேன்.

எப்பொழுதாகிலும் அரசர்கள் ஒருவனையேதாகிலும் ஒரு காரியஞ்செய்யச் சொன்னால் அவன் நியாயமாகவே ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேனென்றால், அவனை எப்படியாகிலும் கெடுக்கவேண்டுமென்று எண்ணங்கொள்வது வழக்கந்தானே. சுமார் மூன்று வாரங்கள் கழிந்ததும், பிளிவஸ்கோ தேசத்து அரசனிடமிருந்து இந்தச் சக்கரவர்த்திக்கு ஒரு சமாதான கடிதம் வந்தது. உடனே இரு தேசத்தரசர்களும் சமாதானஞ் செய்துகொண்டார்கள். ஆனால் அந்தச் சமாதானத்தில் லிலிபுட் தேசத்து அரசர் தாம் செய்யும் சில ஏற்பாடுகளுக் கெல்லாம் பிளிவஸ்கோ தேசத்தரசரை யொத்துக்கொள்ளும்படி செய்தார். அந்த ஏற்பாடுக ளெல்லாம் லிலிபுட் தேசத்து அரசருக்குத்தான் பெரும்பாலும் அநுகூலமானவையென்று நான் எழுதுவது அவசியமன்று.

மேற்கூறிய சமாதானஞ்செய்வதற்குப் பிளிவஸ்கோ தேசத்திலிருந்து ஆறு தூதர்கள் ஐந்நூறு வேலைக்காரர்களோடு லிலிபுட் தேசத்துக்கு வந்தார்கள். அவர்கள் தங்களுக்குரிய ஆடம்பரத்துடன் உயர்ந்த உடைகள் உடுத்

திக்கொண்டு வந்தார்கள். மேற்கூறிய ஆறு தூதர்களும் அதிகாரத்திலும், அந்தஸ்திலும் அரசனுக்கு அடுத்தவர்கள். இவர்கள் சமாதானஞ் செய்தானதும் என்னைக் காண வந்தார்கள். ஏனென்றால், பிளிவஸ்கோ தேசத்தரசர் நான் அவருடைய மற்றக் கப்பல்களையும் லிலிபுட் சக்கரவர்த்தியின் இஷ்டப்படி அழிக்கமாட்டேனென்று தடுத்துக் கூறியதை அந்தரங்கமாய் அறிந்தார். என்னிடம் வந்த தூதர்கள் ஆறுபேரும், என் பராக்கிரமத்தையும், தர்ம குணத்தையும் புகழ்ந்து மிகவும் சந்தோஷமாய் என்னிடம் பேசினார்கள்.

பிறகு, அவர்கள் நான் தங்கள் தேசத்துக்கு வரவேண்டுமென்றும், வந்து அவ்விடத்திலுள்ள ஆச்சரியங்களை யெல்லாங் கண்டு மனமகிழ வேண்டுமென்றும், தங்கள் அரசர் என்னைப் பார்க்க மிக்க விருப்புற்று என்னை அவரிடம் அழைத்துவரும்படி அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறாரென்றும் என்னிடம் மிகவும் தாழ்மையாகக் கூறினார்கள். இதுவன்றி, நான் அவர்களுக்கு என்னுடைய பராக்கிரமத்தால் அநேக வேடிக்கை யாட்டங்கள் தங்கள் தேசத்தில் நடத்திக் காட்ட வேண்டுமென்றும், என்னால் லிலிபுட் நகரத்தில் நடத்திக் காட்டப்பட்ட அநேக விசித்திரமான ஆட்டங்களைப் பற்றி அவர்கள் முன்னரே கேள்விப்பட்டிருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். பிறகு, நான் அவர்களுக்கு ஆச்சரியமும், திருப்தியும் உண்டாகும்படி அவர்களிடம் கொஞ்சநேரம் பேசினேன்.

பிறகு, நான் என் அன்பார்ந்த வந்தனங்களை அவர்கள் அரசருக்கு அளிக்கும்படியாகவும் பூலோகம் முழுமையும் தம் நற்குண நற்செய்கைகளை யறியச்செய்த அவ்வரசருடைய தேசத்தையும், அவரையும் நான் என் ஊருக்குத் திரும்பிப் போவதற்குள் பார்க்கத் தீர்மானஞ் செய்து

கொண்டேனென்று அவருக்குத் தெரிவிக்கும்படியாகவும் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டேன். பிறகு, நான் லிலிபுட் சக்கரவர்த்தியை இரண்டாம் முறை பார்த்தபோது, பிளிவஸ்கோ தேசம் போக எனக்கு அனுமதி கொடுக்கும்படி அவரைக் கேட்டேன். அவர் எனக்கு மிகவும் மனவெறுப் பாய்ப் பதிலளித்தார்.

பிளிம்னுப் துரையும், போல்கோலம் துரையும் நான் மகிமை தங்கிய ஆறு தூதர்களுடன் பேசினது என்மேல் குற்றம் என்று நினைத்தார்களென்று ஒரு மனிதனால் இரக சியமாக அறிந்தேன். ஆனாலும், இதைப்பற்றி ஒரு குற்ற மும் இல்லையென்று நான் உறுதியாகச் சொல்லுவேன். நான் இப்போதுதான் நியாயஸ்தலங்களைப் பற்றியும், மந் திரிகளைப் பற்றியும் ஒரு வித இழிவான அபிப்பிராயங் கொள்ள வாரம்பித்தேன். இப் புத்தகத்தை வாசிப்பவர் கீழ் வருவனவற்றைக் கவனமாய் வாசிப்பாராக. நானும், மேற்கூறிய ஆறு தூதர்களும், ஒரு துவிபாஷிகளைக் கொண்டு எங்கள் அபிப்பிராயங்களை ஒருவருக்கொருவர் தெரிவித்துக்கொண்டோம்.

ஏனென்றால், எனக்குப் பிளிவஸ்கோ தேசத்துப் பாஷை பேசவும், எழுதவும், பேசினால் அறியவும் தெரி யாது. பிளிவஸ்கோ தேசத்துப் பாஷைக்கும், லிலிபுட் தேசத்துப் பாஷைக்குமுள்ள வித்தியாசம் எவ்வாறிருக்கு மெனின் ஐரோப்பா கண்டத்திலுள்ள ஒரு தேசத்துப் பாஷைக்கும், மற்றொரு தேசத்துப் பாஷைக்கும் இருக் கும் வித்தியாசத்தைப்போ லிருக்கும். அவ்விரு தேசத் தாரும் தங்கள் தங்கள் பாஷையை வெகு காலத்திற்கு முன்னிருந்து வழங்கப்படுவதென்றும், உயர்ந்ததென்றும் சொல்லிக்கொண்டார்கள். மேலும், அவர்கள் தங்கள் பாஷைதான் உலகம் முழுமைக்கும் உயர்ந்ததென்று

சொல்லிக்கொண்டதுமன்றி, மற்றெல்லாப் பாஷைகளையும் கற்பது தங்கள் நிலைமைக்கு மிகவும் குறைந்ததென்றும் நினைத்தார்கள்.

நான் பிளிவஸ்கோ தேசத்துச் சண்டைக் கப்பல்களில் ஐம்பதை லிலிபுட் துறைமுகம் இழுத்துக்கொண்டு வந்தபடியால் லிலிபுட் சக்கரவர்த்தி, மிகவும் கர்வமடைந்து சமாதானஞ் செய்யும்படி தம தேசத்துக்கு வந்திருந்த ஆறு தூதர்களையும் அவர்கள் கொண்டு வந்த சமாதானக் கடிதத்தைத் தம்மிடங் கொடுக்கும்படி கட்டளையிட்டு, பிறகு அவர்கள் அபிப்பிராயங்களை யெல்லாம் தம் தேசத்துப் பாஷையிலேயே சொல்லும்படி ஆக்கினை செய்தார். அவர்கள் அதற்கு இணங்கினார்கள். பிறகு இரு தேசத்திற்கும் அடியிற்கண்டபடி ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன :—

(1) இருதேசத்திற்கும் நல்ல வியாபாரம் ஒரு இடையூறுமின்றி நடக்கவேண்டும்.

(2) ஒரு தேசத்திலிருந்து மற்றொரு தேசத்திற்கு ஓடிப்போகும் மனிதர்களுக்கு அத்தேசத்து அரசர் எந்த வித நன்மையைச் செய்தலும் அவர்களைப் பலவிதமான கெடுதிகள் செய்யும்படி தூண்டிவிடுதலுங் கூடாது.

(3) தம்தம் தேசங்களிலுள்ள பெரிய கனவான்களுடைய பிள்ளைகளும் பணக்காரர்களுடைய பிள்ளைகளும் அவர்கள் தேசத்தைவிட்டு, லிலிபுட் நாட்டைச் சார்ந்தவர் பிளிவஸ்கோ தேசமும், பிளிவஸ்கோ நாட்டைச் சார்ந்தவர் லிலிபுட் தேசமும் போய் அத்தேசத்துப் பாஷையையும் ஜனங்களின் குணங்களையும் செய்கைகளையும் அறியும்படி இரு அரசர்களும் சம்மதி கொடுத்தல் வேண்டும். நான் பிளிவஸ்கோ தேசத்துக்குச் சென்றபோது அங்கே அநேகமாக பெரிய அந்தஸ்துடைய மனிதர்களையும், பெரிய வியாபாரிகளையும், மிக்க சாமர்த்தியமுள்ள கப்ப

லோட்டிகளேயும் பார்க்கவில்லே. எனக்கு லிலிபுட் தேசத்தில் விரோதிகள் விசேஷமாக இருந்தபோதிலும் நான் பிளிவஸ்கோ தேசஞ் சென்றது மனத்திற்கு அதிகக் களிப்பைக் கொடுத்தது.

ஆரும் அதிகாரம்

லிலிபுட் தேசத்து வழக்கங்களேயும், விநோதங்களேயும் மற்ருெரு புத்தகத்தில் விரித்து எழுத எனக்குப் பிரியமிருந்தபோதிலும் இப் புத்தகத்தில் அத்தேசத்துப் பொது விஷயங்களே மாத்திரம் சொல்லுகின்றேன். லிலிபுட் தேசத்து ஜனங்கள் சாதாரணமாய் ஆறு அங்குல உயரத்திற்கும் குறைந்திருந்தது போல அத்தேசத்து மிருகங்களும், செடிகளும், மரங்களும் உயரத்தில் மிகக் குறைவாகவே யிருந்தன. அத்தேசத்துப் பெரிய குதிரைகளும், பெரிய எருதுகளும் நான்கு அங்குல உயரத்திலிருந்து ஐந்து அங்குல உயரம் வரையிலும், ஆடுகள் ஒன்றரை அங்குல உயரத்திற்குச் சிறிது உயர்ந்தும், சிறிது தாழ்ந்தும், வாத்துக்கள் ஏறக்குறைய நமது தேசத்து ஊர்க்குருவியின் அளவு பருமனும் இருந்தன.

அப்படியே மற்றெல்லா மிருகங்களும், பறவைகளும், பொருள்களும் அத்தேசத்துக்குத் தக்கபடி உயரமாயிருந்தன. லிலிபுட் நாட்டின் மிகவும் சிறிய பொருள் என் கண்ணுக்கே தெரியாது. அவர்கள் அதிக தூரத்திலிருக்கும் பொருள்களேத் தவிர, மற்றபடி சாதாரண தூரத்திலிருக்கும் பொருள்களே யெல்லாம் சரியாகப் பார்ப்பார்கள். அருகிலிருக்கும் பொருள்களே அவர்கள் வெகு கூர்மையாக பார்க்கிருர்கள் என்பதற்குக் கீழ் கூறும் இரண்டு விஷயங்களே தக்க சான்ருகும்.

(1) அத்தேசத்துச் சமையற்காரனொருவன் நமது தேசத்துக் கொசுவவ்வளவு பருமன் கூட இல்லாத ஒரு வானம்பாடியை அதன் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் வெவ்வேறாக அறுத்துக்கொண்டிருந்ததைக் கண்டேன்.

(2) ஒரு சிறிய பெண் என் கண்ணுக்குத் தெரியாத ஊசியிலே மிகவும் நுண்ணிய பட்டுநூலைக் கோத்ததைக் கண்டேன்.

அத்தேசத்தில் மிகவும் பெரிய மரங்கள் ஏறக்குறைய ஏழடி உயரமிருந்தன. இந்த மரங்கள் அரசனுடைய நந்தவனத்தில் மாத்திரம் இருந்தன. மற்றுக் காய்களும், கறிகளும் அவ்வவைக்குத் தக்கவாறு இருந்தன. இவைகளின் பருமனை இதை வாசிப்பவரே யூகிக்கலாம். கல்வி எல்லாத் துறைகளிலும் அவர்களால் விருத்தி செய்யப்பட்டு வந்தது. அதைப் பற்றி அதிகமாய் விரித்துரைக்க எனக்குத் தற்சமயம் பிரியமில்லை. கீழ்வரும் ஒரு விஷயமே இப்பொழுது வாசிப்பவருக்குச் சாலுமென்பது என் கருத்து. அஃதாவது அவர்கள் தங்கள் பாஷையை யெழுதும் வகை. அஃதெப்படி யென்றால், அவர்கள் ஐரோப்பியர்களைப்போல இடதுபக்க மிருந்து வலதுபக்கம் எழுதாமலும், அராபியர்களைப்போல வலதுபக்க மிருந்து இடதுபக்கம் எழுதாமலும், ஜைனர்களைப்போல மேலே யிருந்து கீழே எழுதாமலும், இங்கிலாந்திலுள்ள பெண்பிள்ளைகளைப்போலக் கடிதாசியின் ஒரு மூலையிலிருந்து மற்றொரு மூலைப்பக்கம் எழுதாமலும் விசித்திரமாக ஒருவித சரிவாய் எழுதுவார்கள்.

இது நிற்க, இத் தேசத்துச் சட்டங்களும், வழக்கங்களும் மிகவும் நூதனமானவை. அவைகளில் இரண்டொன்றை இங்கே எழுதுகின்றேன். இராஜாங்கத்திற்கு

விரோதமான குற்றங்கள் செய்கிறவர்களெல்லாம் மிகவும் கொடூரமான தண்டனை விதிக்கப்படுவார்கள். பிறரால் குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட ஒரு மனிதன், நியாயாதிபதி விசாரணையில் குற்றவாளி யல்லவென்று தீர்மானஞ் செய்யப்பட்டால் உடனே அவன்மேல் குற்றஞ் சாட்டினவன் கொலை செய்யப்படுவான். இதுவன்றியும், குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட மனிதன், தன் காலம் வீணுக்கப்பட்டதற்கும், தான் ஆபத்துக்குள்ளானதற்கும், சிறைச்சாலையில் வைக்கப்பட்டதற்கும், குற்றவாளி யல்லவென்று நிரூபித்தற்குத் தான் செலவுசெய்த பணத்திற்கும் குற்றஞ் சாட்டின மனிதனுடைய சொத்திலிருந்து தான் செலவு செய்த தொகையும், கஷ்டப்பட்டதற்குத் தகுந்த தொகையும் அடைவான்.

குற்றஞ் சாட்டின மனிதனுக்குச் சொத்து ஒன்றுமில்லாதிருந்தாலும், அல்லது அந்தச் சொத்து குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட மனிதன் அடையவேண்டிய தொகை பெறுமற்போனலும், அரசன் தன் பொக்கிஷத்திலிருந்து அவன் செலவுத் தொகையை எடுத்துக் கொடுப்பான். இதுவன்றியும், அரசன் பொய்க்குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட மனிதனுக்கு ஒரு பட்டப்பெயர் கொடுத்து, தன் பட்டணம் முழுவதும் அவன் குற்றவாளி யல்லவென்று தெரிவிப்பான். அவர்கள், பிறரை வஞ்சனைசெய்யுங் குற்றம், களவுசெய்யுங் குற்றத்தைவிட பெரிய குற்றமாகப் பாவிப்பதால் அவ்வஞ்சனை செய்தவனைக் கொலை செய்யாமல் விடுவது மிகவும் அருமை.

ஏனென்ருல், அவர்கள் ஒரு மனிதன் ஜாக்கிரதையாயிருந்தால் ஒருவனும் அவன் சொத்தைக் களவுசெய்ய முடியாதென்றும், உபாயமாய்ப் பிழைக்காமற்போனல் தொல்லைகள் பல உண்டாவது இயற்கையே யென்றும்

கருதி யிருந்தார்கள். இப்பொழுது எனக்கொன்று ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அஃதாவது, வேலைக்காரனொருவன் தன் எஜமானனுடைய கட்டளையால் அவன் குறிப்பித்த ஒரு கனவானிடஞ் சென்று அவரிடமிருந்து ஒரு பெருந் தொகையை வாங்கி அதைக் கொண்டுவந்து கொடுக்காமல் ஓடிப் போய்விட்டான். அதற்காக அவன் குற்றவாளியாக்கப்பட்டுத் தண்டனை விதிக்கப்படுஞ் சமயம் ஏற்கனவே நான் நியாயஸ்தலத்தில் இருக்க நேரிட்டது. ஆகவே நான் அவன் குற்றத்தைக் குறைக்கும்பொருட்டு அவன் செய்த குற்றம் நம்பிக்கைத்துரோகக் குற்றமே யொழிய ஒரு பெருங் குற்ற மாகாதென்று அரசனிடம் சொன்னேன். அப்பொழுது அரசன் நான் குற்றவாளி பக்கமாய்ப் பேசினது என் அறியாமையென நினைத்து, அக் குற்றத்தை இன்னும் பெரிய குற்றமாக்கி அவனை நன்றாய்த் தண்டித்தார். அப்பொழுது நான் அவருக்குப் பதிலுரைக்க ஒன்றும் முடியாமல், 'உலகத்தில் தேசங்களெல்லாம் பல திறப்பட்ட ஆசாரங்களை யுடையன,' வென்று சாதாரண மனிதர்கள் கூறும் பதிலை யுரைத்தேன்.

உண்மையாகவே, நான் இவ்வாறு செய்தது எனக்கு அதிக வெட்கத்தை யுண்டுபண்ணிற்று. பரிசும், தண்டனையும் எல்லா இராஜாங்கத்தையும் திருப்பும் இரண்டு கீல்களென்று சாதாரண ஜனங்கள் சொல்ல நான் கேட்டிருந்தாலும், இந்த உண்மையை லிலிபுட் தேசத்தார் தவிர மற்றெந்த தேசத்தாரும் அநுபவத்திற்குக் கொண்டுவரக் காணவில்லை. எவனாகிலும் ஒருவன் எழுபத்து மூன்று மாதங்களாக அத் தேசத்தின் சட்டங்களின்படியே நடந்து வந்ததாக அரசனுக்குத் தக்க அத்தாட்சி கொண்டு வந்தால், அவன் தன் குணத்திற்கும், நிலைமைக்கும் தக்கபடி சில சுதந்தரங்களை அரசனிடமிருந்து பெறுவதல்லாம

னும் இதற்கென்று வைக்கப்பட்டிருக்கும் பணத்திலிருந்து கொஞ்சம் பணமும் பெறுவான். இத்துடன் அரசன் அவனுக்குச் சினில் பால் என்னும் ஒரு பட்டத்தையுங் கொடுப்பான். ஆயினும் இப்பட்டம் அவன் சந்ததிகளுக்குச் சேராது.

நமது தேசத்துச் சட்டங்களெல்லாம் தண்டனை விதிப்பனவே யன்றி யாதொரு பரிசும் கொடுப்பன வல்லவென்று நான் அவர்களுக்குக் கூறியபொழுது, அதற்கு அவர்கள் அது ஒரு பெருந் தப்பிதமென்றே சொல்லிப் பரிதபித்தார்கள்.

பிறகு, நியாயஸ்தலங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் கீழ்ப்படுத்தப்படும் உருவங்களை அரசன் செய்துவைத்தான். அவைகளெல்லாம் ஒவ்வொன்றும் ஒரு மனிதனைப் போல் மரத்தால் செய்யப்பட்ட உருவையும், தலைகளின் பின் புறத்தில் இரண்டு கண்களையும், வலது பக்கத்திலும், இடது பக்கத்திலும் ஒவ்வொரு கண்ணையும், வலது கையில் பொன் நாணயங்களுடைய ஒரு பையையும், இடது கையில் உறையையுடைய ஒரு வாளாயுதத்தையும் உடையவையா யிருந்தன. அரசன் இவ்வாறு அவ் வுருவங்களை நிறுத்திவைத்ததின் காரணத்தையும் ஒரு சிறிது கூறுகின்றேன்.

அரசன் தன் தேசத்தை வெகு ஜாக்கிரதையாக, நாலா பக்கங்களிலும் சரியான உத்தியோகஸ்தர்களை வைத்து, குற்றவாளிகளைத் தக்கபடி தண்டனை செய்கிறான் என்பதைக் காண்பிக்க, அப்பதுமைக்கு நாலா பக்கங்களிலும் கண்கள் புதைக்கப்பட்டிருந்தன. அல்லாமலும் வலது கையில் பணப் பையையும், இடது கையில் வாளாயுதத்தையும் வைத்திருந்தது, அவ் வரசன் தான் தண்டனை செய்வதைவிட வெகுமானஞ் செய்வதில் அதிகப் பிரியமுடையவனென்று காட்டும் பொருட்டாம்.

அரசன், தன் குடிகளில் எவ்வளவு சாமர்த்தியமுடையவர்களாயிருந்தாலும் அதைச் சிறிதுங் கவனியாது அவர்கள் நல்ல குணங்களையே மதித்து, எந்த வேலையிலும் நற்குணம் பொருந்திய குடிகளையே வைப்பது வழக்கம். இம்மாதிரியாகவே கடவுள் உண்டென்னும் நம்பிக்கை யில்லாதவன், எந்தப் பிரசித்தமான உத்தியோகத்தையும் எத்தனைய சாமர்த்தியமுடையவனாயினும் அடையான். ஏனெனில் அரசர்களே தாங்கள் கடவுளுக்குப் பிரதியாட்களென்று சொல்லிக்கொள்ளுவதால் கடவுளிடமிருந்து வரும் உத்தரவின்படி நடக்கும் அரசனுடைய கட்டளைக்கு மாறுதலாக நடக்கும் ஜனங்கள் பெரிய உத்தியோகங்கள் அடையக்கூடாதென்பது அத்தேசத்து ஜனங்களின் அபிப்பிராயம்.

நான் மேற்கூறிய சட்டங்களெல்லாம் அவர்களால் தொன்றுதொட்டு அனுசரிக்கப்பட்டு வருகின்றனவேயொழியத் தற்சமயம் இருக்கும் அரசனால் அவைகள் நூதனமாக ஏற்படுத்தப்பட்டனவல்ல. ஏனென்றால், பெரிய உத்தியோகங்களை யடையவேண்டுவோர் கயிறுகளின்மீது நாட்டியஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் வழக்கமும், அரசனிடமிருந்து நற்கீர்த்தி யடையவேண்டுவோர், தடிகளைக் குதித்துத் தாண்டியும், கீழே தவழ்ந்தும் செல்லுகிற வழக்கமும், தற்காலம் செங்கோல் நடத்தும் அரசன் பாட்டனாராலே ஏற்படுத்தப்பட்டனவேயாம். ஆனால் அவைகள், இப்பொழுது நாளாவட்டமாக அதிகரித்த கட்சிக்காரர்களாலும், கலகங்களாலும் இவ்வளவு உயர்ந்த நிலைமைக்கு வந்திருக்கின்றன.

செய்ந்நன்றி மறத்தல் அவர்களுக்குள் எல்லாவற்றிற்கும் பெரிய குற்றமாக எண்ணப்படுகிறது. ஏனென்றால் அவர்கள் அதற்குக் கீழ் வருமாறு காரணங் கூறுகிறார்கள்.

அஃதாவது தனக்கு நன்றி செய்த ஒருவனுக்கு எவனொருவன் கெடுதி செய்கிறானோ அவன் தனக்கு ஒரு நன்றியும் செய்யாத மற்றவர்களிடத்தில் சாதாரணமாய்ப் பகைமை பாராட்டுவான். ஆகையினால் அம்மனிதன் ஜீவித்திருப்பதற்குத் தகுதியற்றவனாகின்றான்.

தாய் தந்தையர் கடமைகள், மைந்தரின் கடமைகள் இவைகள் அனைத்தும் நமது தேசத்துக்கு முற்றிலும் மாறாக விருந்தன. தாய் தந்தையர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் பெண்களுக்கும் கல்வி கற்றுக் கொடுப்பார்களென்பதில் அத்தேசத்து அரசனுக்குச் சிறிதும் நம்பிக்கை கிடையாது. ஆகையினால் அவ்வரசன் ஒவ்வொரு பட்டணத்திலும் ஒவ்வொரு போஷணசாலை ஏற்படுத்தியிருந்தான். அவ்வரசன் குடிசையில் வசிப்பவர்களும், தாழ்ந்த வேலைக்காரர்களும் தவிர, மற்றெல்லாத் தாய் தந்தையர்களும் தங்கள் ஆண் குழந்தைகளையும் பெண் குழந்தைகளையும் மேற்கூறிய போஷணசாலைகளுக்கு அனுப்பும்படி செய்வான். அங்கே அக் குழந்தைகள் யுக்தவயது வருமளவும் நன்றாகப் போஷிக்கப்பட்டுக் கல்வியும் கற்பிக்கப்பட்டு வரும். அத் தேசத்திலே இவ்விதமான பாடசாலைகள் அநேகம் வெவ்வேறு விதமாகவிருந்தன. அப்பாடசாலைகளில் சிறு பிள்ளைகளும் சிறு பெண்களும் தங்கள் தங்கள் தாய் தந்தையர் அந்தஸ்துக்கு வருவதற்கும், தாய் தந்தையர் இஷ்டப்படி அவர்களைத் திருப்பிக்கொண்டு வருவதற்கும் தக்க சாமர்த்தியமுள்ள சில பண்டிதர்கள் அப் பாடசாலைகளில் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார்கள்.

நான் முதலில் ஆண் பிள்ளைகள் போஷணசாலைகளைப் பற்றிச் சிறிது கூறிப், பிறகு பெண் பிள்ளைகள் போஷணசாலைகளைப் பற்றிக் கூறுகின்றேன்.

உயர்ந்த குடியிற் பிறந்த பிள்ளைகளுக்கென்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் போஷணசாலைகளில், நன்றாய் வாசித்த ஆழ்ந்த கருத்துள்ள பண்டிதர்கள் அநேகர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இச் சிறு பிள்ளைகள் சாதாரண உடையும், இலேசான உணவும் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். இவர்கள் வளர்க்கப்படும்போது மரியாதை, நியாயம், தைரியம், நன்னடக்கை, தயை, மதாபிமானம், தேசாபிமானம் முதலிய அரிய விஷயங்களெல்லாம் நன்றாகக் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். சாப்பிடுவதற்கும், தூங்குவதற்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் காலங்களிலும், விளையாடுவதற்கும், தேகப் பயிற்சிக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் இரண்டு மணி நேரங்களிலும் தவிர மற்றக் காலங்களிலெல்லாம், அவர்கள் பண்டிதர்களால் கொடுக்கப்படும் வேலைகளைச் செய்துவருகிறார்கள்.

பண்டிதர்கள் இவர்களுக்கு ஒரு நிமிஷ ஓய்வும் கொடுப்பதில்லை. இவர்கள் நான்கு வயது வரையில் வேலைக்காரர்களால் ஆடை உடுத்தப்படுவார்கள். அதற்கு மேல் அவர்கள் எவ்வளவு பெரிய தனவந்தர்களுடைய குமாரர்களாயிருந்தபோதிலும் தாங்களே ஆடையையுடுத்திக்கொள்ள வேண்டும். போஷண சாலைகளிலுள்ள வேலைக்காரர்கள் மிகவுந் தாழ்ந்த வேலைகளைத்தான் செய்வார்கள். அந்தப் பிள்ளைகளை, அவர்கள் தாய் தந்தையர்களாவது மற்றச் சுற்றத்தார்களாவது பார்க்க வேண்டுமானால் வருஷத்திற்கு ஒரு முறைதான் பார்க்கக் கூடும். அப்பொழுதும் அங்கே தாய் தந்தையர்கள் ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேல் இருக்கக் கூடாது. அவர்கள் குழந்தைகளை முதலில் சந்திக்கும்போதும், பிறகு விட்டுப் பிரியும் போதும் மாத்திரம் அக் குழந்தைகளை முத்தமிட அவர்கள் அனுமதி பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால், அச் சமயங்

களில் அவர்கள் பக்கத்தில் ஒரு பண்டிதன் நின்றுகொண்டிருப்பான். தாய் தந்தையர்கள் தங்கள் குழந்தைகளிடம் இரகசியமாய்ப் பேசுதலும், அவர்களிடம் பட்சமான வார்த்தைகளைச் சொல்லுதலும், விளையாட்டுப் பொம்மைகள், தின்பண்டங்கள் முதலியன கொடுத்தலும் கூடாதென்று அப் பண்டிதன் தடுத்துவிடுவான்.

எவனொருவன் தன் குழந்தைக்குக் கல்வி கற்பிப்பதற்கும், உணவு கொடுப்பதற்கும், அப் போஷண சாலைக்குக் கொடுக்கவேண்டிய தொகையை மாதந்தோறும் நியமித்த தேதியில் செலுத்தத் தவறுகிறானோ, அவனுக்குச் சக்கரவர்த்தி அபராதம் போட்டு அவ் வபராதத் தொகையைப் போஷணசாலைக்குக் கொடுத்துவிடுவார்.

சாதாரண அந்தஸ்துடையவர்கள், வியாபாரிகள், கைத்தொழிலாளிகள் முதலியோர் குழந்தைகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் போஷண சாலைகளும் ஏறக்குறைய இம் மாதிரியாகவே நடைபெறும். ஆனால் வியாபாரஞ் செய்ய வேண்டிய பிள்ளைகள், பதினொன்றாவது வயதிலேயே வேலைகளின் நுட்பத்தை யறிந்துகொள்ளும் பொருட்டுத் தங்கள் வீட்டிற்கு அனுப்பப்படுவார்கள். மற்றப் பிள்ளைகளெல்லாம் பதினைந்தாவது வயது வரையில் அவ்விடத்திலேயே இருப்பார்கள். ஆகிலும் பன்னிரண்டாவது வயதிலிருந்து படிப் படியாகத் தங்களிஷ்டப்படி எக் காரியமுஞ் செய்ய அனுமதி பெறுவார்கள்.

பெண் போஷண சாலைகளில் நல்ல அந்தஸ்துடையவர் பெண்களும், பெரிய தனவானுடைய ஆண் பிள்ளைகளைப் போலவே ஒழுங்கான வேலைக்காரிகளால் உடையுடுத்தப்படுவார்கள். இவ் வேலைக்காரிகள் அவர்களுக்கு உடுப்புத் தரிக்கும்பொழுது பண்டிதனாவது பிரதியாளாவது அவர்கள் எதிரில் அவசியம் இருப்பான். அச் சிறு

பெண்கள் தாங்களாகவே உடையுடுத்திக்கொள்ளும் வரையில் அவர்களுக்கு வேலைக்காரிகள் உடையுடுத்துவார்கள். இப் பெண்கள் தாங்களே உடையுடுத்திக்கொள்ள ஐந்து வயதில் தயாராவார்கள். இந்தப் போஷண சாலைகளில் இருக்கும் தாதிகள் சிறு பெண்களுக்குப் பயங்கரமான கதைகளும், பேதைமையான கதைகளும் சொல்லுதல் கூடாது. தவறிச் சொல்லிவிட்டார்களானால் இதைக் கண்டுபிடிக்க ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் மனிதர்கள் அவர்களைப் பிடித்து அத்தேசத்து அரசனிடம் ஒப்பித்து விடுவார்கள். அரசன் அப் பெண் பிள்ளைகளைத் தன் பட்டணத்தைச் சுற்றி மூன்றுமுறை சவுக்கால் அடித்துக்கொண்டே போகும்படி தன் வேலைக்காரர்களுக்கு உத்தரவு செய்வான். பிறகு, ஒரு வருஷம் சிறைச்சாலையில் அவர்களையடைத்துவைப்பான்.

இஃதன்றியும், அவ்வரசன் அவர்களை இறக்குமளவும் தங்கள் பட்டணத்துக்கப்பால் வெகு தூரத்தில் வசிக்கும்படி யாருமில்லாத ஓரிடத்தில் கொண்டுபோய் விட்டுவிடும்படி செய்வான். ஆகையினாலேதான் அத் தேசத்துச் சிறு பெண்களும் நமது தேசத்து ஆண் பிள்ளைகளைப் போல் பயமுள்ளவராயும் பேதையராயும் இருக்க ஏதுவில்லாதிருந்தது. மேலும் அவர்கள் தேசத்தில் பலவித விசித்திர உடைகள் அணிந்து சிங்காரித்துக்கொள்வது அவசியமல்லவென்றும் ஒழுக்கம், சுத்தம் இவை மாத்திரம் அத்தியாவசியகமென்றும் நினைத்திருந்தார்கள்.

ஆண் பிள்ளைகள் போஷணசாலைக்கும் பெண் பிள்ளைகள் போஷணசாலைக்கும் உள்ள வித்தியாசங்களைக் கீழே குறிப்பிடுகிறேன். பெண் பிள்ளைகள் ஆண் பிள்ளைகளைப் போல அவ்வளவு வலிவாக தேகப்பயிற்சி செய்ய சட்டங் கிடையாது. அன்றியும் வீட்டிற்குரிய காரியங்கள் ஒழுங்

காகச் செய்யும்பொருட்டுப் பெண் போஷணசாலையில் சில நூதனமான சட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும். சிறு பெண்பிள்ளைகள் அச்சட்டங்களைத் தழுவி நடக்கவேண்டும். அவற்றையெல்லாம் ஈண்டுரைப்பது அவசியமன்று. சிறு பெண்கள் வீட்டிற்குரிய காரியங்களை எவ்வாறு செய்ய வேண்டுமென்று கற்பிக்கப்படுவதன்றியும் சிறிது கல்வியும் கற்பிக்கப்படுவார்கள். பெண்களுக்குப் பன்னிரண்டு வயதானதும் அவர்கள் தாய் தந்தையர்கள் தங்கள் பெண்களுக்குப் பலவித நன்மைகள் செய்த பண்டிதர்களுக்குச் சொல்லிவிட்டுப் பிறகு அப் பெண்களைத் தங்கள் வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டு போவார்கள். அச் சமயம் பெண்பிள்ளைகள் தங்கள் தோழிகளை விட்டுப் பிரிய மனமில்லாதவர்களாய் அழுத கண்ணுடன் போஷணசாலையைப் பிரிந்து, தங்கள் தாய் தந்தையர்களுடன் வீடு போய்ச் சேர்வார்கள்.

அத்தேசத்துப் பெண் பிள்ளைகளுக்குப் பன்னிரண்டாவது வயதில் விவாகம் நடக்கும். இனி நல்ல அந்தஸ்தில்லாத ஜனங்கள் தங்கள் குழந்தைகளை யனுப்பவேண்டிய போஷணசாலைகளைப் பற்றிச் சிறிது கூறுகின்றேன். அவ்விடத்தில் சிறு பெண்பிள்ளைகள் அவரவர் தாய் தந்தையர்கள் அந்தஸ்துக்குத் தக்கபடி பெண்களுக்குரிய பலவிதமான வேலைகள் கற்பிக்கப்படுவார்கள். வேலையில் பழக வேண்டிய பெண்கள் ஏழாவது வயதிலும், மற்றப் பெண்கள் பதினொன்றாவது வயதிலும் தங்கள் வீட்டுக்கு அனுப்பப்படுவார்கள். குடிசைகளில் வசிக்கும் மனிதர்களும், கைத்தொழில் செய்யும் மனிதர்களும் மாத்திரமே, தங்கள் ஆண் பிள்ளைகளையும் பெண்பிள்ளைகளையும் தங்கள் வீடுகளிலேயே வைத்துக்கொள்ளலாம். ஏனென்றால், அவர்கள் பிள்ளைகள் நிலத்தை யுழுது பயிரிடவேண்டிய

வர்களாதலால் அப்பிள்ளைகளின் கல்வி தேசத்திற்கு ஒரு நன்மையையுந் தாராது.

அவர்களில் நோயாளிகளுக்கும் வயது சென்றவர்களுக்கும் பிரத்தியேகமாகத் தர்மசாலைகளும் வைத்தியசாலைகளும் அநேகம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஏனென்றால் ஒருவரும் இந்தத் தேசத்தில் பிச்சையெடுத்தல் கூடாது.

இனிமேல், நான் இந்தத் தேசத்தில் ஒன்பது மாதமும் மூன்று நாளும் எவ்வாறு காலத்தைக் கழித்தேனென்பதையும், என் வீட்டிலிருந்த வேலைக்காரர்களைப் பற்றிய சில விஷயங்களையும் சிறிது கூறுகின்றேன்.

எனக்கு ஒரு நாற்காலியும் ஒரு மேஜையும் அத்தியாவசியகமா யிருந்ததால், அரசன் நந்தன வனத்தி லிருந்த பெரிய மரங்களினால் எனக்குச் சௌகரியமான ஒரு நாற்காலியும் ஒரு மேஜையும் நானே செய்துகொண்டேன். எனக்கு உட்சட்டைகள் தைப்பதற்கும், என் படுக்கைக்கும் மேஜைக்கும் போடுவதற்கு இரத்தின கம்பளிகளினால் துணிகள் தைப்பதற்கும் இருநூறு தையற்காரர்கள் லிலிபுட் அரசனால் ஏற்படுத்தப்பட்டார்கள்.

நான் கீழே படுத்துக்கொண் டிருந்தபொழுது மேற்கூறிய தையற்காரர்களில் இருவரில் ஒருவன் என் கழுத்தின் அருகிலும், மற்றொருவன் என் வயிற்றின் அருகிலும் நின்றுகொண்டு ஒரு வலிவான கயிற்றைப் பிடித்துக் கொண்டார்கள். வேறொருவன் அந்தக் கயிற்றின் நீளத்தை ஒரு அங்குல நீளமுள்ள அளவு தடியால் அளந்தான். பிறகு அவர்கள் என் வலது கையின் பெருவிரலை அளவெடுத்தார்கள். அவர்கள் இந்த அளவுகள் தவிர வேறெந்த அளவும் எடுக்கவில்லை. ஏனென்றால், அவர்கள் கணித சாஸ்திரத்தில் மிக்க வல்லவர்களென்று நான் முன்

னமே சொன்னேனல்லவா? ஆதலால் என் பெருவிரலை இருமுறை சுற்றின அளவு என் மணிக்கட்டை ஒரு முறை சுற்றின அளவாகும் என்பதை அவர்கள் அறிந்து என் கழுத்து, இடுப்பு முதலியவற்றின் அளவுகளை எடுக்காமலேயே அவற்றைத் தங்கள் மதிநுட்பத்தால் அறிந்தார்கள்.

அவ்வாறே அவர்கள் எனக்கு உட்சட்டை தைக்க அளவெடுத்துக்கொண்டார்கள். இதற்காக முந்நூறு தையற்காரர்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டார்கள். என் உடுப்புகள் தைக்கப்பட்டானதும் அவைகளைப் பார்த்தபோது அவைகள் இங்கிலாந்திலுள்ள பெண்பிள்ளைகள் ஒட்டுப் போட்டுத் தைக்கும் சட்டைகள்போ லிருந்தன. ஆனால் இவ்விரண்டிற்கும் ஒரே வித்தியாசமுண்டு. அஃதாவது ஒட்டுப்போட்டுத் தைக்கப்படும் சட்டைகள் பலவித நிறங்களோடு கூடியிருக்கும். என் உடுப்புகளோ ஒரேவித நிறமுடையனவாய் இருந்தன. என் உடுப்புகளெல்லாம் என் வீட்டிலேயே தைக்கப்பட்டன. ஏனென்றால் அவைகளைத் தையற்காரர்கள் தங்கள் வீடுகளிலாவது கடைகளிலாவது தைக்க முடியாதென்று இதை வாசிப்பவரே நன்குணரலாம்.

எனக்குச் சமையல் செய்ய வேலைக்காரர்கள் முந்நூறு பேர் ஏற்படுத்தப்பட்டார்கள். அவர்கள், என் வீட்டைச் சுற்றிலும் குடிசைகளில் தங்கள் குடும்பத்துடன் வசித்திருந்தார்கள். அவர்களில் இருபது பேரை நான் என் கையில் எடுத்து என் மேஜையின்மேல் வைப்பேன். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட ஜனங்கள் என் மேஜையின் கீழ் மாமிசத் தட்டுகளையும் தோள்களில் ஒயின் நிறைந்த பீப்பாய்களையும் வைத்துக்கொண்டு நிற்பார்கள். இந்த மாமிசத் தட்டுகளும் ஒயின் நிறைந்த பீப்பாய்களும் மேஜை

யின் கீழிருப்பவர்களிடமிருந்து, மேஜையின்மேலிருப்பவர்கள் (நான் அவர்களைச் செய்யும்படி சொன்ன தந்திரத்தின் உதவியால்) அங்கிருந்தபடியே தங்களிடம் வரப் பெறுவார்கள்.

நான் அவர்களுக்குரைத்த தந்திரத்தைக் கீழே காட்டுகின்றேன். நான் அவர்களைச் சில கயிறுகள் கொண்டு வரச் சொல்லி, ஐரோப்பாவில் ஜனங்கள் கிணற்றிலிருந்து ஒரு "பக்கெட்டை" இழுப்பது போல் மேஜையின்மேலிருந்தவர்களை அத் தட்டுகளையும், பீப்பாய்களையும் நான் காட்டிய உபாயப்படி ஒவ்வொன்றாக இழுக்கும்படி சொன்னேன்.

அவர்களுடைய ஒரு தட்டில் இருந்த மாமிசம் என் ஒரு வாய்க்கு வந்தது. அவர்களுடைய ஒரு பீப்பாய் நிறைய இருந்த ஒயின் என் ஒரு விழுங்குக்கு ஆயிற்று. அத் தேசத்து ஆட்டு மாமிசம் ருசியில் நமது தேசத்து ஆட்டு மாமிசத்தைப் போலவேயிருந்தது. ஆனால் அத் தேசத்து மாட்டு மாமிசம் மாத்திரம் நமது தேசத்து மாட்டு மாமிசத்தைவிட அதிக ருசியாயிருந்தது. நான் அத் தேசத்து வாத்துக்களையும், வான்கோழிகளையும் முழுது முழுதாக ஒரே வாயில் மிகவும் சுலபமாய்ச் சாப்பிட்டுவிட்டேன். அத் தேசத்து வாத்துக்கள் நமது தேசத்து வாத்துக்களைவிட ருசியில் அதிகரித்திருந்தன. நான் அத் தேசத்துக் கோழிகளில் இருபது முப்பதையொன்றாய் என் பேனாக் கத்தியின் நுனியில் எடுத்து ஒரே வாயில் சாப்பிட்டேன்.

சக்கரவர்த்தி, நான் சாப்பிடும் விதத்தைக் கேள்விப்பட்டு மிகவும் வியந்து, தாமும், தம் மனைவியும் தமது குமாரர்களுடனும், குமாரத்திகளுடனும் என் வீட்டிற்கு வந்து என்னுடன் ஒரு நாள் விருந்துண்ணுவதாக எனக்

குத் தெரிவித்தார். நான் அதற்கு மிகவும் மனமகிழ்ந்து அவரை அவ்வாறே செய்யும்படி வேண்டிக்கொண்டேன் பிறகு ஒரு நாள் இராஜனும், இராஜாத்தியும், இராஜகுமாரர்களும், இராஜ குமாரத்திகளும் ஒருங்கு சேர்ந்து என் வீட்டிற்கு வந்தார்கள். அவர்கள் அங்கேயிருந்த நாற்காலிகளில் உட்கார்ந்து கொஞ்சநேரமானதும் நான் அவர்களை யெல்லாம் நாற்காலியி லிருந்தபடியே தூக்கி என் மேஜையின் மேல் வைத்தேன். அவர்கள் பாதுகாப்புக்காக வந்திருந்த வேலைக்காரர்களையும் அந்த மேஜையின் மேலேயே நான் தூக்கி வைத்தேன். பொக்கிஷதாரராகிய பிளிம்னப் துரையும் தம் வெள்ளித் தடியுடன் அவர்களுடன் வந்திருந்தார். அவர் என்னை அருவருப்புடன் பன்முறை பார்த்தார். ஆனாலும் அதை நான் ஒரு பொருட்டாகவே மதிக்கவில்லை.

பிறகு, நடந்த விருந்தில் நான் வழக்கமாய்ச் சாப்பிடும் உணவுக்கு அதிகமாகச் சாப்பிட்டேன். நான் அன்று அதிகமாக உணவு உண்டது நியாயஸ்தலத்திலிருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களையெல்லாம் வியக்கச்செய்யும் பொருட்டே என்னைக் காண்பதற்கு அநேக பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களும், பெரிய தனவந்தர் மனைவி மக்களும் என் வீட்டிற்கு அடிக்கடி வருவது வழக்கம் அரண்மனையி லிருக்கும் பெண் பிள்ளைகள் மாத்திரம் என்னைக் காண வரும்போது நான்கு சக்கரக் குதிரை வண்டிகளில் ஏறி வருவார்கள். அக் காலங்களில் என் வேலைக்காரனொருவன் அவர்கள் வருகையை எனக்கு முன்னதாகவே அறிவிப்பான். அப்பொழுது நான் என் வீட்டு வாசற் படியண்டை வந்து அவர்களுக்குத் தகுந்த மரியாதை செய்து அவர்கள் குதிரை வண்டியை குதிரைகளோடு எடுத்துக்கொண்டு போய். என் மேஜையின் மேல் வெகு ஜாக்கிரதையாய்

வைப்பேன். பின்னர், அவர்களுக்கு எத்தகைய கெடுதியும் வாராமற்படி பார்த்துக்கொள்வேன்.

நிற்க, என் வீட்டிற்கு ஆறு குதிரைகள் பூட்டிய நான்கு சக்கர வண்டிகள் வருமாயின் நான் அவ் வண்டியையும் இரண்டு குதிரைகளையும் மாத்திரம் மேற்கூறியவாறே செய்வேன். ஏனென்றால் ஏனைய நான்கு குதிரைகளுக்கும் கடிவாளம் போட்டிராது நான்கு குதிரை வண்டிகள் என்னிடம் வந்தால்தான் என்னிடம் போதுமான ஜனங்கள் பேச வந்திருக்கிறார்களென்று எண்ணுவேன். ஆகையால் குதிரை வண்டிகள் நான்கு ஒன்றாய்ச் சேர்ந்தால்தான் வண்டிகளிலிருப்பவரிடம் பேசத் தொடங்குவேன். அந் நான்கு வண்டி ஜனங்களையும் வண்டிகளிலிருந்தபடியே தூக்கி என் மேஜையின்மேல் வைப்பேன்.

பிறகு, நான் அவைகளில் ஒரு குதிரைவண்டியிலிருக்கும் ஜனங்கள் பக்கமாய் என் முகத்தைச் சாய்த்து அவர்களுடன் சம்பாஷிப்பேன். அப்போது மற்றக் குதிரை வண்டிகள் மூன்றும் என் மேஜையைச் சுற்றி மெதுவாகப் போய்க்கொண்டிருக்கும். இவ்விதச் சம்பாஷணைகள் செய்து நான் என் சாயங்கால வேளைகளையெல்லாம் மிகச் சந்தோஷமாய்க் கழித்தேன்.

ஏழாம் அதிகாரம்

நான் லிலிபுட் தேசத்தைப் பிரிந்துபோன சங்கதியைச் சொல்லுவதற்கு முன்னே இரண்டு மாதங்களாக என்னைக் கெடுப்பதற்காக இரகசியமாய் நடந்துவந்த சில ஏற்பாடுகளைச் சொல்லுகின்றேன். அத் தேசத்து ஜனங்கள் என்னை மிகவும் தாழ்ந்தவனாக மதித்து நான் அவர்கள்

பெரிய மாளிகைகளுக்குச் செல்ல தகுதியற்றவனென்று கூறினமையால், நான் இதுகாறும் பெரிய தனவந்தர்கள் வீட்டைப் போய்க் காணவில்லை. உண்மையாகவே, நான் பெரிய அரசர்களின் குணத்தையும், பெரிய மந்திரிகளின் குணத்தையும் நன்றாகப் படித்தும் கேட்டும் இருக்கின்றேன். ஐரோப்பாக் கண்டத்திலுள்ள சட்டங்களுக்கு முற்றிலும் வேறுபாடான சட்டங்களை வெகு தூரத்திலிருக்கும் லிலிபுட் தேசம் உடைத்தாயிருக்குமென்று நான் கனவிலும் நினைத்ததில்லை. நான் பிளிவஸ்கோ தேசம் போக என் மனதைத் திடஞ்செய்துகொண்டிருந்த போது ஒருநாளிரவு ஒரு மனிதன் யாருமறியாமல் என் வீட்டண்டை வந்தான். பிறகு, அவன் தன் பெயரைத் தெரிவிக்காமல் தன்னை உள்ளே விடும்படி என்னைக் கேட்டுக்கொண்டான்.

நான் அவனை உள்ளே வரும்படி சொல்லவே, அவன் நான் உட்கார்ந்திருந்த இடத்தண்டை வந்தான். நான் அவனையெடுத்து என் மேற்சட்டை ஜோபியில் போட்டுக்கொண்டேன். அதன் பிறகு, நான் ஒரு நம்பிக்கையுள்ள வேலைக்காரனையழைத்து, அச்சமயம் என்னைக் காண யார் வந்தபோதிலும், நான் அசௌக்கியமாயிருப்பதால் நித்திரை செய்கிறேனென்று சொல்லும்படி அவனுக்குக் கட்டளையிட்டு, அவனைத் தெருவாசற்படியண்டையே உட்கார்ந்திருக்கும்படி சொன்னேன். பிறகு என் வீட்டின் கதவைமூடிவிட்டு உள்ளேவந்து, என்னிடம் வந்தமனிதனை வழக்கப்படி என் மேஜையின்மேல் உட்காரவைத்து என் முகத்தை அவன் பக்கமாய்த் திருப்பிக்கொண்டேன். நாங்கள் ஒருவருக்கொருவர் வந்தனஞ் செய்தானதும் அவன் முகக் குறிப்பால் என்னிடம் ஏதோ முக்கியமான விஷயந்தான் பேச வந்திருக்கிறானென்று அறிந்து கொண்டேன்.

பின்னர், அவன் அந்த அர்த்தராத்திரியில் வரவேண்டிய காரணம் என்னவென்று அவனை வினவினேன். அதன்மேல் அவன் என் பிராணனும், கௌரவமும், சம்பந்தப்பட்ட ஒரு முக்கியமான சமாசாரத்தைத் தான் சொல்லப் போவதாகவும், அதைத் தான் சொல்லி முடிக்கிற வரையில் நான் பொறுமையுடன் கேட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றும் என்னிடம் தாழ்மையாகச் சொன்னான். நான் அதைக் கேட்டு வியந்து அவ்வாறேசெய்வதற்குச் சம்மதித்தேன். பிற்பாடு அவன் கீழ்வருமாறு என்னிடம் சொன்னான்.

"அநேக காரிய விசாரணைச் சபையோர்கள் தங்கள் நிமித்தம், வெகு இரகசியமாகச் சில நாட்களுக்கு முன்னர் இத் தேசத்துச் சக்கரவர்த்தியால் அவர் நியாயஸ்தலத்திற்கு வரவழைக்கப்பட்டார்களென்று தாங்கள் அறிய வேண்டும். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர்தான் சக்கரவர்த்தி ஒரு தீர்மானஞ் செய்துவிட்டார். போர்க்கப்பற் கூட்டத் தலைவராகிய ஸ்கைரஷ்போல் கோலம் தாங்கள் இத் தேசம் வந்ததுமுதல் தங்களுக்குப் பிராணசத்துருவாயிருந்துவருகிறாரென்பதைச் சாலவும் அறிவீர்கள். இந்தப் பிரபுவும் பொக்கிஷதாரராகிய பிளிம்னப் பிரபுவும் இன்னுஞ் சில பிரபுக்களும் தாங்கள் இராஜத் துரோகியென்றும், அநேக குற்றங்கள் செய்திருக்கிறீர்களென்றும், தங்கள்மேல் குற்றஞ் சாட்டியிருக்கிறார்கள். தாங்கள் எனக்குச் செய்த நன்மைகளையெண்ணித் தங்களுக்குப் பிரதியுபகாரஞ் செய்யவேண்டுமென்று கருதித் தற்காலம் இராஜாங்கத்தில் தங்கள் நிமித்தம் நடந்துவருங் காரியங்களையெல்லாம் தக்க மனிதர்களைக் கொண்டு அறியலானேன். தங்கள்மேல் அவர்கள் என்னென்ன குற்றங்கள் சாட்டினார்களோ அவையெல்லாம் நான் ஒரு சடி

தத்தி லெழுதி இதோ கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இதை நான் தங்களுக்குச் சொல்லுவது என் பிராணனுக்கே ஆபத்தை விளைவிப்பதா யிருந்தாலும் தாங்கள் எனக்குச் செய்த நன்மைகளைக் கருதி இவ்வாறு செய்யத் துணிந்தனன்.

இதோ நான் சடிதத்தில் எழுதினதை வாசிக்கின்றேன், தங்களைக் கவனமாய்க் கேட்கும்படி பிரார்த்திக்கின்றனன்.''

குயின் பஸ்பிளஸ் டிரின் என்னும் மலைமனிதன்மேல் சாற்றப்பட்ட குற்றங்கள்.

I. "குயின் பஸ்பிளஸ் டிரின் என்னும் மலைமனிதன் பிளிவஸ்கோ தேசத்துச் சக்கரவர்த்தியின் சண்டைக் கப்பல்களில் சிலவற்றை லிலிபுட் துறைமுகப் பட்டணம் கொண்டுவந்து சேர்த்ததும் லிலிபுட் அரசர் அவனை மற்றக் கப்பல்களையும் அவ்வாறே செய்யும்படி கேட்டுக்கொண்டபொழுது அவன் அதற்கு ஒத்துக்கொள்ளவில்லை; அன்றியும் லிலிபுட் சக்கரவர்த்தி தாம் பிளிவஸ்கோ தேசம் முழுவதையும் ஒரு மாகாணமாக்கிப் பிறகு தன் தேசத்திலிருந்து ஒரு பிரதிநிதியை அங்கே யனுப்பி அப் பிரதிநிதியைக் கொண்டு அதைத் தான் ஆளவேண்டுமென்று மேற்கூறிய மலைமனிதனிடம் சொன்னபோது அதற்கும் அம் மலைமனிதன் குற்றமற்ற ஜனங்களுக்குக் கெடுதி செய்தலும், அவர்களை அடிமையாக்குதலும், தனக்குப் பிரியமில்லை யென்று கூறி, அவர் அபிப்பிராயத்துக்கு விரோதமாக நடந்தான்.''

II. "பிளிவஸ்கோ தேசத்திலிருந்து லிலிபுட் தேசத்துக்குச் சமாதானஞ் செய்துகொள்ள வந்த தூதர்களை மேற் கூறிய மலைமனிதனாகிய பிளஸ்டிரின் அன்புடன் உப

சரித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களை நடத்திச் சில அருமையான வேடிக்கைகளுஞ் செய்து காட்டி அத் தூதர்களை மனங் களிக்கச் செய்தான். மேலும் அத் தூதர்கள் அரசராகிய பிளிவஸ்கோ தேசத்தரசர் இத் தேசத்து அரசருக்குச் சின்னுட்களுக்கு முன்பு யாவரு மறிந்த கொடிய பகைவரா யிருந்தாரென்பது அம் மலை மனிதன் அறியாததோர் விஷயமன்று. இதை யறிந்திருந்தும் அவன் மேற்கூறியபடி செய்தது பெரியதோர் இராஜத் துரோகமாம்.''

III ''மேற்கூறிய குயின் பஸ்பிளஸ் டிரின் (மலை மனிதன்) நன்றி பாராட்டுங் குடியா யிராமல் இத் தேசத்துச் சக்கரவர்த்தியினிட மிருந்து ஏதோ வாய்மொழியாக ஒரு சுதந்தரம் பெற்றுக்கொண்டு பிளிவஸ்கோ தேசத்தையும், அத் தேசத்துச் சக்கரவர்த்தியையும் போய்ப் பார்ப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறான். அவன் வாய்மொழியாகக் கிடைத்த இச் சுதந்தரத்தையே ஒரு சாதனமாகக் கொண்டு இத் தேசத்துச் சக்கரவர்த்திக்குச் சில காலத்துக்கு முன் வெளிப்படையான விரோதியாகவிருந்த பிளிவஸ்கோ தேசத்துச் சக்கரவர்த்திக்குப் பலவித நன்மைகள் புரிந்து அச் சக்கரவர்த்தி சிந்தை களிக்க அவர் முன்னிலையில் பல வித ஆட்டங்களும் செய்து காண்பிக்கச் சித்தமாயிருக்கிறான்.''

இவை யல்லாமல் இன்னுஞ் சில குற்றங்கள் தங்கள் மேல் சாட்டப்பட் டிருக்கின்றன. இருப்பினும், நான் வாசித்த குற்றங்களே அவைகளுள் முக்கியமானவைகளாம். நிற்க, அவ்வித குற்றங்களை ஸ்தாபிக்க அநேக கூட்டங்கள் அரசன் ஆலோசனை மண்டபத்தில் அந்தரங்கமாகக் கூட்டப்பட்டன. அக் கூட்டங்களி லெல்லாம் இத் தேசத்துச் சக்கரவர்த்தி தாங்கள் அவருக்குச் செய்த நன்

மைகளைப் பரியாலோசித்து மௌனஞ் சாதித்தார். ஆனால் பொக்கிஷதாரரும், போர்க் கப்பற் கூட்டத் தலைவரும் மாத்திரம் தங்கள் வீட்டை இரவில் கொளுத்தித் தங்களை இழிவும், வருத்தமுமுள்ள மரணத்திற்குள்ளாக்க வேண்டுமென்று பிடிவாதமாகக் கூறினார்கள்; ஆகையால் போர்க் கப்பற் கூட்டத் தலைவர் விஷம் பூசிய அம்புகளை யுடைய இருபதினாயிரம் மனிதருடன், தங்கள் முகத்திலும், கைகளிலும் அம்புகளை எய்யத் தங்கள் வீட்டிற்கு வரப் போகிறார்.

அன்றியும், தங்கள் வேலைக்காரர்களில் சிலர் தங்களுக்குத் தெரியாமல் தங்கள் உட்சட்டைகளிலும், துப்பட்டிகளிலும் விஷமுடைய சாற்றைத் தெளிக்க அந்தரங்கமாக அரசனுடைய பிரதான உத்தியோகஸ்தர்களால் அறிவிக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் விஷமுடைய சாற்றை மேற் சொன்னபடி தெளித்தால் தங்கள் தேகத்தி லுள்ள மாமிசங்களெல்லாம் பீறிக்கொண்டு வெளியே வந்துவிடுமாம். அப்பொழுது தாங்கள் மிகவும் வருத்தமான மரணத்தை யடைவீர்களாம். ஆயினும் சக்கரவர்த்தி மாத்திரம் தம்மால் கூடுமானால் தங்கள் பிராணனைக் காப்பாற்ற மனதைத் திடஞ் செய்துகொண் டிருக்கிறார்.

நிற்க, தங்களுக்கு உண்மையான சிநேகித ரென்று தாமே சொல்லிக்கொள்பவரும், அரசன் அந்தரங்க காரியங்களுக்கெல்லாம் முதற் காரியதரிசியுமான, ரெல்டிரசல் துரை மேற் கூறிய விஷயத்தின் சம்பந்தமாகப் பேசிய பொழுது தம் அபிப்பிராயத்தைக் கீழ் வருமாறு வெளியிட்டார்.

"சக்கரவர்த்திக்கு மலைமனிதனைக் கொல்லக் கூடாதென்று அபிப்பிராயம் இருக்குமானால், அவன் இரு கண்களை மாத்திரம் குருடாக்கிவிட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அவ்வாறு செய்வதால் அவனுக்குக் கண்கள் போனபோதி லும் வலிவு குறையாது. ஆகையால், அவன் எப்பொழு தும் நமது சக்கரவர்த்திக்குப் பேருதவியா யிருக்கக்கூடும்.

இதைக் கேட்டுப் பொக்கிஷதாரர் அவருரைத்ததைத் தடுத்துத் தங்களை ஒரே எண்ணமாய்க் கொலைபாதகன் செய்துவிட வேண்டுமென்று பகிரங்கமாய்ச் சொன்னார். அவர் தம் அபிப்பிராயத்திற்குக் கீழ்வருமாறு சமாதானங் கள் கூறலானார்.

"மலைமனிதன் சாப்பாட்டிற்கு அதிகபணம் வேண்டி யதா யிருக்கிறதென்றும், ஆகையால் நமது அரசர் பணம் முழுமையும் விரைவில் ஒன்றுமில்லாமல் ஒழிந்துவிடுமென் றும், அரசர் அந்தரங்க காரியங்களுக்கு முதற் காரியதரிசி யவர்களே அபிப்பிராயப்படுகிறார்; அன்றியும், சில கோழி களின் கண்கள் ஏதோ காரணத்தால் குருடாக்கப்பட் டால் அவைகள் முன் தின்றுகொண்டிருந்த ஆகாரத்தை விட அதிகமாய்த் தின்று அதிசீக்கிரத்தில் கொழுத்து விடுவதைப்போல மலைமனிதன் கண்கள் பாழாக்கப்பட் டால் அவன் இப்பொழுது உண்ணும் உணவைக் காட்டி லும் மிகுதியாய் உண்ணுவான். அப்பொழுது நமது சக்கரவர்த்தியின் பணம் இன்னும் விரைவில் ஒழிந்து விடும்."

ஆனால் சக்கரவர்த்தி தங்களைக் கொல்லக் கூடா தென்று உறுதியாகச் சொன்னதாலும், ஆலோசனை சங்க த்தார், தங்கள் கண்களைக் குருடாக்கி விடுவது மிகச்சிறிய தண்டனையென்று கூறினமையாலும், அரசர் எல்லோரை யும் மறுமுறை வேறு விதமான தண்டனை யேதேனும் யோசிக்கும்படி கட்டளையிட்டார். அப்பொழுது தங்கள் அருமை நண்பர், அரசருடைய அந்தரங்க காரியங்கட்கு முதற்காரியதரிசி, தன் இருக்கையினின் றெழுந்திருந்து

தாம் உரைக்கப் போவதை எல்லோரும் இறுதிவரையில் பொறுமையுடன் மிகக் கவனமாய்க் கேட்கும்படி கூறினார். பிறகு அவர் கீழ்வருமாறு மொழியலானார்.

"நான் முன் கூறியதைப் பொக்கிஷதாரர் தடுத்துரைத்தமையால் இப்பொழுது சொல்லுவதென்னவென்றால், நமது அரசருடைய அந்தரங்க காரியங்களையெல்லாம் நான் பார்த்து வருகின்றமையால் மலைமனிதனுடைய உணவைச் சிறிது சிறிதாக நாளுக்குநாள் குறைத்துக் கொண்டே வருகிறேன். அவ்வாறு செய்வதால் மலை மனிதனுடைய பலம் சிறிது சிறிதாகக் குறைந்து அவன் தேகம் மெலிவடையும். அப்பொழுது அவன் தன் பசியைக் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக இழந்து சில மாதங்களுக்குள் இறந்துவிடுவான். உண்மைதான், இவ்வளவு பெரிய மனிதனுடைய பிணம் நமது குடிகளுக்கு அதிக துர்நாற்றத்தைக் கொடுக்காதா? என்று கேட்பீரானால் அதற்குச் சிறிதுங் காரணமில்லை; ஏனென்றால், அவன் இறக்குந் தருணத்தில் அவன் தேகம் அரைப் பாகத்துக்குமேல் குறைந்துவிடும். அப்போது ஐந்நூறு அறுநூறு ஆட்களைக்கொண்டு அவன் மாமிசங்களை யெல்லாம் இரண்டு மூன்று நாட்களில் அறுத்துவிடும்படி செய்ய வேண்டும். பிறகு அம் மாமிசங்களை யெல்லாம் மேற்கூறிய ஆட்கள், சுமை வண்டிகளிலேற்றிப் பட்டணத்திற்குத் தொலைதூரத்தில் கொண்டுபோய் பெரிய பள்ளங்கள் வெட்டி அவைகளில் புதைத்துவிடும்படி செய்தல்வேண்டும். பிற்பாடு, மலைமனிதனுடைய எலும்புக் கூட்டை மாத்திரம் நமக்குப் பின்வரும் சந்ததிகள் கண்டுகளிக்க நமது பட்டணத்தில் ஒரு கோரியாக நிறுத்தி வைத்தல் வேண்டும்."

இதைக் கேட்டு ஆலோசனைச் சங்கத்தாரில் ஒருவர் தவிர மற்றெல்லோரும் இவர் புத்தி நுட்பத்தைப் புகழ்ந்து அவ்வாறே செய்தல் வேண்டுமென்று கூறினார்கள். அவ்வொருவர் யாரோவென்றால் போல்கோலம் என்னும் துரையவர்களே. இவர் மாத்திரம் மேற்கூறிய ஏற்பாடுகளுக்குச் சிறிதும் சம்மதிக்கவே யில்லை. ஆயினும் அவற்றைத் தடுத்தவர் இவரொருவரே யாதலால் இவர் ஜபம் ஒன்றும் ஒங்கவில்லை. மேற்கூறிய காரியதரிசியும், மற்றையோரும், மலைமனிதன் உணவை நாளுக்கு நாள் குறைத்துவரும் விஷயத்தை ஒருவரும் அறிதல் கூடாதென்று மொழிந்தார்கள். இந்த ஏற்பாட்டுக்கு மகா சக்கரவர்த்தியும் மனமிசைந்தார். நிற்க, தங்கள் கண்களைக் குருடாக்கிவிடும் விஷயத்தை மாத்திரம் தங்களுக்கு அறிவிப்பார்கள். இன்றைக்கு மூன்றும்நாள் தங்கள் சிநேகிதராகிய அரசர் அந்தரங்க காரியங்கட்குக் காரியதரிசி, தங்கள் வீட்டிற்கு வந்து தங்கள்முன் கீழ் வரும் ஏற்பாட்டை வாசிப்பார்.

"சக்கரவர்த்தியும், ஆலோசனை சங்கத்தாரும் உன் மேல் வைத்திருக்கும் அன்பினால் உன்னைக் கொலை செய்யாமல் கண்களை மாத்திரம் குருடாக்கி விட தண்டனை விதித்திருக்கிறார்கள், இருப்பினும் நீ செய்த குற்றங்களுக்கு இது மிகச் சிறிய தண்டனையே யாகும். ஆகையால், இத் தண்டனைக்குத் தடை செய்யாமல் மரியாதையுடன் சம்மதிப்பா யென்று சக்கரவர்த்தி உறுதியாக வெண்ணுகிறார்."

நிற்க, கண்களைக் குருடுபடுத்த சக்கரவர்த்தியின் வேலைக்காரர்கள் வரும்போது அவருடைய மிகத் திறமை வாய்ந்த வைத்தியர்களும் அவைகள் சரியாகக் கெடுக்கப் பட்டனவாவென் றறிய அவ் வேலைக்காரர்களுடன் வரு

வார்கள். அவ் வேலைக்காரர்கள் தங்கள் கண்களைக் கீழ் வருமாறு குருடுபடுத்துவார்கள்

"தங்களைத் தரையில் படுத்துக்கொள்ளும்படி சொல்லி அவ் வேலைக்காரர்கள் தங்கள் கண்ணின் அட்சகோளங்களில் வெகு கூர்மையான அம்புகளை யெய்து குருடாக்குவார்கள். தாங்கள் இதற்குத் தகுந்த பிரயத்தனங்கள் செய்ய தங்கள் புத்தியை அதிகமாய் உபயோகித்தல் வேண்டும். என்மேல் ஒருவரும் சந்தேகம் கொள்ளாமலிருக்க நான் இப்போதே யாருமறியாமல் என் வீடு போய்ச் சேரவேண்டும்." என்றிவ்வாறு என் சிநேகிதன் என்னிடங் கூறித் தன்னிருப்பிடம் போய்ச் சேர்ந்தான். அவன் சென்றதும் என் மனதில் உண்டாகிய சந்தேகங்களும் வருத்தங்களும் இத்தன்மையவெதன என்றால் சொல்ல முடியாது. கடைசியாக நான் ஒரே தீர்மானஞ் செய்துகொண்டேன். அஃதாவது அவர்கள் குறித்த மூன்று நாளாவதற்கு முன்னரே அரசன் அந்தரங்க காரியங்கட்குக் காரியதரிசியா யிருப்பவர்க்கு ஒரு கடிதம் எழுதி விடுப்பதே. அக் கடிதத்தில் நான் மறுநாட் காலை பிளிவஸ்கோ தேசம் போவதாய் எழுதியிருந்தேன்.

இக் கடிதத்திற்கு அவர் எழுதும் பதிலையும் எதிர்பாராமல் நான் லிலிபுட் தேசத்துச் சண்டைக் கப்பல்கள் இருக்கும் துறைமுகத்தை யடைந்தேன். அங்கே சண்டைக் கப்பல்களில் பெரியது ஒன்றைப் பிடித்து அதன் முன்பக்கத்தில் ஒரு கயிறு கட்டினேன். பிறகு நான் அக் கப்பல் நங்கூரத்தில் கட்டப்பட் டிருந்த கயிற்றை யறுத்தேன். அறுத்தானதும் நான் உடுத்திருந்த உடைகளை யெல்லாம் கழற்றி அந்தக் கப்பலில் வைத்தேன். பிறகு நான் அக் கப்பலை என் பின்னே இழுத்துக்கொண்டு, ஆழமில்லாத இடங்களில் நடந்தும் ஆழமுள்ள இடங்

களில் நீந்தியும் பிளிவஸ்கோ தேசத்தின் துறைமுகத்தை யடைந்தேன்.

அங்கே, அநேக ஜனங்கள் என்னைக் கண்டு அதிக சந்தோஷ மடைந்தார்கள். பின்பு அந்த ஜனங்கள் நான் பிளிவஸ்கோ தலைமைப் பட்டணம் போக எனக்கு வழி காட்டும் கருவிகள் இரண்டு கொடுத்தார்கள். அவைகளை நான் பிளிவஸ்கோ பட்டணத்திற்கு இருநூறு கஜதூரம் போகும்வரையில் என் கையில் வைத்திருந்தேன். பிறகு அவ்விடத்தில் நின்று, அத் தேசத்துக் காரியதரிசிகளில் ஒருவருக்கு நான் அவர்கள் பட்டணத்திற்கு இருநூறு கஜ தூரத்தில் வந்திருப்பதாகவும், பிளிவஸ்கோ சக்கர வர்த்தி கட்டளைகளுக்குக் காத்துக்கொண் டிருப்பதாக வும், அறிவிக்கும்படி என்னோடு வந்த ஜனங்களில் சிலரைக் கேட்டுக்கொண்டேன். உடனே அவர்களில் ஒருவன் அவ்வாறே பிளிவஸ்கோ தேசத்தின் முதற் காரிய தரிசிக்கு யறிவித்தான்.

பிறகு, அவன் என்னை விட்டுச் சென்ற ஒருமணி நேரத்திற்குள் அத் தேசத்துச் சக்கரவர்த்தி தன் அருமை மனைவி மக்களோடும் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களோடும் என்னைக் காண வருவதாகவும், நான் அவர் தேசத்துக்குப் போவது தாம் செய்த பெரும் பாக்கியமென்றும், ஒரு கடிதம் எழுதி ஒரு தூதனிடம் எனக்குக் கொடுத்தனுப்பினார். அதைக் கண்டு நான் அகமகிழ்ந்து அவ்விடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு பட்டணத்துத் திசையை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது வழியில் நான் அச் சக்கரவர்த்தியும் அவர் மனைவி மக்களும் மிக ஆடம்பரத்துடன் என்னெதிரில் வந்துகொண்டிருந்ததைக் கண்டேன். சக்கரவர்த்தியும் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களும் குதிரைகளின்மே லேறிக்கொண்டு வந்தார்கள். சக்கர

வர்த்தினியும் உயர்ந்த மங்கையாரும் வெகு நேர்த்தியான நான்கு சக்கரக் குதிரை வண்டிகளில் வந்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் என்னைக் கண்டு எள்ளளவும் பயமின்றி மகிழ்வுடன் கீழே இறங்கினார்கள். உடனே நான் தரையில் விழுந்து சக்கரவர்த்தியின் கரங்களிலும் சக்கரவர்த்தினியின் கரங்களிலும் முத்தமிட்டேன். பிறகு, சக்கரவர்த்தியினிடம் நான் அவருக்கு முன் வாக்குத்தத்தஞ் செய்தபடி பிளிவஸ்கோ பட்டணம் வந்தேனென்றும், வருவதற்கு லிலிபுட் அரசனிடம் உத்தரவு பெற்றேனென்றும், என்னால் கூடிய நன்மைகளை அச்சக்கரவர்த்திக்குச் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேனென்றும் கூறினேன்.

லிலிபுட் அரசனாலும் மற்றும் சில பிரபுக்களாலும் எனக்குண்டான அவமானத்தைப்பற்றி நான் அவருக்கு ஒரு வார்த்தையும் சொல்லவில்லை. ஏனென்றால், லிலிபுட் அரசர், தாம் என் கண்களைக் குருடாக்க யோசித்திருந்த விஷயத்தை எனக்கு இதுகாறும் அறிவிக்காததாலும் அவர் எண்ணங்களையெல்லாம் என் பிரிய சிநேகிதனால் தான் அந்தரங்கமாய் நான் அறிந்தேனாதலாலும் துன்பத்தை விளைவிக்கும் இவ் விஷயத்தை ஒன்றும் நான் அறியாதவனைப்போல நடித்துக்கொண்டேன்.

ஐயோ பாவம்! லிலிபுட் சக்கரவர்த்தியும் அவர் ஆலோசனை சங்கத்தாரும் என் கண்களில் மண்ணைப்போடலாமென்று எண்ணியிருந்தார்கள்; ஆனால் நான் அவர்களுக்கு ஒரு பெரிய நாமத்தைப் போடக் கருதியிருந்தேனென்பதை யறியாமற் போனார்கள். அன்றியும் அவர்கள் ஜபங்கள் ஒன்றும் என்னிடத்தில் ஒங்காதென்றும் நினையாமலிருந்தார்கள்.

றிற்க, பிளிவஸ்கோ சக்கரவர்த்தி எனக்கு எவ்வளவு உபசரணைகள் செய்தாரென்பதையும், மற்றும் அத்தேசத்துப் பெரிய பிரபுக்களெல்லாம் என்னிடம் எவ்வளவு அன்பு பாராட்டினார்களென்பதையும், நான் வாசிப்பவருக்கு மிகுதியாகச் சொல்லவேண்டியதோர் அவசியமில்லை. பெருஞ் சிறப்பினை வாய்க்கப்பெற்ற அவ்வரசர் தம் மேலான குணத்துக்குத் தக்கவாறு என்னை யுபசரித்தாரென்பதையே இதை வாசிப்பவர் உணரவேண்டும். நான் பிளிவஸ்கோ தேசத்தில் படுக்கையில்லாமல் பட்ட பாட்டையும் மற்றும் சில காரணங்களால் அனுபவித்த கஷ்டங்களையும் இப் புத்தகத்தில் விரிவாகக் கூற எனக்குப் பிரியமில்லை.

எட்டாம் அதிகாரம்

நான் பிளிவஸ்கோ பட்டணம் வந்த நான்காம் நாள் என் வியப்பின் மிகுதியால் அப் பட்டணத்தின் வடகிழக்கோரமாக கால்நடையாய்ச் சென்றுகொண்டிருந்தேன். அப்போது சமுத்திரத்திலே அரைமைல் தூரத்தில் படகைப்போல ஒரு பொருள் கவிழ்ந்துகிடந்ததைக் கண்டேன். கண்டவுடனே நான் என் கால் ஜோடுகளையும் மேல் ஜோடுகளையும் கழற்றி ஓரிடத்தில் வைத்துவிட்டுத் தண்ணீருக்குள் இருநூறு முந்நூறு கஜதூரம் நடந்து செல்லுகையில் காற்றினால் அலைகள் விசேஷமானமையால், அப்படகு என் அருகில் வந்துகொண்டிருந்ததைக் கண்டேன். அது என் அருகில் வந்ததும் உண்மையான ஒரு படகாக இருந்ததைக் கண்டு அதிக சந்தோஷ மடைந்தேன். அந்தப் படகு ஏதோ ஒரு கப்பலிலிருந்து எக்காரணத்தாலோ சமுத்திரத்தில் விடப்பட்டிருக்க வேண்டு

மென்றும், பிறகு அது ஒரு பெரும் புசலினால் என்பக்கம் அடித்துக்கொண்டு வரப்பட்டதென்றும் நான் அறியலானேன். பிறகு நான் கடவுளின் கருணையை நினைந்து அதி விரைவாய்ப் பட்டணத்திற்குள் சென்றேன். சென்று சக்கரவர்த்தியைக் கண்டு தம் பெரிய சண்டைக் கப்பல்களில் இருபதையும், மூவாயிரம் போர்ச்சேவகர்களையும், அப்போர்ச்சேவகர்களுக்குத் தலைவரையும் அப்படகு வருமிடத்திற்கு அனுப்பும்படி நான் வேண்டிக்கொண்டேன்.

அதற்கு அவர் ஒருப்பட்டு என்னிஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்தார். கப்பல்கள் மாத்திரம் நேரான வழியில் வந்தமையால் நான் படகிருக்கும் இடத்தை அவைகளை விட விரைவில் வந்தடைந்தேன். நான் அவ்விடம் வந்ததும், அப்படகு முன்னைவிட அருகில் வந்திருந்ததைக் கண்டு களிப்புற்றேன். கப்பற் போர்வீரர்கள், நான் இதன் சம்பந்தமாக முறுக்கிவைத்த ஒரு பெரிய வலிவான கயிற்றைக் கப்பலில் கொண்டுவந்தார்கள். பிறகு கப்பல்கள் யாவும் வந்து சேர்ந்ததும், நான் என் உடைகளை யெல்லாம் கழற்றிவிட்டு ஜலத்தில் படகு வந்துகொண்டிருந்த திசையை நோக்கி விரைவில் நடந்தேன். ஆழமுள்ள இடங்களில் மாத்திரம் நீந்திச் சென்று அப்படகைப் பிடித்தேன். அப்பொழுது கப்பல்களிலிருந்த போர்வீரர்கள் நான் மேற்கூறிய கயிற்றின் ஒரு முனையைத் தாங்கள் பிடித்துக்கொண்டு மற்றொரு முனையை என்னிடம் வீசி யெறிந்தார்கள். அம்முனையை நான் படகின் முன்பக்கத்திலிருந்த ஒரு துவாரத்தில் இறுகக் கட்டினேன். அதன் மேல் செய்யவேண்டிய வினைகளொன்றும் செய்ய என்னால் இயலவில்லை. ஏனென்றால் அவ்விடத்தில் ஜலம், எனக்கும் நிலைக்காத ஆழமாயிருந்தது.

ஆயினும் படகு எனக்கு அத்தியாவசியமா யிருந்தமையால் நான் என்னு லியன்றவரையில் அதைத் தள்ளிக்கொண்டு அதன் பின்னால் நீந்திக்கொண்டே கடற்கரையோரம் வந்துகொண்டிருந்தேன். கடலின் ஏற்றவற்றம் எனக்கு அதிக அனுகூலஞ்செய்தமையால் விரைவிலே நான் நிற்கக்கூடிய இடம் வந்து சேர்ந்தேன். பிறகு வந்திருந்த கப்பல்களில் வைக்கப்பட்டிருந்த ஒன்பது கயிறுகளையும் எடுத்துப் படகில் ஓரிடத்திலேயே கட்டி அவைகளின் ஒன்பது முனைகளையும் ஒன்பது கப்பல்களில் கட்டினேன்.

சிறிது நேரங் கழிந்ததும், காற்று எனக்கு நன்மையாகவே கரைப்பக்கம் அடித்தமையால் கப்பற் போர்ச்சேவகர்களெல்லாம் அக்கப்பல்களில் கட்டிய இவ்வொன்பது கயிறுகளையும் பிடித்திழுத்தார்கள். நான் ஒருவன் மாத்திரம் படகைப் பின்னால் தள்ளிக்கொண்டு சென்றேன். பிறகு நானும் கப்பல்களிலிருந்த போர்ச்சேவகர்களும் கரைக்கு நாற்பது கஜதூரத்தில் வந்ததும் தக்க இயந்திரங்களின் உதவியால் நாங்கள் எல்லோரும் அப்படகைப் புரட்டித்தள்ளினோம். அப்போது அதன் அடிப்பாகத்தில் மாத்திரம் அது பழுதாயிருந்ததைக்கண்டோம். நான் பத்துத் தினங்களாகச் செய்துவைத்த சில பெரிய துடுப்புகளைக் கொண்டு அப்படகை பிளிவஸ்கோ பட்டணத்தின் துறைமுகங் கொண்டுபோக நான் எத்தகைய கஷ்டங்கள் அனுபவித்தே னென்பதை வாசிப்பவருக்குரைத்து சுவையைக் குறைக்க எனக்குப் பிரியமில்லை.

படகு துறைமுகம் வந்தடைந்ததும் அநேக ஆயிர ஜனங்கள் அதைக் காண வந்தார்கள். இத்தகைய பிரமாண்டமான அப்படகை அவர்கள் கண்டதும் என்ன வியப்புற்றார்களென்பதை நான் எழுத முடியாது.

பிறகு நான் சக்கரவர்த்தியினிடம், அப்படகு எனக்குக் கிடைத்தது என் நல்ல காலந்தானென்றும், அதன் மேலேறிக்கொண்டு நான் என் சொந்த தேசம் போக வேண்டுமென்றும் கூறினேன். அன்றியும் நான் படகை சரிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய சாமான்கள் கொண்டு வரும்படி அவர் தம் வேலைக்காரர்களுக்குக் கட்டளையிட வேண்டுமென்றும், நான் என் சொந்த தேசம் போக எனக்கு உத்தரவளிக்க வேண்டுமென்றும் அவரை இரந்து வேண்டிக்கொண்டேன்.

அச்சக்கரவர்த்தி, தயாநிலய மாகையால் உடனே என் வேண்டுகோளுக் கிணங்கினார். பிறகு என் படகுக்கு இரண்டு கப்பற் பாய்கள் செய்ய ஐந்நூறு வேலையாட்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் நான் சொன்னபடியே மிக்க வலிவான சணனூற் புடவைகள் பதின்மூன்றை யெடுத்து ஒரே மடிப்பாய் மடித்து ஒரு கப்பற்பாய் செய்தார்கள். உடனே அவ்வாறே மற்றொரு கப்பற்பாயும் செய்தார்கள். நான் பத்துப் பதினைந்து கயிறுகளை ஒன்றாய்ச் சேர்த்து முறுக்கி ஒவ்வொரு கயிறாகச் சில கயிறுகளைச் செய்துகொண்டேன்.

பிறகு நான் கடலின் கரையோரத்தில் வெகு நேரந் தேடிப்பார்த்தேன். ஒரு பெரிய கருங்கல் என் கண்ணுக்குத் தென்பட்டது. இதை நான் என் படகுக்கு நங்கூரமாக உபயோகித்துக்கொண்டேன். இன்னும் என் படகுக்குக் கொழுப்புப் போடுவதற்கும் வேறுவித உபயோகங்களுக்கும் அச் சக்கரவர்த்தி எனக்கு முந்நூறு பசுக்களின் கொழுப்பைக் கொடுத்தார். பெரிய துடுப்புகள் செய்வதற்கும், பாய் மரங்கள் செய்வதற்கும் நான் பெரிய தேக்கு மரங்களில் சிலவற்றை வெட்டிக்கொண்டேன். அம் மரங்களை நானே சீவுதல், செதுக்குதல் முதலிய

முரட்டு வேலைகள் செய்துகொண்டேன். பிறகு சக்கரவர்த்தி தம் தச்சர்களை மரத்துண்டுகளை மாத்திரம் இழைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தார்.

பின் ஒரு மாதத்திற்குள் வேலைகளனைத்தும் முடிந்துவிட்டமையால் நான் என் சொந்த தேசம் போகும்பொருட்டு அவர் மாளிகைக்குச் சென்றேன். அவரும் அவர் மனைவி மக்களனைவரும் என்னைக் காண அரண்மனைக்குள்ளிருந்து வெளியே வந்தார்கள். உடனே நான் சக்கரவர்த்தியின் கையில் ஒரு முத்தமிட கீழே படுத்துக்கொண்டேன். அப்போது சக்கரவர்த்தியும், சக்கரவர்த்தினியும், இராஜகுமாரர்களும், இராஜகுமாரத்திகளும் தங்கள் கைகளில் நான் முத்தமிடுவே னென்று நினைத்து அவர்கள் கைகளை என் முன் நீட்டினார்கள்.

இதன் இடையில், முக்கியமான ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றேன். அஃதாவது லிலிபுட் அரசர் என்னைப்பற்றி பிளிவஸ்கோ அரசருக்குத் தெரிவித்து சமாசாரமாகும்: லிலிபுட் சக்கரவர்த்தி, தாம் என்னைக் கெடுக்க ஏற்படுத்தியிருந்த ஏற்பாடுகள் ஒன்றும் எனக்குத் தெரியாதென்று நினைத்திருந்தார். நான் அவரிடம் உத்தரவு கேட்டுக்கொண்டபடி பிளிவஸ்கோ தேசத்தைப் போய்ப் பார்த்துவிட்டுச் சில நாளில் திரும்பி விடுவேனென்று அவர் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். பிறகு நான் வெகுநாளாகியும் தம் தேசம் வாராததுகண்டு மிகவும் துன்புற்றுத் தம் பொக்கிஷதாரரிடத்தும் இன்னுஞ் சில பெரியோர்களிடத்தும் ஆலோசனை செய்து, ஒரு கடிதத்தில் அடியிற்கண்ட விஷயங்களை யெழுதி, நல்ல நிலைமையிலுள்ள ஒரு மனிதனிடம் அக்கடிதத்தைக் கொடுத்து, அதைப் பிளிவஸ்கோ தேசத் தரசரிடம் சேர்க்கும்படி அவனுக்குக் கட்டளையிட்டார்.

"'பிளிவஸ்கோ நாட்டரசருக்கு அறிவித்துக்கொள்வது—
என் அருமைச் செல்வ!

தங்கள் நாட்டுக்கு வந்திருக்கும் மலைமனிதன் நாம் எண்ணுவது போல நற்குணமுடையவனன்று. அவன் இத் தேசத்தில் செய்த குற்றங்களுக்காக நான் அவன் கண்களைக் குருடாக்கிவிட ஏற்பாடு செய்தேன். அவன் அந்த நியாயத்திற் குட்படாமல் திருட்டுத் தனமாய்த் தங்கள் தேசம் ஓடிவந்து விட்டான். ஆகையால் தாங்கள் அவனை இக்கடிதங் கண்ட இரண்டு மணி நேரத்திற்குள் இந்தேசம் வந்து சேரும்படி சொல்லவும். அவன் அப்படி வராமற் போவானுனல், நான் அவனுக்குக் கொடுத்திருக்கும் கார்டக் என்னும் பட்டத்தை எடுத்து விடுவதன்றியும் அவனை இராஜத் துரோகியாகவும் பாவிப்பேன். நம்முடைய இரு தேசத்திற்கும் சமாதானம் நிலைத்திருக்க வேண்டுமானுல் அம்மலைமனிதனைக் கைகால்கள் இரண்டையும் நன்றுகக் கட்டி விரைவில் இந்நாட்டிற்கு அனுப்பிவிடவும். பிறகு அவனுக்குத் தக்க தண்டனை விதிக்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

தங்கள் அன்புள்ள

லிலிபுட் மகாசக்கரவர்த்தி'"

இக் கடிதத்தைக் கண்டு பிளிவஸ்கோ தேசத்தரசர் அவருக்குக் கீழ்வருமாறு கடிதம் வரைந்தார்:

"லிலிபுட் நாட்டரசர் அவர்களுக்குப்பதில் எழுதிக்கொள்வது.
என் ஆப்த நண்ப!

தங்கள் கடிதங்கண்டு சிந்தை மிக நொந்தேன். தாங்கள் விரும்பியவாறு மலைமனிதனைச் செய்தனுப்புதல் ஒருவாற்றுனுங் கூடாதென்பது தங்களுக்குத் தெரிந்த விஷயமே. தெரிந்திருந்தும் தாங்கள் அங்ஙனம் எழுதியது

என் மனதை மிக வருத்துகின்றது. தாங்கள் என் பொருட்டு மலைமனிதனை மன்னித்து விடுதல் பெரியோர் நலமேயாகும். அஃதன்றியும் அம்மலைமனிதன் தங்களுக்குச் செய்த நன்மைகளையும் சிறிது ஆலோசிப்பீராக.

இங்ஙனம்,

தங்கள் உழுவலன்புள்ள,

பிளிவஸ்கோ மகாநாட்டரசர்."

இவ் விஷயத்தை எனக்குப் பிளிவஸ்கோ தேசத்தரசர் பரிதாபத்துடன் உரைத்தார். எவ்வாறிருப்பினும் அவ்விரு அரசரும் பிறகு சமாதானஞ் செய்துகொண்டு ஒற்றுமையாயிருந்தார்கள்.

பிறகு, நான் மேற் கூறிய பிளிவஸ்கோ சக்கரவர்த்தி, சக்கரவர்த்தினியார், இராஜ குமாரர்கள், இராஜ குமாரத்திகள் முதலிய ஒவ்வொருவருடைய கரங்களிலும் முத்தமிட்டேன். சக்கரவர்த்தி எனக்கு இருநூறு ஸ்பரக்ஸ் நாணயங்களையுடைய ஐம்பது பைகளும், அவரவ்வளவு உயரமே அவரை யெழுதப்பட்டிருக்கும் படமும் எனக்கு வெகுமானஞ் செய்தார். நான் அவர் கொடுத்த படம் ஒரு கெடுதியும் அடையாமலிருக்கும்பொருட்டு அதை உடனே என் கையுறையில் வைத்துக்கொண்டேன். நான் ஊருக்குப் பிரயாணப்படும்பொழுது அவர்கள் கொண்டாடிய சந்தோஷங்கள் அநேகம். அவைகளை இங்கு விரித்துரைப்பது அவசியமன்று. நான் என் படகில், வெட்டப்பட்ட நூறு எருதுகளும், முந்நூறு ஆடுகளும், வேண்டிய ரொட்டியும், ஒயினும், அவற்றிற்குப் போதுமான மாமிசமும் இருப்பாக வைத்திருந்தேன்.

நான் இன்னும் உயிருள்ள ஆறு பசுக்களும், இரண்டு எருதுகளும், ஆறு பெட்டையாடுகளும், இரண்டு செம்

மறி யாடுகளும் என் படகில் வைத்திருந்தேன். ஏனென்ருல், அவைகளை என் சொந்த ஊரில் கொண்டுபோய் ஜனங்களுக்குக் காட்டிச் சந்தோஷத்தை உண்டு பண்ண எண்ணினேன். மேற் கூறிய பசுக்கள், எருதுகள் முதலியவற்றைப் போஷிப்பதற்காக ஒரு பெரிய வைக்கோல் மூட்டையும், ஒரு பை தானியமும் எடுத்துக்கொண்டேன். அன்றியும் நான் சந்தோஷமாய், மனிதர்களிலும் ஆறுபேரை எடுத்துக்கொண்டிருப்பேன். ஆனால் சக்கரவர்த்தி அதற்கு எவ்விதத்திலும் எனக்கு இடங்கொடுக்கவில்லை. அரசருடைய கட்டளையால் என் ஜேபிகளெல்லாம் தக்க மனிதர்களால் நன்ருய்ப் பரிசோதிக்கப்பட்டதல்லாமலும், அரசர் தம் குடிகளில் ஒருவரையும் அவர்களிஷ்டப்பட்டாலும் என்னை எடுத்துக்கொண்டு போகக் கூடாதென்றும் என்னிடம் மரியாதையாகச் சொன்ஞர்.

தேவையான சாமான்களை யெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு 1701 ஆம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் 24 ஆந் தேதி காலை 6 மணிக்கு நான் பிரயாணப்பட்டேன், வடதிசையாய் நான்கு மைல் தூரஞ் சென்றதும், காற்றுத் தென்கிழக்குத் திசையிலிருந்து வந்தமையால் சுமார் அரை மைல் தூரம் வடமேற்குத் திசையாய் என் படகு அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டது. ஆனல் அவ்விடத்தில் என் நல்ல காலம் நான் ஒரு சிறிய தீவைக் கண்டேன். பிறகு நான் படகை இன்னுங் கொஞ்சதூரம் ஓட்டிக் கொண்டுபோய் அத்தீவின் பக்கத்தில் நங்கூரம் போட்டேன். அப்பொழுது சாயங்காலம் சுமார் ஆறு மணி இருக்கும். அத்தீவு மனித சஞ்சாரம் செய்யாததாகக் காணப்பட்டது. பிறகு நான் கொண்டுவந்த உணவுகளில் சிறிதெடுத்துச் சாப்பிட்டு விட்டு அங்கே ஓரிடத்தில் படுத்துக் கொண்டேன். நான் அங்கே நன்ருய்த் துயின்றேன்;

சுமார் ஆறு மணிநேரம் துயின்றேனென்று எனக்குத் தெரியவந்தது. எப்படியென்றால் நான் எழுந்த இரண்டு மணி நேரத்திற்கெல்லாம் பொழுது விடிந்துவிட்டது. அப்போது சந்திரப் பிரகாசமிருந்தமையால் அத்தீவு முழுமையும் வெளிச்சமாயிருந்தது. சூரியன் புறப்படுவதற்கு முன்னரே காலைப் போஜனத்தை முடித்துக்கொண்டேன். பிறகு நான் நங்கூரத்தை எடுத்துவிட்டுக் காற்றும் எனக்கு அனுகூலமாயிருந்தமையால் முன்வந்த வழியே படகைத் திருப்பி ஓட்டிக்கொண்டு போனேன். நான் அவ்வழியை என் ஜேபியிலிருந்த திசையறி கருவியால் அறிந்தேன். என்னுடைய எண்ணம் என்னவென்றால் கூடுமானால் வாண்டிமன்ஸ் லேண்டுக்கு வடகிழக்கில் இருக்கும் சில தீவுகளில் ஒன்றைப் போய்ச் சேரவேண்டுமென்பதே. ஆனால் நான் அன்றெல்லாம் யாதொரு தீவையும் கண்டுபிடிக்கவேயில்லை. பிறகு, மறுநாள் பகல் சுமார் மூன்று மணிக்குப் பிளிவஸ்கோ தீவிலிருந்து சுமார் இருபத்து நான்கு மைல் தூரம் வந்ததும், ஒரு கப்பல் தென்கிழக்காய்ச் சென்றுகொண்டிருந்ததைக் கண்டேன். அப்போது நான் நேர்கிழக்காய்ப் பிரயாணஞ் செய்துகொண்டிருந்தேன். நான் அக்கப்பலைக் கண்டதும் 'ஜயம் ஜயம்' என்று ஜயபேரிகை யடித்தேன். ஆனால் கப்பலிலிருந்து எனக்கு ஒரு பதிலும் கிடைக்கவில்லை.

ஆயினும் காற்று மிகவும் குறைந்துவிட்டதால் நான் அக்கப்பலைப் பிடித்துவிடலாமென்று திடமாயிருந்தேன். நான் என்னால் கூடியவரையில் படகை விசையாய் ஓட்டிக்கொண்டு கப்பலை நோக்கிச் சென்றேன். இவ்வாறு நான் படகை ஓட்டிக்கொண்டு சென்ற அரைமணி நேரத்திற் கப்பலிலிருந்த மனிதர்கள் என்னைப் பார்த்தார்கள். அவர்கள் பார்த்ததும் கப்பலின் கொடியைத் தூக்கி ஒரு

குண்டு போட்டார்கள். நான் மறுபடியும் என் சொந்த ஊரையும் அதில் நான் விட்டுவிட்டு வந்த என் அருமையான மனைவி மக்களையும் போய்ப் பார்க்கலாமென்று அதிக சந்தோஷமடைந்தேன். கப்பலிலிருந்த ஜனங்கள் அதிலிருந்த பாய்களை அவிழ்த்துவிட்டார்கள். நான் அந்தக் கப்பலை செப்டம்பர் மாதம் 26 ஆம் தேதி சுமார் 5 மணிக்குப் பிடித்தேன். நான் அக்கப்பலின் கொடியில் ஆங்கிலேயர்க்குரிய சிங்கக்கொடி போட்டிருந்ததைக் கண்டு பரமானந்த மடைந்தேன்.

படகிலிருந்த பசுக்களையும் ஆடுகளையும் என் மேற்சட்டை ஜோபியில் வைத்துக்கொண்டு, பிறகு அக்கப்பலில் ஏறினேன். இன்னும் நான் படகில் வைத்திருந்த பொருள்களையும் எடுத்துக் கப்பலில் வைத்துக்கொண்டேன். அக்கப்பல் ஜபான் தீவிற்குப் போய்ப் பிறகு தன் சுயதேசமாகிய இங்கிலாந்து தேசத்துக்குத் திரும்பி வந்துகொண்டிருந்தது. கப்பலோட்டுபவராகிய ஜான் பிட்டல் துரை மிகவும் மரியாதையுடையவர்; கப்பல் ஓட்டுவதில் மகா நிபுணர்; அந்தக் கப்பலில் சுமார் ஐம்பது மனிதர்கள் தான் இருந்தார்கள். அவர்களில் என் பழைய சிநேகிதரான பீடர் வில்லியம்ஸ் துரையும் இருக்கக் கண்டேன். அவர் என் நற்குணத்தைப் பற்றி மிகவும் அதிகமாக ஜான் பிட்டல் துரைக்கு அறிவித்தார். அவர் அவ்வாறு அவரிடம் சொல்லவே அத்துரை என்னிடம் அன்பாகச் சம்பாஷிப்பாரென்று எண்ணியிருந்தேன்.

அத்துரை என்னை மிகவும் பக்ஷமாக உபசரித்தார். பிறகு அவர் என்னை, நான் எந்த ஊரிலிருந்து வருகிறேனென்றும், எந்த ஊருக்குப் போகவேண்டியவனென்றும் கேட்டார். அதற்கு நான் சில வார்த்தைகளில் மறுமொழி பகர்ந்தேன். ஆனால் அவர், நான் பைத்தியம்

பிடித்துப் பேசுகிறேனென்றும், எனக்கு உண்டான அபாயங்களால் என் மனம் கலங்கிவிட்டதென்றும் நினைத்தார். அதன்மேல் நான் என் கறுத்த மாடுகளையும் ஆடுகளையும் என் ஜோபியிலிருந்து எடுத்து அவருக்குக் காட்டினேன். அவைகளைக் கண்டதும் அவர் பெரிதும் ஆச்சரியமடைந்து பிறகு நான் சொல்லியவை யாவும் உண்மையே யென்று நம்பினார். பின்பு நான் பிளிவஸ்கோ தேசத்துச் சக்கரவர்த்தி எனக்குப் பரிசளித்த பொன் நாணயங்களையும், அவர் உருவம் முழுமையும் எழுதப்பட்டிருக்கும் படத்தையும் அவருக்குக் காண்பித்தேன்.

பிளிவஸ்கோ தேசத்திலிருந்து கொண்டுவந்த இன்னும் சில அருமையான பொருள்களையும் நான் அவருக்குக் காண்பித்தேன். நான் அவருக்கு இருநூறு ஸ்பரக்ஸ் நாணயங்களை யுடைய இரண்டு பைகளைக் கொடுத்துப் பிறகு இங்கிலாந்து போய்ச் சேர்ந்ததும் அவருக்கு ஒரு பசுவும் ஒரு ஆடும் வெகுமானஞ் செய்வதாக வாக்களித்தேன். நாங்கள் 1702 ஆம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 13-ஆந் தேதி டௌன்சு என்னும் ஓர் பட்டணத்தை யடைந்தோம். வழியில் எங்களுக்கு ஒரு கெடுதியும் கடவுளருளால் நேரிடவில்லை. ஆனாலும் ஒரே ஒரு கெடுதி மாத்திரம் நேரிட்டது. அஃதாவது கப்பலிலிருந்த எலிகள் என் ஆடுகளில் ஒன்றைத் தூக்கிக்கொண்டு போய்விட்டன. அந்த ஆட்டின் எலும்புகள் மாத்திரம் மாமிசங்கள் சிறிதுமில்லாமல் ஒரு வளையில் இருந்ததைக் கண்டேன். எனது ஆடுமாடுகள் மற்றவை யாவும் பத்திரமாய் வீடு வந்து சேர்ந்தன.

அவைகளை நான் கிரீன்வுச் பட்டணத்திலுள்ள பந்தாடுஞ் சமநிலத்தில் சிறிதுகாலம் மேய்த்துவந்தேன். அங்கிருந்த புல் மிகவும் நேர்த்தியாயிருந்ததால் அவைகள் அதை

மனமாரத் தின்று முன்னிருந்ததைவிட அதிகமாய்க் கொழுத்துவந்தன. ஆனால் நான்மாத்திரம், அவைகள் அப்புல்லை மேயாமல் இறந்துவிடுமென்றே பயந்திருந்தேன். அவ்வளவு பெரிய யாத்திரையில், மாலுமி தன்னுடைய உயர்ந்த கோதுமை யப்பங்களில் (Biscuits) சிலவற்றை எனக்குக் கொடுக்காமலிருந்து, நானும் அவைகளைத் தூளாக்கித் தண்ணீரில் கலந்து என் ஆடு மாடுகளுக்கு வழியெல்லாம் உணவாகக் கொடுத்துவராமலிருந்தால் அந்த ஜந்துக்கள் உயிருடன் வீடுவந்து சேர்ந்தேயிரா.

நான் இங்கிலாந்தில் இருந்த கொஞ்சகாலமும் என் ஆடுமாடுகளை நல்ல அந்தஸ்துடைய பிரபுக்களுக்கும் மற்றும் அநேக உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் காண்பித்து அதிக பணம் சம்பாதித்தேன். நான் இரண்டாவது முறை வெளிதேசத்துக்குப் பிரயாணப்படுவதற்கு முன் நான் கொண்டுவந்த மாடுகளையும் ஆடுகளையும் ஒரு பிரபுவுக்கு அறுநூறு பவுனுக்கு விற்று விட்டேன். நான் கடைசி பிரயாணஞ் செய்து வீட்டிற்குத் திரும்பி வந்தபோது அவைகள் தொகையில் அதிகரித்திருந்ததைக் கண்டேன். ஆனாலும் அவைகளில் ஆடுகள் மாடுகளைவிட அதிகமாய் விருத்தியாகி யிருந்தன.

இந்த ஆடுகளின் மயிர் மிகவும் நோத்தியா யிருந்தபடியால் அம்மயிர் கம்பளி நெய்யுந் தொழிலுக்கு மிகவும் அனுகூலமாயிருக்குமென்பது என் அபிப்பிராயம். நான் என் மனைவியுடனும் மக்களுடனும் இரண்டே மாதம் வீட்டில் தங்கியிருந்தேன். ஏனென்றால் எனக்கு வெளிதேசங்களைப் பார்க்க அளவிலா ஆசை யிருந்தபடியால் என் மனைவியிடம் பதினையாயிரம் பவுன் கொடுத்துவிட்டு, அவளுக்கும் என் பிள்ளைகளுக்கும் ஒரு நல்ல வீடுபார்த்து அதில் அவர்களைக் குடியிருக்கும்படி செய்து மறுபடியும்

வெளியூருக்குப் பிரயாணப்பட்டேன். பிறகு என்னிடமிருந்த மிகுதிப்பணத்தைக்கொண்டு இன்னும் அதிகபணம் சம்பாதிக்கலாமென் றெண்ணி அதை என்னுடன் எடுத்துக் கொண்டேன்.

பிறகு நான் என் மனைவி மக்களிடமிருந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு வெளியூருக்குப் பிரயாணமானேன். என் மனைவியும் மக்களும், என்னை விட்டுப் பிரிய கொஞ்சமேனும் மனமில்லாதவராய்க் கண்ணீர் விட்டார்கள். நானும் அதைக் கண்டு மனஞ் சகியாமல் கண்ணீர் உகுத்தேன். பிறகு சூரத் பட்டணத்துக்குப் போகும் மூந்நூறு டன் எடையுள்ள சாமான்களை ஏற்றிச் செல்லும் ஒரு கப்பலில் ஏறிச் சென்றேன். அக்கப்பலின் தலைவன் பெயர் கேப்டன் ஜான் நிகோலஸ். ஆனால் இப்பிரயாணத்தின் வரலாறு என் பிரயாணங்களின் இரண்டாம் பாகத்தில் கூறப்படும்.

லிலிபுட் யாத்திரை

முற்றிற்று.

Printed at the Caxton Press, Madras, E.—1922.

ஸி. குமாரசாமி நாயுடு ஸன்ஸ்,

அங்கில நாடகக் கதைக்கோத்து

	ரூ.	அ.	பை
சண்டமாருதம் (The Tempest)	0	1	0
நடுவேனிற் கனவு (A Midsummer Night's Dream)...	0	1	0
மாரிகாலக் கதை (The Winter's Tale) ...	0	1	0
வீண் வம்பு (Much Ado About Nothing) ...	0	1	6
மனம்போல மாங்கல்யம் (As You Like It) ...	0	2	0
விரோனா நகரத்து விடர்கள் (The Two Gentlemen of Verona)	0	2	0
வேனிஸ் வர்த்தகன் (The Merchant of Venice) ...	0	2	0
சிம்பலீன் (Cymbeline)	0	2	0
லீர் மகாராஜன் (King Lear)	0	2	0
மாக்பெத் (Macbeth)	0	2	0
இனிது முடிவதே இனியது (All's Well That Ends Well)	0	1	6
சண்டியை சாதுவாக்கியது (The Taming of the Shrew)	0	1	6
வியாமோக விலாசம் (The Comedy of Errors) ...	0	1	6
அபாயத்திற்கு உபாயம் (Measure for Measure)...	0	1	6

கலிவர் யாத்திரைகள்

1. லிலிபுட் யாத்திரை	0	5	0
2. லபுடா யாத்திரை	0	4	0
3. பிராப்டிங்னாக் யாத்திரை	0	6	0
4. ஹவ்ஹின்ஹின்ம் யாத்திரை ...	(அச்சில்)		